

George C. ...

1918 8 10/12

15 June 1923

SL

1024, N15AB

N28.8.12.

182451

ஆனந்தபோதினி

8-ம் வருட அட்டவணை.

—0:—

விஷயங்கள்.	பக்கம்.
கடவுள் வணக்கம் ...	1, 41, 81, 121, 161, 201, 241, 281, 321, 361, 401, 441
சமது புதுவருடம் ...	3
தேகப் பயிற்சி ...	4
சட்பு ...	12, 459
சொற்பொருள் விளக்கம் ...	15, 110, 174
இனியவை கூறல் ...	20
இல்லறம்:—கன்மம் ...	24, 57, 97, 139, 177, 220, 268, 309, 345
ஐறவறம்:— ...	345
யோகம் ...	390, 424, 466
பகவத்கீதை வசனம். ...	27, 62, 103, 145, 180, 225, 270, 304, 348, 385, 430, 472
ஸ்ரீமத் இராமாநுஜ ஆசாரிய சுவாமி கள் ...	31, 70, 99
சக்தாநாயர்களுக்கு ஸ்ரீ அறிக்கை ...	33, 65, 67, 233, 393, 477
பத்திரிகா அபிமானம் ...	43
நிண்டா உரிமை ...	48
மதமும் அனுபவமும் ...	52
இந்தியாவிற்கு வேண்டிய கல்வி ...	68
அச்சுதந்திர விஷயம் ...	78
வாக்கும் செயலும் ...	83
அன்பு ...	91
பொருமை ...	95

விஷயங்கள்.	பக்கம்.
கடிதங்கள் ...	96
விடின்திப் படும் கஷ்டம் ...	108
வாணசிரம தர்மமும் இராஜாங்க விஷயமும் ...	113
கடவுளுக்கு மனைவியுண்டோ? ...	124
தமிழ் நாடகம் ...	129
கைபெழுத்து ...	131
அப்பர் சுவாமிகள் சரித்திரம் ...	133, 185
கார்தி அடிகள் திருத்தசாங்கம் ...	137
ஒழுங்கான கல்வி ...	142
உறுதியான தேசபக்தியுள்ள ஓர் உத்தமி ...	149
உயர்ந்த நாகரிகம் ...	163
தாயை மறப்பது தருமமா ...	169
சுயபாஷஷக் கல்வியின் மஹிமை ...	171
விதிவலிது ...	191
கோடாலிக்காம்பு குலத்துக் கேனம் ...	194
ஹிந்து மதம் ...	203
கம்பராமாயண நீதிச் செய்யுள்கள் ...	208, 255, 295, 373, 453
இந்திய சுதேச கிருஸ்தவர்களும் ...	
ஜாதி யொற்றுமையும் ...	211
அரங்கமேடைகளும் முக்கிய சீர் திருத்தங்களும் ...	214
ஒழுங்கான கல்வி ...	218
வேலூர் வாசிகளுக்கு ...	223
கவன்மென்ட் பரீகைகள் ...	229
ஓர் ஐய வினா ...	230
எண்ணெய் ஸ்நானம் ...	230
பிழைத்திருத்தம் ...	233, 345
பிரசங்கமும் சுரோதாக்களும் ...	233
நம் நாட்டார் கவனிக்கவேண்டியது... ..	234
திரும்பவும் ஹிந்துவானார் ...	235
வர்த்தகம் ...	243
ஜீவவதையும் முகம்மதியும் ...	243

விஷயங்கள்.	பக்கம்.
சர்வம் சக்திமயம் ஜகத் ...	258
“இரண்டு படுபொய்கள்” என்ற படு மோசம் ...	258
புராதன இந்திய நன்னூடு ...	274, 340
மதஸ்தாபனங்கள், தேவாலயங் களின் வரும்படி ...	284
தந்தையை மறப்பது தகுதியோ ...	290
கதர் உடை ஏன் தரிக்கவேண்டும்? ...	292
ஜாத்பேதமும் தேசத்திற்கும் ...	299
வர்த்தகம் ...	300
ஹிந்து மதத்தைத் தழுவினார் ...	302
சிவஞானபோத சூத்திரம் ...	302
மகா அலக்ஸாண்டரும் பிராம்மண சந்நியாசிகளும் ...	313, 352
சரியை கிரியை ...	325
மதுமாயிசம் ...	333
முருகம்மையார் ...	337
தேசாபிமானம் ...	364
அன்னையே அனைத்திற்கும் ஆதாரம்... ..	369
நம்சபையும் வேற்றுமையும் ...	376
திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை ...	378
சோதிடசாஸ்திரமும் புகைரத விபத்தும் ...	381
பணவிஷயமும் பெண்மாணவிகளும் ...	383
நவீன நாகரிக தட்புடல் ...	394
ஜீவகாருண்யம் ...	404
ஏழுவருட அனுபவம் ...	409
ஒரு வேண்டுகோள் ...	414
நம்நாட்டு போலீஸார் ...	417
குணம் பெரிதா? கும்பல் பெரிதா? ...	420
ஜீவவதை ...	422
துண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி... ..	426
கலியுகவிவாக வினோதம் ...	428
ஆனந்தன் 9-ம் ஆண்டு ...	430

விஷயங்கள்.	பக்கம்.
நாம் கண்ணதாசை யடைந்ததன் காரணம் ...	433
ஸ்திரீகள் பக்கம்:—	
மாதர் நிலைமை ...	85
மாதர்நீதி ...	55, 189
பெண்களும் மேல்நாட்டுக் கல்வியும் ...	150
தமிழ் மாதருக்கு ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமா? ...	263
ஓர் கடிதம் ...	392
மாணவர்கள் பக்கம்:—	
'மாணவரும் மதமும்' ...	33
மாணவர்களுக்கு ஓர் கற்புத்தி ...	153
மாணவர்களுக்கு ஹிதோப தேசம் ...	261
மதாசாரம் ...	443
காப்பி-தேத்தண்ணீர் ...	456
சக்தி தத்துவம் ...	458
அந்தணர் என்போர் யாவர்? ...	462
சில ஐயவினா! ...	465
உப்பு ...	469
கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்கவேண்டாம் ...	474
ஓர் அதிசய அறிவிப்பு ...	479
வைத்தியம்:—இருதயவியாதி	
அல்லது பித்தவாய்வு ...	266, 299
நாவல்:—தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்...	37, 76, 116, 157, 196, 235, 276, 314, 356, 395, 436, 477
பொது சமாச்சாரங்கள் ...	39, 79, 119, 159, 199, 238, 279, 319, 359, 399, 438, 479
பஞ்சாங்கம் ...	40, 80, 120, 160, 200, 240, 280, 320, 360, 400, 440, 480

தபால் * * * * கொள்ளைக்காரர்கள்

அல்லது

அந்தரங்க வி.

(மிக்க அபூர்வமான துப்பறியும் நாவல்.)

ஸ்ரீமான் ஜூனியர்-தப்புகாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது. கல்வியும் புத்திசாமர்த்தியமுமுடைய ஒருவன் இரயில்வே தபால் இலாகாவில் இருந்துகொண்டு ஒருவரும் கண்டறியாதபடி கொள்ளையடிப்பது மிக்க வியப்பாக விருக்கும். ஆனால் துப்பறிபவன் அக்கொள்ளைக் கட்டத்தாரிடம் சிக்கிக்கொண்டு தப்புவதும், கடைசியில் அவன் இக்கள்ளரைப் பிடிக்கக் காட்டும் சாமர்த்தியம் பின்னும் வியப்பையளிக்கும்.

நாணயமான கடிதத்தில் அச்சியற்றப்பட்டது.

விலை அணு 14. தபாற்கூலி வேறு.

'ஆனந்தபோதினி' சந்தாதாரர்களுக்கு மட்டும் 1928ஆம் ஆகஸ்டில் 31உ வரையில் விலை அணு 12.

மானேஜர்:—“ஆனந்தபோதினி” ஆபீஸ், வெங்கடேச மேஸ்திரி தெருவு, சௌகார்பேட்டை, சென்னை.

ஆபரணக்கற்கள்.

நம்முடைய தொழிற்சாலையில் மேல் காட்டியிருக்கும் சரிகை கொம்பர்களுக்குச் சரியாய் புஷ்பராக கமலங்கள், தனக்குப்படி கமலங்கள், இமிடேஷன் கிப்பி, பச்சை, நீலம், வெள்ளை ஒவ்வொரு நேர்களுக்கும் 64 பட்டைகள் தீர்த்து சரக்குகள் காரண்டி யாகும் விலைகள் சரசமாயும் கேட்டலாக இனாமாயும் அனுப்பப்படும். முக்கிய கவனிப்பு:—நம்முடைய தொழிற்சாலை சொந்த கட்டிடத்திற்கே மாற்றப்பட்டிருக்கின்றபடியால், கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கே கடிதங்கள் எழுதும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

P. GOPALSWAMY CHETTY & SON,

No. 1197, Pudukott Street, SAINT THOMAS' MOUNT, P. O.

பி. கோபால்ஸ்வாமி செட்டி & ஸன்,

கே.1197, புதுப்பேட்டை, தெருவு, சௌந்தாமஸ் மவுண்ட் P.O.

கற்கோட்டை.

இஃது ஸ்ரீமான் ஆரணி ருப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது. 564-பக்கங்கள் கொண்டது. இதன் விலை ரூ. 2. தபாற்கூலிவேறு.

இந்த அற்புதமான நாவல் நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாய் பிரசுரிக் கப்பட்டு வந்துகொண்டிருந்தது. இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தா சபைகளில் அனேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத் தரவேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக்கொண்டபடியால் இப்போதிருக்கும் காதலவிலையையும் கருதாமல் அவர்கள் கோரிக்கையை வீடேற்றவேண்டியதாயிற்று. முதலியா ரவர்களுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இது கோர்த் தியான நாவல் என்று நாம் கூறவேண்டியது அனுவசியம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்து கொள்வதோடு முடியுமட்டும் அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்பிரஷ்ட மடைந்த சில உயர் குல மருடவர்த்தனர்கள் தலைமறைந்து வசிக்கும்போது, நெஞ்சு திடுக்கிடும் பிராணபத்துகளில் சிக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்று தப்பித் துக் கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல் லொரு வியப்பையும், சோகத்தையும், வீர சந்தையும் ளட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும், துணிகரமான தீரச்செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க்காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம்காதலர் போ ருட்டாய், எவ்வளவுவரையில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்துகொள்ளச்சக்தி யுடையவர்களா யிருக்கிறார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக்கதையி லுள்ள முக்கிய விசேஷமாகவது, இதிலுள்ள கதாபாத்திரங்களில் ஒவ்வொ ருவருடைய நடக்கைகளும், அவற்றின் பயன்களும், மானிடர்க்கு இன்றி யமையாததான ஒவ்வொரு கீதியை அந்தாட்சியோடு புக்கட்டுகின்றன.

இது தெளிவான இனிய கதையில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களுக்கெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி யெழுதப் பட்டிருக்கிறது. காதலவிலை ஏறியிருந்தாலும் அதற்குத்தக்க விலை யேற்படுத்தாமல் குறைந்த விலையே ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோமென்பது புத்தகத்தைக்காணும் ஒவ்வொரு வார்க்கும் விளங்கும். காதல் பஞ்சத்தால் சொல்ப நாபிகளை அச்சிடப்பட் டன. இதில் தவிரியார் திருவுருவப் பட்டும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மஞ்சள் அறையின் மர்மம்

அல்லது

அபூர்வ துப்பறியும் சாமர்த்தியம்.

இதுகாறும் அவரால் வரையப்பட்ட அனேகம் துப்பறியும் நாவல்களையும், இதர துப்பறியும் நாவல்களையும் வாசித்திருப்போர் இத்தகைய மிக்க ஆச்சரியமும் சாமர்த்தியமுமான துப்பறியும் நாவல் இதுகாறும் எழுதப்பட வில்லை யென்று எளிதில் உணர்வார்கள். இதில் குற்றம் செய்தவனுடைய சாமர்த்தியச் செயல்களும், குற்றத்தைக் கண்டு பிடிப்பவனுடைய சாமா ர்த்தியச் செயல்களும் ஒன்றுக்கொன்று இணையற்றன வாகவேயிருக்கும். குற்றம் கடந்த இடத்தின் படங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. காதல விலையால் சொல்ப நாபிகளை அச்சிடப்பட்டன. விலை ரூ. 1-8-0

விவரம்:—ஆனந்தபோதினி பூலிஸ், சேககாப்பேட்டை, மதராஸ்.

பாப்பிரதம்மணை நம;

ஆனந்தபோதினி

“எப்போரு ளுத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்ப தழிவு” —திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தோகுதி } உருத்ரோத்காரிஸ் ஆனிமீ கவ { பகுதி
8 } 1923ஸ் ஜூன்மீ 15உ { 12

கடவுள் வணக்கம்.

மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மையது
மருவி யேதுரிய வடிவமாய்
மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
மறந்த நின்னடிய ரடியிலே
பத்தி யாய்நெடிது நம்பு மென்னையொரு
மைய நந்தகில மாயையைப்
பாரு பாரொன நடத்த வந்ததென
பாரு தத்தினுமி துள்ள தோ
சுத்த நித்தலியல் பாரு மோவுனது
விச்வ மாயைநடு வாசவே
சொல்ல வேணும்வகை நல்ல காதிகை
சொல்லு மாயையினு மில்லையென்
சித்த மிப்படி மயங்கு மோவருளை
நம்பி னோர்கன்பெறு பேறிதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
செற்க கோதய விலாசமே.

வெள்ளம் குலாவுசடை வெள்ளக் கருணையினுள்
கள்ளம் குலாவுவஞ்சக் கள்ளனே—ஆனந்த
வில்லுனென்று லன்னவன்கு னென்றும் விபாபகத்தா
னல்லென்று சொல்லவழி காம்ப.

எதக் குடங்கைகொண் டேனிருத்தே னையனே
யாதிக் கோண வகுட்டாயே—சோதியா
மன்ன நிருவிதற்ப வானந்த கிட்டையிலே
பின்னமற் சிலவாதி பின்.

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. மத்தர் = ('உன் மத்தம் பிடித்தவன்' என்று கூறுவதுபோல்) எப்போதும் ஒரே விதமாய் புகழ்ந்தவரையும் வைத்தவரையும் வித்தியாசமாய்க் கருதாமல், தன் தேகத்தைப் பற்றிய சுத்தா சுத்தத்தையும் கவனியாதிருப்பவர்.

பேயர் = பேய்பிடித்தவர்—அவர்களுக்குப் பிறர் செய்யும் துன்பங்களை அப்பேயே தாங்கிக்கொள்வதாக, அவர்கள் அவற்றால் உறுத்தப் படாதவர்கள் போல் இருப்பார்கள்.

பாலர் = குழந்தைகள்—குழந்தைகள் பசி வந்தபோது பாலுண்டு மற்ற படி எவ்விதக் கவலையுமின்றி, எதிர்காலத்தைப்பற்றி எவ்வித ஏக்கமுமின்றி எதற்கும் அஞ்சாதலுமின்றி, பிறர் சுக துக்கமும் தமக்குத் தாக்காமல், வேண்டுவது வேண்டாமையின்றி ஆனந்தமா யிருக்கும் தன்மையுடையன. அவைகள் ஏதேனும் செய்யினும் எவ்விதப் பயனையும் கருதிச் செய்வதில்லை.

துரியம் = சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி எனும் மூன்றவற்றைகட்டும் அப்பாற்பட்ட நான்காம் நிலை. கருவிகாணதிகளை யெல்லாம் கழித்த பின் ஆவரணம் அல்லது மாயை யென்பதையும் கடந்து ஆன்மா தான் மாத்திரமாய்த் தனித்து நிற்கும் சுத்த நிலையே துரியமாகும்.

தேசமொடு காலமாதியை மறந்து = கால தேச வஸ்து பரிச் சேதமற்று. காதிகதை மாயையின் அதியற்புதமான பிரபாவத்தைக் காட்டுதற்கு வாசிட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு கதை.

மத்தர் பேயர் பாலர் அரசர் இவர்கள் தன்மையை யடைந்திருப்பது துறவிகளாகிய சுத்த ஞானிகள் இருக்கும் நிலையாதலால் அவ்வாறு கூறினார்.

2. வெள்ளம்=ஜலம். இங்கு கங்கையைக் குறிக்கும்.

வெள்ளக்கருணையினான்=கருணாமுத்திரமான ஈசுவரன்.

வியாபகத்தான் அல்லன்=சர்வவியாபக முடையவன்ல்ல.

“நான் கள்ளம் பொருந்திய வஞ்சகஞ்சுடையவ னாதலின் என் உள்ளத்தில் பரமசிவன் இருக்கமாட்டான் எனில், ஈசுவரன் சர்வவியாபக முடையவன். அதாவது எள்ளுக்குள் ளெண்ணெய்போல் அங்கங்கென தபடி எங்கும் நிறைந்து நிற்பவன் என்ற உண்மை பொய் யென்று கூறியாயமுண்டாகும். ஆகையால் என் உள்ளத்திலும் பரமசிவன் உளன்” என்று பரமாத்மா நமக்குள் அனன்னியமாக உளன் என்பதைத் திறப்படுத்தக்கூறியருளினார். இதை யெப்போதும் மறவாதிருப்பது அனன்னிய பத்தியாகும். இதனால் சித்தசுத்தியும் அத்துவாரா மெஞ்ஞானமும் சித்திக்கும்.

3. ஏதுக்கு=என்னத்திற்காக.

உடற்சுமைகொண்டு என் இருந்தேன்=உடலாகிய சுமையைத் தாங்கிக்கொண்டு எதற்காக உலகில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

பிரம்மாணம் ஐக்கியமாகிய அத்துவித முத்தி நிலையை யடைதற் கேதுவாகிய சிருவிகற்ப சிட்டையில் நிலைத்து நிற்காமல் தேகத்தைச் சுமந்துகொண்டு திரிவதில் ஒருபுயனு யில்லை யென்பது கருத்து.

ஆனந்தபோதினி

உருத்ரோத்காரினு ஆனிமீ கல

மதாசாரம்.

ஓதற்கரிய வாதிநாயனும் ஆண்டவன் அருள் கொடளித்த விப்பூவுலகின்கண் ஆன்மாக்கள் அவணையறிந்து வழிபட்டுமையும் வண்ணம் தோன்றி நிலவும் மதங்கள் பல. எனினும் அவற்றுள் தற்காலம் உலகில் பெரும்பாலாரால் அறுசரிக்கப்படுபவை, நமது சமயம், பௌத்த சமயம், ஈஸ்வரம் மார்க்கம், கிருஸ்து சமயம், என்பவைகளே யாகும். ஒவ்வொரு மதத்தினும் கூறப்பட்டுள்ள நெறி நின்றொழுக்கஞ்ச் சில முறைகளும் விதி நிஷேதங்களும் உள. இவையே மதாசாரம் எனப்படும். இவ்வாசாரம் ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் வெவ்வேறு மாதிரியாக விருக்கும். சில அம்சங்களில் ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறாகவும் தோற்றும். அவ்வாறாயின் இவற்றில் எது சரி எது தப்பு எனின், அவ்வாறு தீர்மானித்தற்கியலாது. ஏனெனின் அந்தந்த மதத்தின் ஆசாரம் அந்தற்குப் பொருத்தமாயும், தக்க காரணமுடையதாகவுமே யிருக்கும். சில முக்கியமான விஷயங்களில் எல்லா மதங்களின் ஆசாரமும் ஒரே விதமாகவிருக்கும். திருட்டாந்தமாய் நமது ஆலயங்க ளெல்லாம் கிழக்குநோக்கியே யிருக்கும். நாம் தெற்கு அல்லது வடக்கு முகத்திருப்பி நமஸ்கரிக்கிறோம். நிட்டை சாதிப்போர் வடக்கு நோக்கியே பிமாவேண்டுமென்பது விதி. மற்றம் மதியர் மேற்கு நோக்கியே வணங்குகின்றனர். கிருஸ்தவர்களுக்கு இரத்தத்திக்கென்ற நியதியில்லை. இவ்வாறிருப்பினும் அந்தந்த மதத்தில் அதற்குத்தக்க காரணமுண்டு. திரியாக்கம், பஞ்சாங்கம், அஷ்டபாங்கம், சாஷ்டாங்கம் முதலியவற்றில் ஒன்றாலோ சிலவாலோ கட்டவகை வணங்குவதும், மனதை பொருவழிப்படுத்திக் கூடவுகின்ற தனிப்பதம் ஆகிய இவ்வாசாரங்கள் எல்லா மதத்தினர்க்கும்

பொதுவாகவேயுள். அதோடு எல்லா மதங்களும் சச்சிதானந்த சொரூபியாகிய அந்த ஒரு கடவுளாகிய இடத்திற்கு ஆன்மாக்கள் செல்லவேண்டிய மார்க்கங்களையே காட்டுகின்றன. மார்க்கங்கள் வெவ்வேறாய், தூரம், சமீபமாகவும், நேர்வழி, சுற்றுவழியாகவும் இருக்கக்கூடுமெனினும், கடவுளாகிய இடம்மட்டும் ஒன்றே யாகும்.

ஆதலின் இங்கு நமது மத ஆசாரத்திற்கும், பிறமத ஆசாரத்திற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவாவது ஒன்று உயர்வு ஒன்று தாழ்வு என்று நிரூபிக்க வெண்ணியாவது நாம் இதை வரையத் தொடங்க வில்லை. மற்றபடி எதற்காகவெனின், மேல்நாட்டுக் கல்வி ஆசாரம் இவற்றின் சகவாசத்தால் அந்நாட்டு நாகரீகத்தின் மயக்கிற் சிக்கி, நமது மதாசாரங்களை யாராய்ந்துணராமல் அவை வீணான மூடக் கொள்கைகளென்று அலட்சியமாய்க் கூறி ஈசுரசிந்தனையே யற்று உள்ளத்தில் உலோகாயதனாய்க் கெட்டழியும் வழிநடக்கும் நம்ம வர்க்கு நமது மதாசாரங்களின் விசேஷங்களைச் சுருக்கமாய்க் கூறி ஆத்மாவின் ஈடுபற்றத்திற்கு அவை யவசியம் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே இதை வரையநேர்ந்தது. அதுவும் இச்சமயம் வரைய நேர்ந்த காரணமென்னவெனில், உத்தமத் துறவியாகிய பட்டினத்தடிகள் முத்திபெற்றதும், சமயாசாரியரால் பாடப்பெற்றதும், என்றும் மகான்கள் வாசம் செய்ய இச்சிப்பதும், நடராஜப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருப்பதுமாகிய திருவொற்றியூர் கோஷத் திரத்தில் பிரதி சக்கிரவாரந்தோறும், சோமவாரமும் அனேகர் சென்னை முதலிய வெளி யிடங்களினின்று அம்மன் தரிசனத்திற்கும் சுவாமி தரிசனத்திற்கும் வருவதைக் காண்கிறோம். இவர்களில் உள்ளன்போடு ஈசுவரனைத் தரிசித்தவந்து ஆசாரத்தோடு அதைச் செய்கிறவர்களும் உண்டுதான். ஆனால், பெரும்பாலோர் வாரமுழுமையும் தெய்வம் என்ற சிந்தனையே யின்றி, எவ்வழியிலேனும் சரி, ஒழுங்கான உடையணிந்து பெரிய மனிதர் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு யாரை மோசம் செய்தேனும் சரி பொருள் சம்பாதிப்பதும் ஒய்வுகாலங்களிலும் பின்னால் எப்படியாரை யேய்த்துப் பணம் பறிக்கலாம் என்று சிந்திப்பதும் உண்பதும் உறங்குவதும் அல்லது சிற்றின்பக் கேளிக்கைகளில் காலங் கழிப்பதுமாக இருப்பவர்கள் அன்று வாரத்திற் கொருமுறை போ இரண்டு வாரங்களுக்கொருமுறையோ உல்லாசமாய்த் திருவொற்றியூருக்கு வண்டியேறி வருகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் தம்

அருமை மனையாட்டி “அம்மனைச் சேவிக்க நான்கூட வருகிறேன். நான் திருவொற்றியூர் பார்த்ததேயில்லை. பட்டினத்தார் கோயிலைத் தரிசிக்க மிக்க ஆசையா யிருக்கிறது” என்றால் “சீ கழுதை வேலையில்லை. இன்னும் இந்தப் பசங்களை யிழுத்துக்கொண்டு ஒரு வண்டி வைத்துக்கொண்டு — என்ன இலச்சை! எல்லாம் இன்னொருமுறை பார்த்துக்கொள்வோம்” என்று கூறிவிட்டு நேரே கடைக்குச் சென்று பிட்டாய், பழவர்க்கங்கள், புஷ்பம், தேநீர், வெற்றிலை பாக்கு யாவும் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு முதல்தர ஜட்காவண்டி சகிதம் தங்கள் காதற்கணிகை வீட்டிற்குச்சென்று அவனையும் அவள் தோழியையும்ழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஆனால் இத்தகையோர்கூட நல்ல உயர்ந்த ஆடையாபரணங்களால் தங்களை யலங்கரித்துக்கொண்டு கேளிக்கையாக அன்னியர் மெச்சவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு சந்நதிக்குச் சென்றாலும் வெளிச்சாவது ஆசாரத்தோடு காணப்படுகிறார்கள். ஆனால் தன் தாய்ப்பாஷையைக் கலப்பில்லாது இரண்டு வாக்கியங்கள் சரியாய்ப் பேசத்தெரியாத, ஆங்கிலங்கற்ற (அதிலும் அரைகுறை யாகவே) அண்ணத்தைகள் உண்டே, இவர்கள் கோவிலுக்குள் போவதுதான் ஏனோ நமக்கு விளங்கவில்லை — இவர்கள் கடவுளைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு சென்றால் நெஞ்சில் அச்சம் தானே யுதிக்கும். அதற்குத் தக்க ஆசாரத்தோடும் பயபக்தியோடுமே ஈசுவரத்தியானத்தோடு செல்வார்கள். இவர்கள், வேடிக்கையை அல்லது, மேலே கூறப்பட்ட ஆசாயிகள் அழைத்து வரும் மாதர்களைப்பார்க்க வருபவர்களே. இத்தகையோர் கோயிலில் ஜனங்களில்லாத காலத்தில் எட்டிக்கூடப் பாரார்கள்.

ஒரு சக்ரவரம் மாலைப்போது இத்தகைய இரண்டு ஆசாயிகளைச் சந்நதியினெதிரிலுள்ள திருக்குளத்தருகில் கண்டோம். இருவரும் மேல் அங்கியும் (ஷர்ட்) சரிகை அங்கவஸ்திரங்களும் ஆணித்திருந்தார்கள். இருவரில் ஒருவன் மேல் வேஷ்டியை ஒரு கையில் சுருட்டிக்கொண்டு சட்டையைக் கழற்றிக்கொண்டே மற்றவனை நோக்கி, “இரத்தம் ஐர்டை யிங்கே அதோ அந்தச் செட்டிக்கடையில் வைத்துவிட்டுப்போய், வரும்போது எடுத்துக்கொள் ஈசுவரம்” என்றான். இரத்தம்! என்பதன் “சரி, நோக்கு வேலை யில்லை”யாகும். கழற்றிக்கொண்டு, மறுபடி போட்டுக்கொண்டு — அதே இப்படியே போய்வந்துவிட்டால் போகிறது” என்றான்.

மற்றவன்:— அப்படிக்கண்டு கோயிலுக்குள் போவதானால் திருக்குளத் தீர்த்தத்தில் கைகாலலம்பிக்கொண்டு ஜலத்தை மேலே புரோஷித்துக் கொண்டேனும் விபூதி யணிந்துகொண்டுதான் செல்லவேண்டும்” என்றான்.

இரத்தன் என்பவன் வெறுப்போடு மற்றவனை நோக்கி (ஆங்கிலத்தில்) “கிட்டு! தீஸ் ஆர் ஆல் ஸ்டிபிட் ஸாபர்ஸ்டி ஷன்ஸ்—ஸ்பிரிங்கிங் டெட்டர்டி வாடர் ஆன் ஹெட்! யூ கென்ட் ஆல் யூ லைக் அண்ட் கம் ஸான். ஐ உல் பி என்ஜாயிங் குட் பிரிஸ் ஹியர்” என்றான். அதாவது “கிட்டு! இவை யெல்லாம் முட்டாள்தனமான மூடக்கொள்கைகள். அந்த அழுக்குச் சலத்தைத் தலை மேல் தெளித்துக்கொள்கிறதாம். நீ வேண்டுமானாலுமற்றைச் செய்துகொண்டு கீக்கிரம்வா, நான் இந்த நல்ல கடற்காற்றை யனுபவித்துக்கொண்டு இங்கேயே யிருக்கிறேன்” என்றான்.

கிட்டு என்பவன் பேசாமற்போய்க் குளத்திலிறங்கிச் சுத்தி செய்துகொண்டு விபூதி யணிந்து சட்டையைக் கடைக்காரனிடம் வைத்துவிட்டு அங்கவஸ்திரத்தை அரையிற் சற்றிக்கொண்டு தேங்காய் பழம் கற்பூரம் வாங்கிக்கொண்டு இரத்தினத்திடம் வந்தான். பிறகு இருவரும் கோயிலுக்குள் சென்றார்கள். இரத்தன் சட்டையுமே மேலே அங்கவஸ்திரமும் அணிந்தபடியே கைபாட்டிக் கொண்டே சென்றான். கிட்டும்பட்டும் துவஜஸ்தம்பத்தைக் கடந்து சற்றுதூரம் சென்றபின் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டான். நாமும் இவர்களைக் கவனித்துக்கொண்டே இரண்டாம் முறையாகச் சந்நதிக்குள் சென்றோம். கிட்டு சுவாமி சந்நதிக்கும் அம்மன் சந்நதிக்கும் சென்று சேவித்து வந்தான். இரத்தன் என்பவன் “உள்ளே பயங்கரமான புழுக்கம். நீ போய்வா நான் இங்கேயே நிற்கிறேன்” என்று ஆங்கிலத்தில் வெறுப்போடு மிக அலட்சியமாய்க் கூறிவிட்டான்.

கடைசியில் வெளிவந்தபோது இரத்தன் கிட்டிவை நோக்கி ஏதோ ஒரு பந்தயம் ஜெயித்தவன்போல் “இப்போது நானும் கோயிலைப் பார்த்தேன், நீயும் பார்த்தாய். நீ அனுபவித்த வீண் கஷ்டங்களால் உனக்கென்ன விசேஷபலன் கிடைத்தது?” என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டான்.

கிட்டு மனவருத்தத்தோடு “நீ கோயிலுக்குள் மட்டும் வந்தாயேயன்றிச் சுவாமியைப்பாவது அம்மனையாவது தரிசிக்கவில்லையே” என்றான்.

இரத்தன் அது மெய்யென்று அவன் மனச்சாட்சி கூறுவதால் சற்றுநேரம் விழித்தான். பிறகு சமாளித்துக்கொண்டு “அந்த இருட்டிலும் ஜனநெருக்கத்திலும் வந்து சொல்லொணக்கஷ்டத்தோடு உன்போல் வியர்வை பொழுக்கிக்கொண்டு அக்கல்லுருவங்களை— ஒன்றேனும் மானிடவுருவும், மற்றது எந்த வுருவமல்ல, குழவிக்கல்லில் பாதிபிருக்கும் (இவன் மூலஸ்தானம் பார்ச்சாதவன்)— அவற்றைக் கண்ணால் கண்டுவிட்டால்தான் சுவாமியைத் தரிசித்ததாகுமோ?” என்றான்.

பாபம் கிட்டு பதில் கூறமுடியவில்லை. அதற்குமேலும் மௌனமாயிருக்க நம்மால் முடியவில்லை. சம்பாஷணையால் இருவரும் மறையோர் குலமைந்தர்கள் என்று தெரிந்ததால் நம்மனம் பின்னும் வேதனை யடைந்தது. நாம் கிட்டிவை நோக்கி “ஐயா! நீர் அக்கல் உருவங்களை ஈசுவர சொரூபமாகப் பாவித்து தரிசித்ததால் தன்னிவிட விசேடபலன் நீர் அடையவில்லையென்று உமது நண்பர் கூறுகிறார். நீர் விசேடபலன் அடையாதிருப்பினும் தரிசித்ததற்குத் தக்க பலனை யடைவீர் என்பது சத்தியம். இவர் ஈசுவரனைத் தரிசித்ததாக இவர் மனச்சாட்சி கூறுதென்பதும் சத்தியம். ஏனெனில் நீர் அவ்வுருவை யீசுவரனென்று நம்பினீர், இவர் கல்லென்றெண்ணி யிருக்கிறார். அவரவர் மனோபாவப்படி பலன் கிடைக்கும்” என்று கூறிவிட்டுத் துரிதமாய்ச் சென்றோம். அந்த இரத்தன் என்பவன்போன்ற அறிவிலாமுடர் இன்னும் பலர் இருக்கலாகுமென்றெண்ணியே யிதை வரையலாயினும்.

இனி முன்னே, மற்ற மதங்களுக்கு ஒவ்வொரு பெயரைக் கூறிவிட்டு, நமது மதத்திற்குத் தனியாய்ப் பெயர் கூறாமல் நமது மதம் கூறுவானேன்? ஏன் ஹிந்துமதம் என்று கூறவில்லை எனின், அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. நாம் ஹிந்து என்பதை யிதிகாறும் யாவரும் அறிந்தே யிருப்பீர்கள். அதனால் நமது மதம் என்று நாம் கூறியது ஹிந்துமதமேயென்று அறிந்துகொள்வீர்கள். நீங்கள் அவ்வாறு அறிந்துகொள்ளக்கூடுமே யன்றி நமது மதத்திற்கு ஒரு பெயர் இல்லை. எப்படியெனில்,

1-வது:—ஹிந்துமதம் என்றால் ஹிந்துக்கள் அனுசரிக்கும் மதம் என்றே பொருள். கிரேக்கர் முதலிய நாட்டார் ஏதோ காரணங்கொண்டு நம் பாரதநாட்டிற்கு இந்தியர் என்றும் அதன் காரணமாக ஹிந்துக்கள் இந்தியர் என்றும் பெயரிட்டார்கள்.

அவ்வழியே நமது மதத்திற்கு ஹிந்துமதம் என்ற பெயரும் வந்ததே யன்றி அது நமது மதத்தின் பெயராகாது. நாம் அனுசரிக்கும் மதத்தைக் கூறுவது வேதமாதலின் இதற்கு வைதீகமதம் எனவும், உட்பிரிவுகளில் சைவம் வைஷ்ணவம் எனவும் கூறத் தகுமே யன்றி நமது மதத்திற்கு வேறு பெயரில்லை. நமது மதத்தின் உண்மையறியாத அன்னிய மதத்தவர்—நாம் அதாவது ஹிந்துக்கள் அனுசரிக்கும் மதம் என்றறிவதற்குக் குறிப்பாய்—கந்தன் புத்தகம். என்பதுபோல், ஹிந்துமதம் என்று கூறிக் கொண்டார்கள். கந்தன் புத்தகம் என்றால் கந்தனுக்குச் சொந்தமான புத்தகம் என்று அதைக் குறிப்பிடுமேயன்றி அது அப்புத்தகத்தின் பெயராகாது. அதன் பெயர் பாரதம் என்றிருந்தாலுமிருக்கலாம். பாகசாத்திரம் என்றிருந்தாலுமிருக்கலாம்.

2-வது. ஏன் இப்படி வேறு பெயரில்லை யெனில் இம்மதம் மற்ற மதங்களைப்போல் மானிடராகச் சனித்த ஒருவரால் தாபிக்கப்பட்டதல்ல. இதற்குக் காலவரையும் கூறமுடியாது. ஏனெனில் இதில் கூறப்பட்டுள்ள பாரமார்த்தீக விஷயங்கள் ஆதியும் அந்தமுமின்றி என்று மழியாது நித்தியமாய், எவராலும் மறுக்கக்கூடாதுவைகளாய், ஏனெனில் பிரத்தியட்ச அனுபவமாய் உணரக்கூடியவைகளாயுள்ள சத்தியங்களே யாகும்.

3-வது. வேதத்தில் கூறப்பட்ட உண்மைகள் இயற்கையாய் என்று முள்ளவையேயன்றிப் புதிதாக ஒருவர் கண்டுபிடித்துக் கூறியவையல்ல. ஆனால் நம் முன்னோர்களாகிய மகான்கள் தம் அரிய முயற்சியால் தங்கள் ஆத்ம சக்தியால் அவ்வுண்மைகளை அனுபவமாய்ப் பிரத்தியட்சத்தில் கண்டறிந்து அவற்றை விரிவாய் எழுதியும், தம் சந்ததியார்க்கு அனுபவத்திற்கு வரும்படி போதித்தும் வைத்தார்கள். அவர்கள் வழியறிந்து தங்கள் ஆயுளைப் பல யுகங்கள் வரையிலுங்கூட விர்த்தி செய்துகொண்டு இவ்வுலகம் பஞ்சபூதமாய் மாறும்போது அவ்வப் பூதமயமாய்த் தாங்களும் பிரளயலட்சணத்தையும், பிறகு சிருஷ்டியுண்டாகும் இலட்சணம் முதலியவற்றையும் யாவற்றையும் கண்டறிந்து நமக்காக அவற்றை வெளியிட்டு வைத்தார்கள். (வாசிட்டத்தில் புசண்டர்கதையில் இதைப்பற்றி விரிவாய்க் காணலாம்) அத்தகைய மகான்கள்தான் வேதத்தைப் பிரித்தெழுதி வைத்தார்கள். அவர்கள் பெயர்கள்; அவற்றை யெழுதியவர்களாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்

நனவேயன்றி, நமது வேதம் பலரும் கும்புகடி எழுதிய ஒன்றல்ல. அன்னிய நாட்டாரும் அன்னிய மதஸ்தருமாகிய சிலர் எழுதிய நமது தேசசரித்திரங்களில் வேதம் என்பது சில காலத்திற்குமுன் இரிஷிகள் என்ற சிலரால் எழுதப்பட்டதென்றும், ஆதியில் நம்மவர் நாகசர்ப்ப உருவம் செதுக்கப்பட்ட கற்களையும் மரங்களையும் சூரியனையும் தெய்வங்களாக வணங்கி வந்தார்கள் என்றும் எழுதி யிருக்கிறார்கள். இது மட்டுமல்ல. ஆதியில் நமது நாகரீகம் சுத்த கேவலமாகவும், நம் முன்னோர் மிக்க மூடத்தன்மையில் இருந்ததாகவும் இப்போது மேல்நாட்டார் இங்கு வந்தபிறகே நாம் நாகரீகம் செல்வம் சீர்திருத்தம் யாவுமடைவதாகவும், அதோடு நம்மவர் துரைத்தனம் செய்யவே தெரியாதவர்களென்றும் ஒரு சாத்திரமு மறியாதவர்களென்றும் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்போது அவர்கள் வரைந்தவை பெரும்பொய்யென்றும், அவர்கள் நம்மை மயக்கித் தாங்களும் தம்மவர்களும் கேஷமமடையக் கருதியே யப்படிச் செய்தார்களென்றும், இப்போது மேல்நாட்டார் தாங்கள் புதிதாய்க் கண்டுபிடித்ததாகக் கூறும் சாத்திரங்களில் பெரும்பாலானவை நம் நாட்டிலிருந்து ஆதியில் கிரேக்கர் முதலியோரால் கொண்டுவரப்பட்டு அவ்வழியாய் மேல்நாட்டாரால் அறிந்துகொள்ளப்பட்டவை யென்றும் தற்கால மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சிக்காரர்களான கல்விவான்களாலும் நம்நாட்டு அறிவாளிகளாலும் தக்க அத்தாட்சிகளோடு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்மவர்கள் எங்கும் நிறைந்த கடவுளை அவருடைய அனந்தசத்திகளாகிய பலவற்றின் சொரூபங்களிலும் கண்டு இப்போதும் வணங்குவதுபோல் அப்போதும் வணங்கி வந்தார்களேயன்றி வேறில்லை.

அத்தகைய மாறுபாடான தேசசரித்திரங்களும் வேறு தூல்களும் நம் சந்ததியாரின் தற்பெருமையையும் தைரியத்தையும் உற்சாகத்தையும் மேலோங்காவண்ணம் செய்து, நாம் மேலிருந்து கீழிறங்கி வருகிறோம் என்ற உண்மையை புணராத அதற்கு மாறாக, நாம் ஆதிமுதல் மிக்க கேவல நிலைமையிலிருந்து இப்போது அன்னியரால் மனிதத்தன்மையான மேல்நிலைமையை யடைந்துவருகிறோம், என்று நாம் கருதும்படி, கொடிய மாயப் பிராடியை தூவிவந்தன. நற்காலமாய் இப்போது உண்மை வெளிப்பட்டதொடங்கிவிட்டது.

உலகில் மனிதனால் இதுகாறும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவும், இனிமேலும் கண்டுபிடிக்கக் கூடியனவுமாகிய எல்லாச் சாத்திரங்களும் நமது அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானங்களில் அடங்கிவிட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றில் பல மறைவுண் டிருக்கின்றன. அது வண்மையாயின் ஏன் நம்மவர் முன்னமே நீராவி, மின்சாரம் முதலியவற்றையும் கண்டு பிடித்து உபயோகத்தில் கொண்டுவரவில்லை யென்று கேள்வி பிறக்கலாம். அவர்கள் திரிகாலக் கியானிகளாகையால் காரணமறிந்தே அவ்வாறு செய்யா தொழிந்தனர். நம்மவர்க்கு உலகம் அந்தியமென்ற வண்மை தெரியும். ஆகையால் உலகவாழ்க்கையை நித்தியமாகிய பேரின்பமடைவதற்கு ஒரு உபகரணமாக மட்டுமே கருதினார்களன்றி, உலக போகமே மனிதன் அனுபவிக்கவேண்டிய நித்திய சுகம் என்று அவர்கள் எண்ணவில்லை. அதற்குமாறாக உலகபோகம் வெறுக்கத்தக்க தென்பதும் மனிதஜன்மம் நமக்குக் கிடைத்தது ஆண்டவனையறிந்து அவனை யடைதலாகிய பேரின்பப்பேற்றை யடைவதற்கே யென்றதுமாகிய கொள்கையோடு நடந்துவந்தார்கள். நமக்கும் அவ்வாறே நூல்களின் வழியாய்ப் போதித்திருக்கின்றனர்.

இதனால்வர்கள் உலகில் நாம் மிக்க ஆவலும் மனப்பதைப்புமின்றி மனோநிம்மதியோடு சுகமாகவும் சுகமமாகவும் வாழ்வதற்கும், அதோடு கூடியவரையில் அதிக காலத்தை ஆன்மார்த்த விஷயங்களில் (சுர உபாசனை, சாத்திர ஆராய்ச்சி, ஞானப்பியாசம் முதலியவைகளில்) செலவழிப்பதற்கும் அனுகூலமாக விருக்க அவசியமானவைகளைமட்டும் வெளியிட்டுப் போதித்து அனுபவத்திற்கு வரச் செய்தார்கள். அதனாற்றான் நம் நாடு பல்லாயிர வருடங்கள் இணையற்ற நாகரீகம் செல்வம் கல்வி சுகம் யாவும் நிறைந்ததாகவே யிருந்துகொண்டிருந்தது. அக்காலங்களில் நம் நாட்டார் கிரீஸ், அரேபியா ஆபிரிகா, சைனா, ஜப்பான் முதலிய தூரதேசங்களுக்கெல்லாம் கப்பல்களில் சென்று வர்த்தகம் செய்து வந்தார்கள்.

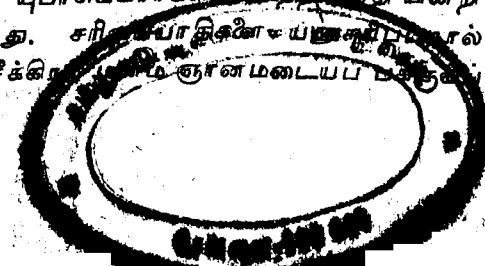
மேல்நாட்டார் நாகரீகமடைந்து பூரணமாய் இரண்டாயிர வருடங்கள்கூட ஆகவில்லை. ஆனால் மேல்நாட்டார் “நம்மாலியன்றவரை உலகில் எவ்வளவு போகங்களை யனுபவிக்க முடியுமோ அவ்வளவும் அனுபவிக்கத்தான் நாம் பிறந்தோம், இதைவிட வேறு அடையத்தக்க மேலான இன்பம் ஒன்றுமில்லை” என்ற கொள்கை

யோடு பஞ்சபூதங்களை யெவ்வளவுவரை யடக்கியாண்டு ஆச்சரியமான காரியங்களைச் செய்யக்கூடுமோ அவ்வளவும் செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள். கடைசியில் ஆசையும் பொருமையும் அளவுமீறி அதிகரித்துவிடவே, ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் மற்ற யாவரையும் அடக்கித் தாமே உலகையாள் வேண்டுமென்ற ஆவல் கொண்டு ஒரு நொடியில் ஒரு பெரிய நகரை யழிக்கவும் பல்லாயிரம் ஜனங்களை விஷப் புகை, விஷ நீரால் கொல்லவும் கருவிகளைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அதாவது இரண்டாயிர வருடங்களுக்குள் உலகை யடியோடழிக்கும் நிலைமைக்கு வந்துவிட்டார்கள். இதற்காகவே நம்மவர் இவற்றைக் கைப்பற்றவில்லையே யன்றி அவர்களிடம் சாத்திரங்களில்லாமலில்லை.

4-வது. நமது வேதம் கடவுளின் பூரண இலக்ஷணங்கள், ஆன்மாவின் இலக்ஷணம், ஆன்மா ஜன்மமெடுத்த காரணம், ஜன்ம விவரம், ஆன்மா கடவுளையடையும் மார்க்கம் இவற்றைப் போதிப்பதோடு, கடவுள் தாம் செய்யும் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களில் எத்தகைய சக்திகளை யுபயோகிக்கிறார் என்பதையும் அதைப்பற்றிய மர்மங்களையும் கூறுகிறது. இவற்றால் நமது வேதத்திலுள்ள விஷயங்கள் கடல்போன்று பரந்துள்ளவை. இவைகளை யீண்டு விரிக்கின் பெருகும்.

நிற்க, நம்வேதம் ஆண்டவனை அருவமாகத் தியானித்து அவனருளைப்பெறவேண்டு மென்பதோடு நிற்கவில்லை. ஏனெனில் உலகில் ஆண்டவனை யருவமாய் உபாசிப்பது எல்லாறாலும் ஆகக்கூடிய காரியமல்ல. உலகில் பல அதிகாரிகள் உளர். கர்ம அளவின் வித்தியாசப்படி தரத்தில் பலவிதமுண்டு. ஆகையால் நமது வேதத்தில் மோக்ஷமடைவதற்குச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற சோபானங்கள் நான்கு படிகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் தக்க மந்திரவிதிகளோடும் ஆசாரத்தோடும் இயற்றப்படவேண்டும். யாவற்றிற்கும் தக்க காரணமுண்டு.

மனிதன் அடையவேண்டியது மோக்ஷம். மனிதன் முக்கிய நோக்கம் மோக்ஷமே. மந்தமதியினர் அழியும் அற்ப விஷயங்களை யிச்சித்துக் கடவுளை யுபாசிப்பார்கள். அந்தக் கிண்தியின்றி மோக்ஷமார்க்கம் கிட்டாது. சரியையாகிய யோகம், ஞானம், சித்த சக்தி யுண்டாகிச் சீக்கிரம் மோக்ஷமடையப் படுகிறது.

“கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமியைத் தரிசிப்பது தானே முக்கியம். குளத்தில் ஏன் சுத்திசெய்து கொள்ளவேண்டும்?” என்று கருதலாகாது. இன்றேல் சித்த சுத்தியுண்டாகாது. மனச் சுத்தியிருந்தால் போதும் என்று வாயால் கூறலாமே யன்றி ஏககாலத்தில் மனச்சுத்தி யொருகாலு முண்டாகிவிடாது. ஒரு துறவி கோயிலுக்குள் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்கிறான். அவனுக்கு ஒரு ஆசாரமும் வேண்டுவதில்லை. ஏனெனில், அவன் அந்தக் கரணங்கள் முன்னமே சுத்தியடைந்து ஈசுவரன் அவன் உளத்தைக் கோயில் கொண்டிருக்கிறான். அவன் தனக்கும் தேகத்திற்கும் சம்பந்தமே யில்லை யென்று துணிந்தவன்.

மற்றையவரல்லாம் ஆசாரம் தவறின் செய்யும் பூசைகள் ஒரு காலும் பயன்படா. ஆசாரமே பக்தியை விளக்குகிறது. பக்தியின்றி ஈசுவரனருள் கிட்டாது. ஒருவன் தொழில் முறைமையில் அவனுக்கு மேல் அதிகாரியா யுள்ளவன் அவன்போன்ற சாதாரண மனிதனே. அவன் இவனுடைய தொழிலை மேல்பார்வை பார்ப்பவனையன்றி இவனுக்கு அன்னமளிப்பவனல்ல. அப்படியிருந்தும் அவன் எதிரில் செல்லும்போது இவன் பயபக்தியோடு உடைகளை யொழுங்கு படுத்திக்கொண்டு, அவயவங்களைச் சரியான நிலையில் வைத்துக்கொண்டு, அவனுக்கு முன் தலை குனிந்து வணங்கி நமஸ்கரித்து நிற்கிறான்.

அப்படி யிருக்க எவ்வளவோ கருணையோடு நாம் தம்மிடம் வந்து சேருவதற்காகத் ததுகரண புவன போகங்களை நமக்குத் தந்து உயர்ந்த ஜன்மத்தைப் புகழ்ந்துச் சதா கருணையே காட்டிவரும் தாயினும் இவிய ஈசுவரன் முன் செல்லும் நம்மிடம் உண்மையான நன்றியும் பக்தியும் இருந்தால் நாம் சட்டை மாட்டிக்கொண்டும், அசுத்தமாகவும் அவன் சந்நதியில் பிரவேசிப்போமோ.

ஈசுவர தரிசனத்திற்குச் செல்லும்போது தேகத்தைச் சுத்தம் செய்துகொண்டு, மாசிலாச் சுத்தஉடை யணிந்துகொண்டு செல்ல வேண்டும். விழுதியோ, திருமண்ணை அவரவர்க்குத் தக்கபடியணிந்து அனுஷ்டானம் செய்துகொள்ள வேண்டும். விலை மதிப்புள்ள டம்பாகாரமான உடைகளும் ஆபரணங்களும் அணிந்து அலங்காரம் செய்துகொண்டு “போகக் கருதலை கூடாது. அலங்கரித்தல் என்ற எண்ணமே கொள்ளலாகாது. ஆடவர் வேஷ்டியை முழங்காலுக்குக் கீழ்விடாது, மேல் வேஷ்டியை

இடைபிற் கட்டிக்கொண்டு செல்லவேண்டும். கரங்களைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டோ கட்டிக்கொண்டோ சந்நதிக்குள் சென்று வலம் வரல் முதலியன செய்யவேண்டும். மனம் சுத்தமாய் ஈசுர சிந்தனையிலேயே யிருக்கவேண்டும். வாய் அவனைச் செபித்தபடி யிருக்கவேண்டும். கண்கள் அவன் சொரூபம் தவிர வேறென்றில் நாட்டம் வைக்கலாகாது.

நமது மதாசாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் தக்க காரணத்தோடு ஏற்படுத்தப்பட்டவை யென்றும், அவை ஆன்மார்த்தப் பயனை யளிக்கத்தக்கவை யென்றும் நன்குணர்நுமாறு நமது சகோதர சகோதரிகளை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். இச்சிறு சஞ்சிகையில் இவ்வளவே அளவுமீறிய இடங் கொண்டேயிட்டதால் இவ்வளவோடு நிறுத்தி, இவற்றால் விளையும் பயனைப்பற்றி யின்னொரு முறை கூறுவோம்.

ஓம் தத் ஸத்.

கம்பராமாயண நீதிச்செய்யுள்.

(376-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(20) திறந் திறம்பிய காமச் செருக்கினால்
மறந்து தத்த மதியின் மயங்கினார்
இறந் திறந்திழிந் தேறுவ தேயலால்
அறந் திறம்பின ராருள ராயினார்.— (சுந்-பிணி-96)

(21) பொருளுங் காமமு மென்றிவை போக்கிவே
றிருளுண் டாமென வெண்ணல ரீதலும்
அருளுங் காதலிற் றீர்தலு மல்லதோர்
தெருளுண் டாமென வெண்ணலர் சீரியோர்.—(ஷ-98)

பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டப்பட்டு தசக்கிரீவனெதிரில் விடப்பட்ட மாருதி, அவ்விராவணனுக்கு நீதிபோதிக்குஞ் சந்தர்ப்பத்துள்ள விப்பாக் களின் பொருள். (20) “அறுசிதமாகிய காமமயக்கத்தால் தம்மைத் தாம் மறந்து, மதிமயக்கங்கொண்டு, நீதிதவறி நடந்தோர், இம்மையிற் சகல செல்வங்களைப் பிழந்து மரணமடைந்து நிரயந்துய்த்து, மீட்டும் பிறந்து உழல்வதேயன்றி, யாவர்தாம் நிலைபெற்ற வாழ்வை யடைந்தனர்? (21) ஓ! இராவண! உண்மையுணர்வுடைய பெரியோர், பொருளுங் காமமுமாகிய இவ்விரண்டையன்றி வேறு நாகமுண்டென்றும், தானமும், ஜீவகாருண்யமும், காமயில்லாமையுமாகிய இவைகளைவிட வேறு முத்தியுண்டென்றுங் கருதமாட்டார்கள்” என்றார். (எ-று.)

இவற்றால் காமமானது தனக்குச் சிறிதேனு மிடங்கொடுப்போரினறிவை மயக்கித் தீநெரிகளிற் செலுத்தி நாகத்திற்றள்ளி வருத்துமாக

லின் அதற்குச் சிறிதும் இடந்தராது, அறிவென்னும் வாங்கொண்டு சேதிக்கவேண்டுமென்பதும், செல்வமும், “மதம் மோகம் குரோதம் துன்மார்க்கமும் மூர்க்கமும் யார்க்கும்,” உண்டாக்கி அறிவைக்கெடுத்துத் தீநெறிப் புகுத்துவதாகலின், “ஓடும் இருநிதியும் ஒன்றாகக் காணும்” தம்மைத்தாம் மறவாப்பெரியோர், காம செல்வங்களைக் கருவெனக் கருதிப் போக்கி, தானமும் சீவகாருண்யமும் காமமின்மையுமாகிய ஞானசோபா னங்களைக் கைக்கொண்டு, அவற்றின் பயனாய் மனச்சுத்தம் பக்திவிராக மாதிய சான்றாண்மையுடையோராய், தாம் சச்சிதானந்த சொரூபமென்னும் அபரோஹணுபவ ஞானத்தை யவற்றின் வாயிலாயடைந்து, வேத னையற்றுச் சர்வதுக்கவிவர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி வடிவமுத்தி நிலைய யடைவராதலின், இந்நெறியே செந்நெறி யென்று யாவரும் கடைப்பிடித் தொழுக முயல்வேண்டுமென்பதும் பெற்றும்.

தருமத் தவறினோர் நல்வாழ்வடையா ரென்பதை விளக்கும் இந்நூலி லுள்ள வேறு வாக்கியம்.

“வாழ்மைதா னறம்பிழைத் தவர்க்கு மாருமோ?”

(22) தொல்லநங் கால மெல்லம் பழகினுந் தூய ரல்லர் புல்ல நள்ளந் தூயார் பேருந்துவ ரெதிர்த் ஞான்றே. ஒல்லைவர் துணர்வு மொன்ற விருவரு மொருநா னற்ற எல்லியும் பகலும் போலத் தழுவின் ரொழுவிற் றோளார். (உயுத்த-விபீடணடை-128.)

“அடைக்கலமென்று வந்தோரை யாதுரிப்பதே முறைமையாகலின் சுக்ரீவ! நீயேயென அவிபீஷணனை யழைத்துவிரைக” என்ற, சுவாமி யின் ஆஜ்ஞையின்படி சென்றபோது இருவரும் பரஸ்பரம் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டதைக் கூறும் இச்செய்யுளின் பொருள். “பரிசுத்த குண முடையவரல்லாப் புல்லர் அநேககாலம் ஒருவரோடொருவர் கூடிப் பழகினாலும் மனமொத்த நட்பினராகார். மனத்திற் பரிசுத்தமுடைய பெரியோர் கண்டமாதிரிமே மனங்கலந்த நட்பாவார். (இதனால்) இருப்புத் துண்போன்ற தோள்களை யுடையவர்களான சுக்ரீவனும் விபீஷணனும் ஒருவரையொருவர் பார்த்தபொழுதே இருவர் மனமும் ஒரு சேரக்கலக்க ஒரு தினத்திற் பொருந்தியிருக்கிற இரவும் பகலும்போலத் தழுவிக்கொண்டனர்” என்பதாம். இதனால் பொருமை, பொய், வஞ்சனை, கேட்பம் முதலான தீக்குணங்களுடையவர்களாகலின் அற்பர்கள் எவ்வளவு காலம் பழகினாலும் பயன்படுவதில்லை. சுத்தமனப் பெரியோர் கண்ட மாத்திரமே வெகுநாள் பழகியவர்களைப்போலக் கலந்த கேண்மையாவார் என்பது விளங்குகின்றது. “நூறுண்டு பழகினும் மூர்க்கர் கேண்மை நீர்க்குள் பாசிபோல் வேர்க்கொள்ளாதே,” “ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை, இருநிலம்பினக்க வேர்வீழ்க்கும்மே,” “அளவளாய், நட்பா லும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்,” “புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்

செதான், நட்பாங்கிழமை தரும்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கியங்களும் இப் பொருளன.

(23) தீர்வரு மின்ன றம்மைச் செய்வினுஞ் செய்ய சிந்தைப் பேரரு ளாளர் தத்தஞ் செய்கையிற் பிழைப்ப துண்டோ கார்வரை சிறுவித் தன்னைக் கனலெழக் கலக்கக் கண்டும் ஆர்கலி யமர ருய்ய வமிழ்துபண் டளித்த தன்றே. (ஷட-128)

(இ-ள்.) மிக்க அருளையுடைய பெரியோர்கள் தமக்குப் பிறர் நீக்க முடியாத தீமைகளைச் செய்தாலும், தமக்கியற்கையாயுள்ள அருள் செய்வதின்மூலம் தவறுவதுண்டோ? தேவுர்கள் மந்தரமலைய நாட்டி கொடுப்புப்பொறி பறக்குமாறு கலக்கிக் கடைந்த காலத்தும் பாற்கடலா னது அத்தேவர்கட்குச் சாவாமருந்தாகிய அமுதத்தையே கொடுத்த தல்லவா? (எ-று.)

தன்னைத், ‘தன் மனைவியை யபகரித்துச் சென்ற சத்துருவின் றம்பி’ யென்பதையும் பாராது, அடைக்கலமீந்த விராமனது பெருந்தன்மையைக் கண்டு வியந்து விபீஷணன் கூறிய வாக்கியமிஃது.

பொருளிலார் கிவ்வுலக மில்லாததுபோல அருளிலாருக் கவ்வுலக மில்லை யென்பதறிந்து அருளையே ஆபரணமாகக்கொண்டொழுகும் ஆன்றோர், தமக்குப் பிறர் பல துன்பங்களைச் செய்தாலும், ‘அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலவும்,’ ‘மாந்தர் குறைக்குந்தனையும் குளிர்நிலைத் தந்து மறைக்கும் மரம்போலவும்,’ அன்னோர்க்கிதத்தையே புரிவர். நன்மைசெய்தோர்க்கு நன்மைசெய்யுந்தன்மை இழிந்தோர் கண்ணுமுண்டன்றே? துன்பஞ்செய்தோருக் கின்பஞ்செய்தலே அருளுடைமையாம். இதுபற்றியே பொய்யாமொழியாரும் “இன்னுசெய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால், என்னபயத்ததோ சால்பு” என்றார். நட்பும் தமையும் கொடையும் பிறவிக்குணம் என்பவாகலின், அருளைப் பெரியோர் இயற்கைக் குணமாக்கொண்டிருப்பர். இது கோக்கியேபோலும் இயற்கைப் பொருள்களையே உதாரணமாகக் காட்டுகின்றன கவிகள். ஆகலின், “அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம், பூரியார் கண்ணுமுன்” என்னுங் குறளின்படி, எல்லாச் செல்வங்களிலும் சிறந்ததும் முத்திரெறிக் கின்றியமையாத துணையாவதமாய அருளுடையராயொழுக முயல்வேண்டும் என்பது, இச்செய்யுளின் தேர்த் கருத்தாமென்க.

(24) ஆய்வினை யுடைய ராதி யறம்பிழை யாதாரீக் கேல்லாம் எய்வுன நலனே யன்றி யிறுதிவந் தடைவ துண்டோ? மாய்வினை யியற்றி முற்றம் வருணன்மேல் வந்த சிற்றம் தீய்வினை யுடையார் மாட்டே தீங்கினைச் செய்த தன்றே. (வருணனை வழிவேண்டு-80)

(இ-ள்.) எக்காரியத்தையும் ஆலோசித்துச் செம்புத்தன்மை யுடைய தீயதொழிலின்மூலம் தவறு தொழுகுவார்க்கு எக்காலமும் நன்மை

புண்டாகுமே யல்லாமல் துன்பமுண்டாகுமோ? அழித்துவிடும்படியாக வருணன்மேலுண்டான கோபமானது, தீவினையுடையவர்களாகிய இராக் கதர்க்கே தீமையைச் செய்தது. (எ-று)

வருணன் தன் வேண்டுகோளுக்கிவங்கி வராததைக்கண்டு சினங் கொண்ட இராமன், அவ்வருணனை யழிப்பேனெனக் கோதண்டத்தை வளைத்து அம்பெய்யுங்காலை, வருணன் ஒடிவந்து பணிதலும், இராகவன் சிற்றந்தணிந்து அவன் விருப்பப்படி லீனாகாத தன் சரத்தை, மருகார்தார மெனுந் தீவில் தூறுகோடிக்கதிகமாயுள்ள இராக்கதர்மே லேவி யவர்களை யழித்ததாகக் கூறுஞ் சந்தர்ப்பத்துள்ள இச்செய்யுள், எப்போதும் கடவுளை நம்பி நல்வழிப்பட்டுவோர்க்கு நன்மையெயுண்டாமன்றித் தீமையுண்டாகாது. ஒருகால் உண்டாயினும் ஆதவனைக்கண்ட பணிபோல் நீங்கும். தீயோர் முதலில் இன்பமடைவதாகக் காணப்படினும் முடிவில் பலவித துன்பங்களை யடைந்து, குடும்பசமூல மழியப்பெற்று, பழியும் பாவமும் தொடர மீளாநரகத்தாழ்வர், இவ்வாறழிந்த குடும்பங்கள் எண்ணிறந்தன.

‘துஷ்டர்கள் தாம் சுகமாயிருக்கிறார்கள். தரும் பார்த்து நடப்போருக்குத் துன்பந்தான்,’ என நினைப்போருமுண்டு. இது அறியாமை. ஒருவன் தன்னிரு புதல்வரில் நல்லபிள்ளையானவன் சிறிது தீயகாரியம் செய்யினும் தண்டித்துப் புத்தியுடட்டலும், துஷ்டப்பிள்ளையை அங்ஙனம் செய்யாது விட்டுவிடுதலும் போலவே, கடவுள் நம்மைச் சீர்திருத்தவே துன்பம் விளைத்தலுமுண்டு. இதனுண்மையை, “தெய்வமுள தென்பார் தீயசெய்ய்புகின், தெய்வமே கண்ணின்று நின்றொறுக்கும்—தெய்வம்— இவதென்பார்க் கில்லைதன் இன்புதல்வர்க்கன்றே, பலகாலும் சொல்வார் பயன்” என்னும் குமரகுருபரர் வாக்கானு முணர்தலாம். தீயோர் நன்மையும் நல்லார் தீமையும் அடைந்ததாக எச் சரித்திரமில்லை. ஆகலின் தருமநெறியிற் செல்லவே தகுதியுடைத்தாமென்பதைப் போதிக் கின்றது. (தொடரும்)

பு. ஸ்ரீனிவாசன், தமிழ்ப்பண்டிதர்,
ராணிப்பேட்டை.

காப்பி - தேத்தண்ணீர்.

பண்டைக்காலத்தில் நம்முன்னவரெல்லாம் சாத்திர்த்தம் என்றும் நீத்துப்பாகம் என்றும் சொல்லப்படுகிற பழஞ்சோற்று நீரை அதிகாலையில் ஆனந்தமாயருந்திச் சுகதேகிகளாய் நீடுழிகாலம் வாழ்த்திருந்தனர். கலியுக நாகரிகம் நிறைந்த தற்காலத்திலோ நம்மவரெல்லாரும் நன்மையும் சுகத்தையும் தரக்கூடிய நீத்துப்பாகத்தை விட்டு விட்டுக் காப்பியென்றும் தேத் தண்ணீரென்றும் புதுவகை பானங்களையே அருந்தி வருகிறார்கள். படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்கும்போதே சிறு குழந்தையானது ‘காப்பி’

என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்திருக்கிறதென்றால் தற்காலம் காப்பிக் குடி எவ்வளவு தூரம் பரவிவிட்டதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். விதவையான பாட்டிகள் கூட தங்களுக்குச் சாப்பாடு இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை காப்பி இல்லாமல் தீராது என்கிறார்கள். காப்பியில் காப்பின் (Goffein) என்று சொல்லப்படும் ஒரு விஷப்பொருள் அடங்கியிருக்கிறது. சாதாரணமாய் ஒரு கப் காப்பித் தண்ணீரில் 4 கிரேன் காப்பின் இருக்கிறது. காப்பியை ஓர் பானமாக உபயோகப் படுத்தாமல் மருந்தாக உபயோகிக்கலாம். அது நரம்புகளை முறுக்கேற்றி இரக்தநாடிகளில் திணுக்கு உண்டாக்குகிறது. நோயாளிகளுக்கு அது கொடுக்கவேண்டியது அவசியந்தானா என்பது வைத்தியருக்குத்தான் தெரியும். அதுவும் இவ்வித நோயாளிக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்பது அவர்களுக்கே தெரியும். சிலருக்குக் குறைவாகவும் சிலருக்குக் கூடுதலாகவும் கொடுக்கவேண்டியதுவரும். வேறு சிலருக்குக் குணம் தராமல் வேறு பல வியாதிகளை உண்டாக்கும். இவைகளை யெல்லாம் கவனித்துச் செய்யவேண்டியது தேர்ந்த வைத்தியர்களுக்குத்தான் தெரியும். நம்மில் அநேகம்பேர் ஓயாத காப்பிக் குடிக்காரராகிவிட்டார்கள். அப்படி ஆனதினால் நல்ல சுகதேகிகளாயிருக்க வேண்டிய நடுப்பிராயத்தில் பலவித வியாதிகளுக்காளாகி வாதைப்படுகிறார்கள். காப்பியை மிகுதியாய் உபயோகிப்பதனால் தூக்கமின்மையும் நரம்புத்தளர்ச்சியும், மனக் குழப்பமும், நினைவு தடுமாற்றமும், ஒழுங்கு இல்லாத இரத்த ஓட்டமும் இன்னும் பலவிதமாய் ஜீரணக்கருவிகளில் தொந்தரவுகளும் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. கண்ணில் ஒளிமங்குதலும், கண் குருடா குவதும், மிதமிஞ்சினக் காப்பிக் குடியினால்தான் என்றால் அதன் கொடுமையை இன்னும் சொல்லவும் வேண்டுமா.

தேத்தண்ணீரும் காப்பியைப்போலவே விஷவஸ்து கலந்த பானமாகிறது. அதில் டானின் (Tannin) என்ற விஷவஸ்து சேர்த்திருக்கிறது. தேயிலையானது எவ்வளவுகேரம் குடுவின் தண்ணீரில் இருக்கிறதோ அவ்வளவு அதிகம் அந்த வஸ்து அதில் இரங்குகிறது. இதையும் காப்பியைப் போலவே மருந்தாக உபயோகப்படுத்தலாம். அதுவும் தேர்ந்த வைத்தியருடைய அனுசரணையின்பேரில்தான் செய்யவேண்டும். தற்சமயம் நம்மவர்கள் ஊரிலும் வீதிதவறாமல் ஏற்பட்டிருக்கும் காப்பி ஹோட்டல்களைப் போல உஷாப்புகளையும் பார்த்தால் இப்பாண்டுகளை நமது ஜனங்கள் எவ்வளவு தாராளமாய் உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பது நன்றாய் கிணங்குகிறது. ‘ஐயோ! ஏழை ஜனங்கள் இவைகளின் கெடுதியை இன்னும் அறியாமலிருக்கிறார்கள். அறிந்தவர்களுக்கூட வழக்கமாய்விட்டதே. அந்தந்தமூடியில்லையே’ என்று சொல்லி அடிக்கடி சாப்பிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இவைகள் மிதமிஞ்சினவுடன் நம்சரித்திரத்தில் சுகசுகருவிகளிலும் தீங்குசெய்கின்றன. சுகதியான மரணங்கள் உண்டாகும்பலிகின்றன. முந்தின நாள் இரவு 8 மணிவரையும் தன் இஷ்டப்படியே சந்தோஷமாய்ப் பேசியிருந்து வீட்டிற்குப் போனவர் மறுநாள்

காலையில் மரித்துவிட்டார் என்று கேள்விப்பட்டால் இம்மாதிரி மரணத் தைப்பற்றி என்ன யோசிக்கிறீர்கள். காலக்கொடுமையோ மட்டுக்கு மிகு சின உகாப்பிக்கொடுமையோ. இப்படி எத்தனையோ மரணங்கள் சம்ப விக்கின்றன. காப்பி உழுதலானவை நம் வழக்கத்துக்கு வருமுன்னிருந்த வர்கள் இத்தமாதிரி மரணத்துக்குள்ளானது வெகு அபூர்வம். இப்போதோ சகஜமாய்விட்டது. நித்தியம் ஒரோரிடத்தில் ஒவொன்று நடந்துகொண்டு வருகிறது. 'இப்படி உகாப்பிக்குடி மிகுசினதினால் நம் ஜனங்களுக்குள் மனக்கிளர்ச்சியும், முற்கோபமும், மதிமோசமும் இருக்கிறது ஆச்சர்யமாகமாட்டாது'. இருதய வியாதிகளும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றன என்று சொல்லுகிறார் டாக்டர் ராமராவ் என்பவர்.

(பூரோக்கியமும் சீசுவின் சுகவாழ்வும்.)

சக்தி தத்துவம்.

1. பிரம்மமானது ஜகஜ்வபரங்களாய்த் தோன்றுகிறது. ஜெகம் என்றால் உலகம். ஜீவன் என்றால் உலகத்தில் வாழும் பிராணிகள். பரம் என்றால் சிருஷ்டி, திதி, ஸம்ஹாரங்களை நடாத்தும் பிரம்மா விஷ்ணு ருத்திரர்கள்.

2. ஜெக ஜீவ பரங்களெல்லாம் உண்மையில் பிரம்மத்தின் தோற் றமே யன்றி வேறல்ல. இவ்வாறிருக்கப் புறமத்தார் ஒருவர் பள்ளியில் வாசிக்கும் மாணாக்கர்களை நோக்கி, உங்கள் மதத்தில், மூன்று கடவு ளிருக்கின்றன. கடவுள் ஒருவராயிருக்க மூன்று எப்படிச் சொல்லலா மெனக் கேட்கிறார்கள்.

அதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லத்தெரியாத இத்துப் பிள்ளைகள் ஆத் தைபோல் விழிக்கின்றனர். இத்துடன் விடுகிறார்களா கிறிஸ்தவர்கள்.

பிரம்மாதானே உலகிலுள்ள எல்லாவற்றையுஞ் சிருஷ்டித்தவர். சரஸ்வதியையும் அவர்தானே சிருஷ்டித்தார். அப்படி யிருக்க அவர் தம் பெண்ணாகிய சரஸ்வதியைத் தாமே கல்யாணம் செய்துகொள்ளலாமா என்னும் அசந்தர்ப்பமான கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள்.

3. முன்கூறியபடி பிரம்மமானது திரிமூர்த்திகளாய்த் தோன்றி, சிருஷ்டி, திதி, சம்மாரம் என்னும் முத்தொழிலை நடத்துகிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். சிருஷ்டிப்பதற்கு வித்தை அவசியம். ஆதலின், பிரம்மாவானவர் வேதமாகிய வித்தையைக் கொண்டிருக்கிறார். வித்தை யைத்தான் சரஸ்வதி என்கிறோம். சரஸ்வதி என்பது கையும் காலும் தலையுமுள்ள ஓர் ஸ்திரீயைக் குறிக்கவில்லை; வித்தையையே குறிக்கிறது. அவனுடைய காக்கில் சரஸ்வதி இருக்கிறாளெனின் அவனுடைய காக்கில் சரஸ்வதி யென்று 150 பவுண்டு நிறையுள்ள ஓர் பெண்ணிருக்கிறாள் என்று அர்த்தமாகுமா? இப்படித்தான் பிரம்மாவின் காக்கில், சரஸ்வதி இருக்கிறா ளென்பதும் பிரம்மாவுக்கு சரஸ்வதி மனைவி என்பதும். இந்தத் தத்துவத் தை யறியாமல் கிறிஸ்தவர்கள் அவலட்சணமான கேள்விகள் கேட்கிந் தனர்.

4. இக்கேள்விகள் ஆபாசமென்பதை அறியாமல், பள்ளிப் பிள்ளை கள் வினாக்கள் கேட்டுப்போகின்றனர். இரகசியம் தொழில் விஷ்ணு வுக்குண்டு. இரகசிக்கவேண்டுமானால் பணயிருக்கவேண்டும். பணத்தை லட்சுமி என்கிறோம். இப்போதும், பணக்காரனை லட்சுமி புத்திரன் என் கிறோம். நிறமாகவே லட்சுமி என்பவன் ஓர் பெண்ணாகவும் அவன் விஷ்ணு என்னும் புருஷனுக்கு மனைவியாகவு மிருந்தால், அவ்விஷ்ணுவுக்குச் சொந்தமான வைகுண்டத்தை, லட்சுமி புத்திரர்களாகிய பணக்காரர்க ளன்றோ பங்கிட்டுக்கொள்வார்கள், ஆதலின், லட்சுமி என்பது தனத்தைக் குறிக்கும் சொல்லென் றறிக, இம்மாதிரியே சம்ஹாரம் செய்வதற்குத் தோள்வலி வேண்டும். அதாவது சக்தி அவசியம். இந்தச் சக்தியைத் தான் ருத்திரனுக்கு மனைவி என்று சொல்கிறோம். மேற்கூறியவற்றால் சரஸ்வதி, லட்சுமி, பார்வதி யென்னும் பதங்களெல்லாம் முறையே வித்தை யையும் செல்வத்தையும் சக்தியையும் குறிக்கின்றன வென்று, புறமதஸ்தர் கண்டுகொள்வாராக. முதலில், ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிரம்மமே சரஸ்வதி, அந்த பிரம்மமே லட்சுமி, அந்த பிரம்மமே பார்வதி, அந்த பிரம்மமே திரி மூர்த்திகளும், அந்த பிரம்மமே சகலமும். ஆனதால் இந்தத் தத்துவத்தை யுணர்ந்து இந்து மாணாக்கர்கள் புறமதஸ்தர்களின், வினாக்களுக்குத் தக்க படி விடை யளிப்பார்களென் றெண்ணுகிறோம்.

தத்துவ தரிசனியில்

ஹ. செ. குருசாமி பண்டாரம், துகை, சேலம்.

நட்பு.

நட்பாவது ஒருவர்க்கொருவர் உதவியா யிருப்பது. இது மானுட ராய், நம்மொவ்வொருவரு மறிந்தொழுகவேண்டிய தவசியுமாதலின், இதை நன்காராய்வாம்;

நட்பு=நேசம். (நன் - பருதி, பு - விருதி) .

இது, மேற்கொண்டோரின் செய்கைக்கேற்ப, நீடித்திருப்பினுமிருக் கும், அன்றி உடனே கெடினுங்கெடும், நலனைக் கொடுப்பினுங் கொடுக் கும். ஆதலின், நட்புக்கொருமூன், செவ்வனே ஆராய்ந்து நட்புட் டல் வேண்டும்.

நம்மை நட்பாகக்கொள வருவோரின் நட்பானர், நற்குணராவென நன்காராய்ந்தும், பின் அவரைப்பற்றியுமாராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி யோசியாது நட்புட் டல், பெருந்தீங்கினை யூட்டி வளர்ப்பது போலாகும். ஆன்றோரும், "ஆய்த்தோய்த்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை, தான் சாந்துயரத்தரும்" என்றார்.

இனியானுடைய நேசம் நீடித்திருக்கும்; யானுடைய நேசம் கெடுமென் பதை யாராய்வாம்: நேசிப்போரிற் சிலர், தங்காரிய முற்றுத்துணை நேசித் தும் பின்வீழ்வுவர்; சிலர் நம்மைக் கெடுக்கும் வண்ணமே நேசிப்பர்.

(இத்தகையோர் பகைவராவர்) இவரெலாம் நேசராகார். ஒளவையாரும், “அற்றகுளத்தி னருநீர்ப்பறவைபோ, ஊற்றுழித்தீர்வா நறவல்லர்” என்றார். மூர்க்கர் நேசத்தை, “நூற்றாண்டு பழகினு மூர்க்கர்க்கேண்மை, நீர்க்குட்பாடிபோல் வேர்க்கொள்ளாதே” எனவும், அறிவுடையார் நேசத்தை, “ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை, இருசிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க்கும்மே” என்றுங் கூறினார். மூடரிடத்து நேசமாயிருத்த லினும், பகைமையா யிருத்தல் மேல். ஏனெனில், மூடரின் பகையால் பெரும்பாலுந் துன்பமே யுண்டாகாது; உண்டானாலும் எளிதிற்போக்கிக் கொள்ளக்கூடியதாயிருக்கும்; நீங்காவிடினுமவை, நட்பினாண்டாகுந் தீங்கினைப்போலவ்வளவு அதிகமாயுங் கஷ்டமாயுமிராது. தீயோர் நட்பு, காலைச் சூரியனின் சாயல் (சிறு) போல் குறைந்துகொண்டும், மேலோர் நட்பு, மாலைச் சூரியனின் சாயல்போல் வளர்ந்துகொண்டும் போகுமென்பது ஆன்றோர் கொள்கை.

நம்நாயனாரும், “நிறைநீர் நீரவர் கேண்மை பிறைமதி பின்னீர பேதையார் நட்பு” (என்றார்.)

நல்லோர் நட்பு மூன்றும்பிறைச் சந்திரனைப்போல் வளரும்; மூடர் நட்பு, பூரணச் சந்திரனைப்போல் பின்னாற் குறையுத்தன்மை யுள்ளது என்பதாம்.

மேலும் நட்பைப்போ லீட்டுதற்கரிய பொருளொன்று மிலையாத லான் ஆராய்ந்தே நடட்டல் வேண்டும்.

தெண்ணீருள்ள, ஏரி, தடம் முதலியவற்றில் சாக்கடைநீர் சேர்ந்த வுடன், தன் இயற்பெயரை நீக்கியும், பாலுடன் கொஞ்சம் ஜலம் சேர்ந்தால் தன்னிறமாறியும், பேதஸ்வரூபமுள்ள ஜலம், பால், என்றழைக்கப் படுவனபோன்று, நல்லறிவினாரச் சேர்ந்த வறிவினாகளும் நற்குணராவர். நல்லோர், தன்னேசர், தீயவழியிலிறங்காதனை போடுவர்

“உடுக்கை மிழந்தவன் கைபோல வாங்கே

இடுக்கண் களைவதா நட்பு” (குறள்)

என்றபடி தக்கவமைய மாபத்திலுதவுவர். தீயரோ, அவ்வாறின்றிக் கெட்ட விடயங்களிலாழ்த்தித் துன்புறுமிடத்துத் தாழ்ங்கைவிட்டுக் களிப்பர். நல்லோரைச் சேரச் சேர, ஆரோக்கியமும், தீயோரைச் சேரச் சேர, நோயும் வளரும். நடட்டின்னாராயலாகாதோ வெனின், நன்றன்று;

“எண்ணித் துணிக் கருமம் துணித்தபின்

எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.”

என்றார் நம் மெய்ஞ்ஞானச் செல்வராகிய நாயனார்.

நட்டபின் பிரிதலாகாது. “கூடிப்பிரியேல்” என்னும் நம்முதாட டியாரி னமுதவாக்கிக் குணரத்தக்கது. மேலும்,

“குற்றமும் ஏனைக் குணமு மொருவனை

நட்டபின் நாடித் திரிவேனேல் — நடட்டான்

மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க

அறைகடல்குழ் வையம் நக”

(சாலடியார்)

கான் ஒருவனை நேசித்தபின், அவனுடைய குற்றத்தையும், குணத்தையும் ராய்ந்து திரிவேனெனில், நேசரது இரகசியங்களை வெளித்தெரியாமல் மறைக்காதவன் அடையும் கதியை அடையக்கடவேன் என்று கூறியுள்ளார். மேலும்,

“குணனுங் குடிமையுங் குற்றமும் குன்ற

வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு.”

(குறள்.)

என்பதற்கிணங்க, குணத்தையும், குடிப்பிறப்பையும், குற்றத்தையும், சுற்றத்தையும், அறிந்தும் நேசித்தல் வேண்டும்.

இனி நடட்டோ ரொழுகவேண்டிய தெங்குனமெனச் சிறிதாராய்வாம்:

நட்பாள ரிருவரு மொத்த மனதுடையவரா யிருத்தல்வேண்டும்; இன்றேல் நட்புக்கெடும். குற்றமாராய்வதானால், ஏனையரிடமும் காண லாம். ஆதலின் குற்ற மிருக்கின் கவனித்தலாகாது. நட்பிலாவயலார் செய்த தீங்குகளையே, பொறுத்தல், அறிவின்மிக்கார் கொள்கையெனக் கூறி யிருப்பதால், நடட்டோர்செய்த அற்பக் குற்றங்களை, ஏன் பொறுத்த லாகாது? முன்னோரும்,

‘தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்

தமரன்மை தாமறிந்தா ராயின்—அவரைத்

தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை

தம்மு ளடக்கிக் கொளல்.”

(சாலடியார்)

எனக் கூறியதை இங்குய்த்துணர்வதவசியம். எஞ்ஞான்றும் கைவிடப் படாதோர் நஞ்சுற்றத்தாராய இயற்கை நட்பாளராவர். “குற்றம்பார்த் கிற் சுற்றமில்ல” கண்ணைக் குத்தியதென விரலைத் துணிப்பாரிலை யாத லின்; பொறுக்கக் கூடிய குற்றங் கண்டவிடத்துக் கண்டித்தல் நலம். ஆனால் ஒரு காரியம் முடியும் வண்ணம் ஒருவரிடம் நேசிக்க வேண்டின், அவரினாலான வாராயாது நட்புக்கொள்வது காரியங்கொண்டுவோர் கடன்.

பெரியோரும் “தாநட் டொழுகுதற்குத் தக்கா ரெனவேண்டா

யார்நட்ப தாயினு நட்புக் கொளல்வேண்டும்.

காநட்டு ஞாறுங் கதுப்பினுத் தீற்றாதே

காய்நட்டாநல்ல முயல்.”

(சாலடியார்)

இதன் பொருள்:—நாயோடு சேர்ந்தாலும் நல்ல முயல் கிடைக்கும்; என்ற பழமொழிப்படி, தக்காரிய முற்றுத்தனை, நட்புக்கொள்வதற்குத் தக்காரெனவுந், தக்காரில்லாரெனவு மாராய்த் தவசிய மின்றாமென்பது. மேலும்,

“பகைசேரு மென்னான்கு பற்சொண்டே கன்னு

வகைசேர் கவையருந்து மாபேந்—நெகைசேர்

பகைவரிட மெய்யன்பு பாலித் தவராத்

அஃகுறுத னல்லோர் தொழில்.”

என்பது ஆன்மீகரின் கொள்கையும்; நிற்க, நாயிந்த வுலகின்கண், நேசித்து

வாழ்த்துக்கு, எல்லா நட்பாளர் வேண்டிய தவசியமாதலால், அத்தகைய யோசனையுடைய முன்னராய்ந்து எல்லோர்களுடைய எட்டவீதமும், வீரிக்கின் நமதானந்தன் இடங்கொடானென் றஞ்சி இத்துடன் நிறுத்தி னேன். ஆன்றோர் பிழைபொறுத் தருன்புரிவாராக. கடவுள் நம்மைக் காப்பாராக.

B. சுப்ரமணிய முதலியார்,
தலைமை உபாத்தியாயர், ரிஷிவந்தியம்.

(செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை. தொகுதி 20, பகுதி 6-ல், திரிசிரபுரம்,
டி. வி. சாய்நாத ஐயர், பி. ஏ., எல்.டி. அவர்கள் எழுதியிருந்தது.)

அந்தணர் என்போர் யாவர்?

அந்தணர் என்னும் சொல், அம் = அழகிய (செம்மையான), தணர் = தண்மை (குளிர்ந்தன்மை) புடையவர் (அதாவது, செம்மையான கருணை வாய்ந்தவர்) என்று பொருள்படும். அவ்வனம் உயிர்களிடத்திற் கருணை புன்னார் யாவரும் குணத்தால் அந்தணர் ஆவரேயாயினும் அது, பிராமணர் என்ற ஒரு ஜாதியாரையே சிறப்பாகக் குறிக்கும். இந்தச் சிறப்புப் பொருளை இக்காலத்திற் சில தமிழர்கள் மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த ஆதாரங்கொண்டு மறுக்கிறார்களோ நமக்குத் தெரியவில்லை. திருக்குறள் 3-வது அதிகாரம் 10-வது செய்யுள் தங்களுக்குச் சான்றாக இருக்கிறதெனக் கூறுவார்போலும். அதாவது:—

“அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்” என்பதாம்.

இக்குறள் அந்தணர் யாவர் என்று குறிப்பிட வந்ததேயொழிய, அறவோரை வரைய வந்ததில்லை. இச்செய்யுள் உள்ள அதிகாரம் நீத்தார் பெருமையைக் கூறுவது. அவர்கள் ஐம்புலன்களை அடக்கி யறம் கைக் கொள்ளுபவர். அவ்வறங்களிற் சிறந்ததும், எளிதிற் செய்யவல்லதும், உலகிற்ரு நன்மை தரத்தக்கதுமாயது “அறிம்கலை.” இந்தத் தர்மம் யாவரும் செய்யவேண்டியதாயினும், சிலர் ஜாதிபற்றியும், தொழில்பற்றி யும் பழுவீணையின் பயனும், ஹிம்ஸையை விலக்க இயலாதவராயிருக்கின் றனர். அறத்தின் ஆறு பலவிதம்; ஆகையால் அறவோரும் பலராவர். என்றாலும், யாதொரு உயிர்க்கும் ஹிம்ஸையைச் செய்வதில்லை என்று சங்கற்பித்து அவைகளிடம் கருணை பாராட்டுவதையே முக்கிய தர்மமாகக் கொண்ட ஒரு ஜாதியாரானவரும் அறவோராவர் என்று திருவள்ளுவநாயனார் “அறிம்கலையை” மேலான தர்மமாக உலகத்துக்குத் தெரிவிக்கவும், அவ்வனம் கூறினார் என்று விளக்குகிறது. ஆதலால் இக்குறளுக்கு ‘மற்றெவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மைபூண்டொழுகலான், அந்தணர் என்போரே அறவோராவர்’ என்று பொருள்கொள்ளல் வேண்டும். வேறு

எவ்விதம் கொள்விலும் சிறப்பன்று. எளிதிற் பொருள்கொடலும் அன்று. அதிகாரமுறைக்கும் முான்.

இனி, அந்தணர் என்பது ஒரு ஜாதியின் பெயராய்ப் பிராமணரையே குறிக்கும் என்பதற்குப் பிறமேற்கோள்களும் உள.

“ஐயர் வேதியர் இருபிறப் பானர்
மெய்யர் மிக்கவர் மறையோர் பூசார்
அந்தணர் துலோர் அறுதொழி லானர்
செந்தீ வளர்ப்போர் உயர்த்தோ ராய்த்தோர்
ஆதி வருணர் வேத பாரகர்
விப்பிரர் தொழுகுலத் தோர்வேன்வி யானர்
முப்புரி துலோர் முனிவ ரென்றிவை
தப்பில் பார்ப்பார் தம்பெய ராகும்.

என்ற சேந்தன் திவாகரச் சூத்திரத்தில் அந்தணர் பார்ப்பாரென்றும், அறுதொழிலாளர் என்றும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு ஜாதியா ரைக் குறிக்கிறதேயன்றிக் குணத்தினைத் குறிப்பதன்று. இவ்வனமே, குடாமணி நிகண்டிலும்,

“ஐயர்வே தியரே துலோ ரறுதொழி லான ராய்த்தோர்
மையில்பூ சாரே செந்தீ வளர்ப்பவர் தொழுகுலத்தோர்
பொய்யிலத் தணரே யாதி வருணர்முப் புரிதான் மார்பர்
மெய்யர்விப் பிரரே வேத பாரகர் வேன்வி யானர்”

“இருபிறப் பானர் பார்ப்பார் ஏற்றமேற் குல ருயர்த்தோர்
வருமறை யவர்தம் பேராம்” என்றும்,

ஒரு ஜாதித்தன்மை குறித்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘பொய்யிலத்த ணர், என்று கூறியது அக்காலத்திலேயே போலியந்தனராய் ஏனையோ ரும், அந்தணர் என்று தங்களை யழைக்க முயன்றதுபற்றிப்போலும். திவாகரத்திலும் அவ்வனமே “தப்பில் பார்ப்பார்” என்று கூறியது தப் புடைப்பார்ப்பாருமுளர் என்று குறிப்பிக்கிறது. மேலும், குறளாசிரியர், செங்கோன்மை என்ற அதிகாரத்தின்,

“அந்தணர் துற்கு மறத்திற்கு மாதியா
நின்றது மன்னவன் கோல்” — என்றும்,

கொடுக்கோன்மை என்ற அதிகாரத்தின்,

“ஆபயன் குன்று மறதொழிலோர் துன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்” — என்றும்,

கூறியிருப்பதை பொப்பிட்டிப் பார்த்தால் அந்தணர் என்பதும் அறுதொழி லாளர் என்பதும் ஒரு ஜாதியாரான பிராமணரைக் குறிக்கின்றனவன்றிப் பொதுவாய் அறவோரைக் குறிக்காமை விளங்கும். இன்னும், குறளாசிரி யர் ஒழுக்கமுடைமை என்னும் அதிகாரத்தின்

“மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்”

என்று அருளியதில், ‘பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கம்’ என்பதனால், பிறப்பால் பார்ப்பானை உணர்த்தியதேயன்றி, பார்ப்பான் குணமுடைய ஏனையோரைக் குறிக்காமை எளிதில் உணரப்படும்.

மேலும், தமிழிற் சேக்கிழார் புராணத்தில் அந்தணர் வீதியென்றும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சரித்திரத்தில் “அந்தணர் அடிமையாதல் கண்டிலம்” என்றும் பார்ப்பார்தனித்தன்மை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை யெல்லாம் ஜாதி அந்தணரைக் குறித்தே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இது நிற்க; சிலர் குறளாசிரியர், கிறிஸ்தவமதக் கொள்கையைப் பெரும்பாலும் பற்றினவர் என்றும், வேறுசிலர் சமணமதக் கொள்கையை உட்கொண்டவர் என்றும், கூறுவர். தமிழிற் சிலர், வள்ளுவர் ஆகித்திராவிடரின் மதத்தையும் ஆசாரத்தையும் கைக்கொண்டவர் என்று வயவஹரித்து, ஆரியரல்லாதவரின் மதம் என்று தனியே என்று தென்னாட்டிலிருந்ததாயும், அந்தமதாசாரத்தைக் குறளாசிரியர் குறளில் வெளியிட்டிருக்கின்றனரேயன்றி, ஆரியர் மதாசாரத்தைச் சொல்லவில்லை யென்றும், அபிப்பிராயத்தை அவர் இயற்றிய நூலிலிருந்தும் அவர் காலத்திருந்த வித்வான்களுடைய மேற்கோள்களைக் கண்டும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமேயன்றித் தம் மனம்போனவாறு கூறுவது சரியன்று.

ஆரியத்தில் ஸ்மிருதிகள் எங்ஙனம் தர்மத்தை வேதத்திலுள்ளபடி விளக்குகின்றனவோ, அங்ஙனமே, ஆர்யபாஷை தெரியாதவர்களுக்கும், வேதத்தி லதிகாரமில்லாதார்க்கும் பயன்படுமாறு, சருதி ஸ்மிருதிகளின் அபிப்பிராயத்தைத் தமிழிற் குறளாசிரியர் செய்ததாகத் திருவள்ளுவமாயியிற் பல வித்வான்கள் பாடலால் நன்கு விளங்குகிறது. விரிப்பிற் பெருகுமாய்கையால் வெள்ளிவீதியார் மொழிந்த செய்யுளைச் சான்றாக வரைந்து இதை முடிப்பாம்.

“செய்யா மொழிக்கும் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரிய ரத்தணரே யாராயி னேனை
இதற்குரிய ரல்லாதானில்.”

இதைப்பார்க்கிலும், நமது மதாசாரத்வேஷிகளான பாதிரிகள் அபிப்பிராயமும், தங்கள் நன்மையைத் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளாத நம் பிராமணர் சிலருடைய விபரீதக் கொள்கையும் உண்மையான சாக்ஷியமாகா.

M. K. நாராயண ரெட்டி,
மாளிகைமேடு, குமாரமங்கலம்.

சில ஐயவினா!

அடியிற்கண்ட ஐய வினாக்களுக்கு (விடை) பொருள் விளக்கம் தமிழ்ப் புராண காவியங்களில் எனது சிற்றறிவிற்குப் புலப்படாமையாலும், இத்துமதப் பற்றுடையவர்கள் யாவரும் அவசியம் சந்தேகமறத் தெரிந்தொழுக வேண்டிவெ தவசியமாகையாலும், புறமதத்தினர்களின் இகழ்ச்சிக்குத் தக்கவாறு நமக்கே (எம்போன்றவர்களுக்கே) விஷயம் இத்தன்மையு தென்று கூட அறிந்துகொள்ளக் கூடாதிருப்பது கேவலமாகையாலும், தெரிந்தபெரியோர்கள் சாஸ்திர சம்மதமாகவும் கல்வி யொழுக்கங்களில் பித்த ஆன்றோர்களின் அனுபவ சம்மதமாகவும் உள்ள பொருள் விளக்கங் களை நமதானந்தன் மூலமாய்த் தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்.

1. மாக்ரபி மாதத்தைச் சூனிய மாதமென்றும் பீடைமாதமென்றும் அதில் சுபாசுப கிருத்தியங்களைத் தொடங்கவும் செய்தலும் கூடாவென விலக்குவதேன்?
2. இம்மாதத்தில் மாததிரம் பிரதிதினமும் பிராதகாலத்திற்கு முன்னமே ஒவ்வொரு ஊரிலும் சங்குநாதம் செய்வானேன்?
3. வைஷ்ணவ சமயத்தார்களுக்கு விசேஷ மதிப்புள்ள வைகுண்ட ஏகாதசி விரதமும் சுவர்க்கவாயில் திறப்பும், சைவசமயத்தார்களின் பெருமதிப்புற்ற திருவாதிரை விரதமும், சிதம்பர தரிசனம் முதலியவைகளும் இம்மாதத்தில் ஏற்படுவதுடன், மற்ற மாதங்களைப்போலல்லாமல் பிரதிதினமும் இத்துக்கள் யாவரும் அவரவர்களின் வீடுகளையும் வீட்டு வாயில்களையும் மெழுகிக் கோலங்களால் அலங்கரித்துப் பூசனிப்புவை மாததிரம் வைப்பானேன்? மற்ற புஷ்பங்களை உபயோகிக்கக்கூடாதா?
4. தினந்தோறும் பூஜைகங்கரியங்கள் நடந்துவரும் எல்லாத்தேவாலயங்களுடன், பல மாதங்களுக்கே மூடப்பட்டேயிருந்து சிலந்திப் பூச்சியின் வலையும் கலந்து பின்னப்படாமலிருக்கும் மற்றெல்லாக் கோவில்களிலுங்கூட இம்மாதத்தில் மாததிரம் பிரதிதினமும் அதிகாலையில் பூஜைகங்கரியங்கள் நடப்பதுடன் பஜனை கோஷ்டிகளும் பாகவதர்களும் சித்தசுத்தியுடனும் பக்திஸ்ரத்தையுடனும் தினம் ஊர்வலம் வருவானேன்?
5. (a) இம்மாத முடிவில் ஏற்படும் 1. காப்புக்கட்டு, 2. போகிபண்டிகை, 3. சங்கராந்தி பண்டிகை, 4. வாசற் பொங்கல், 5. மாட்டுப்பொங்கல், 6. ஜல்லி மாட்டு பந்தயம் என்பவைகள் என்னென்ன காரணங்களால் என்னென்ன கோக்கங்களைக் குறித்தன்கூடியவை?
- (b) காப்புக்கட்டுக்கு வேப்பிலைத் தொத்தும், ஆவாரம்பூவின் கொத்தும், பூனைப்பூவும் மாததிரம் வீட்டின் கூரைகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் வைப்பானேன்?

6. இரதசப்தமி என்றலென்ன? அன்றையதினம் சில எருக்கர் தழைகளையும் இலந்தைப்பழங்களையும் மாத்திரம் வைத்து ஸ்ரானஞ் செய்வதெதற்காக?
7. யுகாதிபண்டிகை என்ன காரணத்தாலுண்டானது? அன்றைய தினம் வேப்பங்கொழுந்தும், வெல்லமுங் கலந்துபுசிப்பானேன்?
8. ஆடி பண்டிகை என்ன காரணத்தாலேற்பட்டது? அன்றைய தினம் யாவரும் தேங்காய் சுவெதின் நோக்கம் யாது?
9. பலவிதமாகிய தேச அசௌக்கியமுள்ள சிசுக்களுக்கும், பெரியோர்களுக்கும், சிலர் வைத்தியமுறையை அனுசரித்தோ, அல்லது மந்திர முறையை அனுசரித்தோ வேப்பிலைக்கொத்தாலும், வஸ்திரங்களின் மூலைகளாலும், குச்சிகளாலும் சாந்தி செய்கிறார்களே; மற்ற இலைகளாலும் வேறு வஸ்துக்களாலும் சாந்தி செய்ய வழிகளுண்டா?

ப. சுப்ரமணிய பிள்ளை,
நஞ்சுண்டபூரம், காளப்பநாயக்கன்பட்டி போஸ்டி.

துறவு—யோகம்.

(426-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இவ்வாறு மஹா மஹிமையுடன் விளங்குவதும், ஆரியரேயன்றி மற்றவராலும் கண்டறியப்படாததும், ஆரியர்களுக்கே சிறந்த செல்வமாகியுள்ளதமான யோகத்தின் மகிமையை அளவிட்டுக் கூறுதலெவர்க்கு மிக வரிதே. இதனைச் சிறுவயது முதல் பழகிவந்த ஆரியர்களுக்கேயன்றி மற்றவர்க்கும் இது சித்திப்பதுமரிது. மற்றவரால் சாதிக்கமுடியாததே யாம். இக்காலத்தவர் இதனை மறந்தேவிட்டார்கள். யாராவது சிலர் அப்பியாசம் செய்துவந்தாலும் முழுமையும் நிறைவேற்றி யதிற் சித்திபெற்றுப் பூர்வ மஹாத்மாக்களைப்போலப் பல கற்பங்களைக்கண்டு, மார்க்கண்டேயரைப்போல இளமை முதிராமலிருப்பது சாத்தியமாவதில்லை. ஆத்திருடி அருளிச்செய்த ஓளவையார் அம்மையவர்களே கணபதியின் அனுக்கிரகத்தாற் சித்திபெற்று முன்னுற்று நூற்பது வருஷகாலம் ஜீவித்திருந்து தேசத்தோடு கைலாசமேறினாரென்று பெரியோர் கூறக்கேட்டிருக்கிறோம். அதற்குப்பின் சிறந்த யோகிகள் கேட்கப்படவில்லை. காரணம் யாதோவெனில் உலகப் பொருள்களிலும், சிற்றின்பத்திலும் பிரியம் மாறாமையேயாம்.

இந்த யோகம் இருவகையாயுள்ளது. அவை ஆதாரயோகம் நிராதார யோகமென்பனவாம். யோகாப்பியாசம் செய்ய விரும்புகிறவர்கள் முதலில் ஆதார யோகத்தை யனுஷ்டித்துப் பயின்று அதிற் சித்திபெற்ற பிறகு நிராதார யோகத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆதாரயோகத்தில் நிலைத்து நின்றால் அதுவே நிராதார யோகமாய்விடும், சென்றுபோன

பல பல ஜன்மங்களிற் புண்ணியம்புரிந்த மஹாத்மாக்களுக்கு நிராதார யோக மெளிதிற் கைகடும். அவர்களுக்கு ஆதாரயோகம் அநாவசியமாகும்.

“ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத் தெய்தும் விதிபிரண்டே—யாதாரத்
தாக்கும் பொருளாலே யாக்கும் பொருளாமொன்
றுக்காப் பொருளே யொன்றும்.”

ஆதாரயோகம் நிராதார யோகமென்னும் இரண்டும் மோட்சத்தை யளிக்கும் மார்க்கங்களாம். மூலாதாரம் முதலாகக் கூறப்பட்ட ஆறுதாரங் களிலும் ஆசிரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட திவ்யசொருபத்தை நிறுத்தி மனதை யதனித்திலேயே நிலைத்திருக்கச் செய்து தியானிப்பது ஆதார யோகமாம். இந்த யோகம் சித்தித்தபிறகு அவ்வாதாரங்களிற் நிரிசித்த பொருளைப் பாராமல் பார்த்துத் தியானித்துக்கொண்டிருப்பது நிராதார யோகமாம்.

“ஆக்கி யொருபொருளை யாதாரத் தப்பொருளை
கோக்கி யணுவி லணுகெழிப் பார்க்கில்
இவனாகைதானொழிந்திட் டேகமா மேகத்
தவனாகை யாதார மாம்”

ஆதாரங்களில் கற்பிக்கப்பட்ட பொருளைத் தியானித்துச் சித்தி பெற்ற பின்னர் அப்பொருளைத் தனக்குள்ளே வைத்துச் சித்திக்கில் தியானிக்கிறே மென்கிற நிலைவுயில்லாமல் போக அப்பொருளொன்றேயாம். இவ்வாறே தானும் சிவமும் வேறு காணப்படாம லேகமாய் நிற்பதே யாதாரயோகமாம்.

“கொண்ட தொருபொருளைக் கோடிபடக் கூறுசெயிற்
கொண்டவனு மப்பரிசே கூறுபடும்—கொண்ட
விரொருளு மன்றியே யின்னதிது வென்னு
வொருபொருளே யாயிருக்கு முற்று.”

இவ்வாறு தியானிக்கப்படும் பொருளை அணுவினும் நண்ணிதாகப் பாவிக்க அது அவ்வாறே அணுவினும் மணுவாய் விளங்கும். அதற்குள் கூடங்கி நிற்கும் தானும் (ஜீவான்மாவும்) அவ்வாறேயாம். அவ்வாறும் கால் இரண்டும் வேறற ஒன்றி யொருபொருளாகவே நிற்கும். இந்நிலை தான் தானே யதுவாய் அதுவே தானும் நிற்கும் நிலையாமென்பர் கற்றறிந் தோர்.

இனி அதர் உகார மகார விர்து நாதமானவை யொன்றுகூடியதும், பிரம் விஷ்ணு ருத்திர மகேச சதாசிவர்களை அதிதேவதைகளாகவுடைய தும், பிரணவ சொருபமானது மாகிய பஞ்சாட்சரத்தைக் குருவின் மூல மாக வுபதேசம்பெற்று, மூலாதாரத்தில் அகாரத்தையும் பிரமானையும், காரி விதானத்தில் உகாரத்தையும் விஷ்ணுவையும், இருதய ஸ்தானத்தில்

மகாரத்தையும் உருத்திரனையும், கண்டத்தில் விந்துவையும் மஹேஸ்வரனையும், லலாடஸ்தானத்தில் நாதத்தையும் சதாசிவத்தையும் நிறுத்திச் சுழிமுனையில் குருவுபதேசப்படி இவ்வைந்தெழுத்தையும் பிரமரந்திரம் செல்லும்படி உச்சரித்தால் சொரூபமும் அக்ஷரமும் கரைந்து நாதவடிவாவன் ஆன்மா. பிறகு நாதாந்த தரிசனத்தால் ஆன்மபோதமும் கெடும். கெடில் பரமசிவன் வெளிப்பட்டுத் தன் சொரூபத்தோடு சேர்த்து அருள் புரிவார். இது முத்தியாம். இவ்வாறு ஆதார யோகத்தை ஸ்தூல சூக்தும், அதி சூக்துமாக வுபதேச முறையாலுணர்ந்து பயின்று சித்திபெற்றுக் கைவல்ய முத்திபெற்றோர் அநேகர். இதன்பிறகு நிராதாரயோகம் காணவேண்டும்.

“ஆக்கப் படாத பொருளாயினத்தினிலும்
தாக்கித்தா னென்றோடுத் தாக்காதே—கீக்கியுடன்
நிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனும்
நிற்கை நிராதார மாம்”

ஆன்மாவினால் கற்பிக்கப்படாததாயும் எல்லாப் பொருள்களினிடத்திலும் கலந்திருந்தும் அவற்றோடு சம்பந்தப்படாததாயும், முக்திக்கு விரோதமானவற்றை விலக்கி நிற்கும் பரம்பொருளோடு தற்போதமொழிந்து கூடி நிற்பது நிராதாரயோகமாம்.

“காண்கின்ற தோர்பொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே
காண்கின்றார் காட்சியறக் கண்ணுதலைக்—காண்கின்றார்
காண்பானும் காணப் படும்பொருளு மன்றியே
காண்கையினுற் கண்டனரே காண்”

“பேசாமை பெற்றதனிற் பேசாமை கண்டனரைப்
பேசாமை செய்யும் பெரும்பெருமான்—பேசாதே
யெண்ணென்றும் வண்ண மிருக்கின்ற யோகிகள் பா
லுண்ணின்று போகா னுளன்”

ஞானத்தையே கண்ணாகக்கொண்டு சிவத்தைக் காண்கிறவர்களே யோகிகளாவார். யாவற்றையும் தனக்கு வேறுபடாததாகக் காண்கிற ஞானமயமாகவிருந்து சிவத்தை நோக்குதலால் அந்த ஞானத்தையே தனக்குச் சொரூபமாகவுடைய பரம்பொருளை யுடனே யடைந்து, அதனோடு வேற்று அபேதமாய் நிற்பார்கள். இந்த நிராதாரயோகம் நிலபெறுதற்குப் பேசாமையாகிய மௌனயோகம் அவசியம் கொள்ளத்தக்கது. கொண்டால் அவ்வியோகம் சித்திக்கும். இவ்வாறு மௌனயோகம் பூண்டு ஞானத்திலே ஆன்மபோதமிழந்து நிலபெற்று நிற்பதே நிராதார யோகமாம். ஈண்டுக் கூறிய ஸ்தூல சூட்சுமங்களாகிற ஆதாரயோகத்தையும், அதனைச் சாதிப்பதற்குபாயமாகக் கூறிய மந்திரயோகத்தையும், அதனுடையப்படும் நிராதார யோகத்தையும், அதற்குபாயமாகக் கூறிய மௌன யோகத்தையும் நல்லாசிரியனை வழிபட்டுத் தெளிந்து அந்நெறி

தவறாமல் ஒழுகுபவரே யோகிகளென்று உலகத்தாரால் புகழப்படுவார். அவர்களே பலகோடிக் கற்பகாலங்களைக் கணப் பொழுதாகக் கண்டு கழித்துத் தாம் அழிவற்று நிற்பவராவர். இவர்களுக்குத் தெய்வத்துக்கும் பேதம் காணப்படுவதரிது. ஏனெனில் அவர்கள் பரம்பொருளோடு வேறக்கலந்து ஒன்றி யவனே தானாய்த் தானே யவனுய்ப் பேதமறநிற்பதனாலென்க. பரம்பொருளில்லாத விடமொன்றுமில்லையாயினும் இத்தகைய யோகியர்பால் விசேஷமாய்ப் பிரகாசித்து நிற்பன். அந்த யோகிகளுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகளெல்லாம் சிவ வழிபாடேயாம். இதனாலேயே யோகிகளை வழிபட்டுப் பலர் மகத்தான ஐசுவரியத்தையும், ஒருவருக்கு மெட்டாத மேலான பதவியையும் பெற்றார்களென்று எல்லா தூல்களுங் கூறுகின்றன. யோகத்தை யித்துடன் முடித்து எஞ்சிநின்ற மெய்த்துறவு (சந்தியாசம்) என்பதைச் சிறிது விரிப்பாம். (தொடரும்)

சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.

யோக முற்றும்.

உப்பு.

ஈமது ஆனந்தனின் நண்பர்கள் யாவரும் உப்பையும் அதன் உற்பத்தியையு மறிந்திருந்தாலும், அதிலோர் விசேஷித்த தன்மை அமைந்திருப்பதால் என் சிற்றறிவிற்கெட்டியவாறு இவ்வியாசத்தை யெழுதத் துணிந்துள்ளேன்.

இவ்வுலகின்கண்ணே தோன்றும் விளை பொருட்களுள் உப்பு மொன்று. இது மூன்றெழுத்தாலாகிய ஓர் பெயர்ச்சொல். கடல்நீரில் ஆதித்த கிரணங்கள் தாக்குவதனால் அதிலுள்ள அணுக்கள் யாவுமொன்றாய்ச் சேர்ந்து கட்டியாக மாறுவதினாலே உப்பு உண்டாகிறது. ஜனங்கள் கடல்நீரைப் பாத்திகட்டி மறித்து குரியகிரணத்தினுதலியினால் உப்பைச் செய்கை பண்ணுகிறார்கள். சில இடங்களிற் தானாகவே விளைவது முண்டு.

இவன் ஓர் எளிமையான இடத்தில் உற்பத்தியானாலும் சமஸ்தகோடி ஜனங்களுக்கும் ஓர் நண்பன்போலத் தோன்றுகிறான். இவன் உலகிலுள்ள யாவருக்கும் ஞான உபதேசம் செய்யும் ஓர் மௌனகுருபோலவும், தன்னை அண்டினோரைக் காக்கும் மண்டலாதிபனை ஒப்பவும், சகலவீரன் மாக்களுக்கும் ஓர் பரோபகாரியாகவு மிருக்கிறான். இவனுடைய மேன்மையை உற்றுணர்ந்த வேர் ஞானி, மனிதரின் உன்னத நிலையை யெடுத்துப் பேசுமிடத்து, தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த ஜனங்களையும், தமது சேஷப் பிள்ளைகளையும் பார்த்து, “நீங்கள் உலகத்திற்கு உப்பா யிருக்கிறீர்கள்” என்று கூறினர். அறுசுவைகளுள்ளொன்றாகிய வுவர்ப்புச் சுவையைக் கொடுப்பது இவ்வுப்பே. ஈமதுணவுடன் இனிப்புப்புளிப்பாகிய எந்த விதமான சுவையைச் சேர்த்தாலும், உவர்ப்பாகிய சுவையில்லாவிட்டால்

அது நாவிற்கு உருசியைத் தராது. “உப்பில்லாப்பண்டத்தைக் குப்பையிலேபோடு” என்ற பழமொழி இதனாலேயே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அறுசுவைப் பதார்த்தங்களுள் உப்பு சிரோஷ்டமா யிருப்பதுபோலவே, மனுஷனும் கடவுளாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எழுவகைச் சிருஷ்டிகளுள் அதி சிரோஷ்டமுடையவனாக யிருக்கிறான். உப்பானது சாரமற்றுப் போனாலொன்றிற்குமுதலாவது. அப்படியே மனுஷனும், ஐம்புவவையிலகப்பட்டுச் சத்து அற்றுப்போகும்போது தனக்கும் பிறருக்கும் அப்பிரயோசனை முடையவனாகிறான். உப்பே உணவிற்கு உருசியைக் கொடுக்கிறது; அது போலவே மனுஷனும் உலகத்திற்கு உப்பைப்போலயிருக்கிறான். உலகத்தைச் சிறப்பித்து வருகிறவன் மனுஷனே. உலகத்திற் தற்போது காணப்படும், நாகரீகம், சீர்திருத்தம் யாவும், மனுஷனது முயற்சியே.

உப்பிலே விசேஷித்த இரண்டு குணங்களுண்டு. ஒன்று தானழிந்தாலும் தன் சுவை கெடாமலிருப்பது. மற்றது தானழிந்து மற்றவர்களுக்குப் பிரயோசனப்படுவது. இவ்விரு இலட்சணங்களுமே உப்பின் மேன்மைக்குக் காரணங்களாயிருக்கின்றன. ஒரு கட்டி உப்பைத் தண்ணீரில் போடும்போது அதன் உருக்குலைந்து தண்ணீர் மயமாகிறது. ஒரு பதம் கெடத்தக்க வஸ்துவின்மேல் உப்பைப்போட்டு வைத்தால், அது பதங்கெடாதபடி காக்கப்படுகிறது. “தன்னைத்தான் தியாகஞ் செய்தல்” (Self sacrifice) என்னும் சிறந்த லட்சணத்தை மற்ற எந்தவஸ்துவிலும் பார்க்க உப்பிலேயே நாம் தெளிவாய்க் கற்றுக்கொள்ளலாம். சுயமதிப் பிழந்திருக்கும் இந்தியராகிய நாம் கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய சிறந்த இலட்சணம் உப்பிடத்திலேயே யிருக்கிறது. ஒருவன் உலகில் மேலான நிலையை யடையவேண்டுமானால் “தன்னைத்தான் தத்தம் செய்தல்” (Self Sacrifice) என்னும் சிறந்த இலட்சணத்தைப் பொருந்தினவனாயிருத்தல் அவசியம். “மகான்” என்னும் பெயரைக் கார்தியடிகள் இதன் மூலமாகவே யடைந்துகொண்டார். இந்தியா சுயராஜ்யம் பெறவேண்டுமானால், யாவரும் இச்சிறந்த குணத்தைத் தங்களில் விருத்தியாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதே அம்மகானின் போதனையும் சாதினையும்மாகும். அமெரிக்காவிலுள்ள அடிமைகள் சுயாதீனமடைவதற்கு இச்சிறந்த இலட்சணத்தை ஆபரணமாகவுடைய ஆபிரகாம் லிங்கன் (Abraham Lincoln) முதலிய மகான்களே காலாயிருந்தனர். முன்னோன்றிய ஞானிகளிலொருவராகிய இயேசுகிருஸ்து, “ஒருவன் முதல்வனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் மற்றவர்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கடவன்” என்று கூறியது வாஸ்தவமே. ஒரு வித்து முளைத்து மாமாகவேண்டுமானால் அது முதலாவது நிலத்திற் சாகவேண்டும். சாகாவிட்டால் அது தன்னில்தானே பிரயோசனமற்றதாயிருக்கும். தன்னுருக்கெடுப்பொழுது ஒரு அழகான பூண்டைப் பிறப்பிக்கிறது. அப்படியே ஒரு இரும்புத்துண்டைக் கொல்லனுலையிலிடும்போது, அதனுருக்குலகிறது. அதன்மூலம் பிரயோசனமான பல ஆயுதங்கள் அடிக்கப்படுகின்

றன. அவ்வாறே சகல காரியங்களுக்கும் “தன்னைத்தான் தியாகம் செய்தல்” என்னும் குணம் ஓர் ஊற்றாயிருக்கிறது.

“தன்னைத் தான் தியாகஞ் செய்தல்” என்ற கதி தனக்கிஷ்டமான இடத்திலோடி தன்னைச் சுற்றியுள்ள புல், பூண்டு, விருட்சம் முதலியவற்றைச் செழிப்பியாதபடி, சுயநயம் (Selfishness) என்னும் வரம்பு அதைத் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இச்சுயநயம் மனுஷனுடைய தீய குணங்களுக்கு ஓர் ஊற்றும் காரணமுமாயிருக்கிறது. பெருமை, பொருமை, கோபம், பிரிவினை முதலிய தீக்குணங்கள் இக்கசப்பான ஊற்றிலிருந்தே உற்பத்தியாகின்றன. இதுவே எல்லாத் தீங்குக்கும் வேர். இந்தியாவிற்கு காணப்படிக் ஜாதிபேதம், மதபேதம், முதலிய பேதங்கள் இதன் பிள்ளைகளே. இக்குணம் சகலமனுஷரிடத்திலுயிருக்கிறது. “தன்னைத்தான் தியாகம் செய்தல்” என்ற ஆறு சுயநயம் என்னும் வரம்பை யுடைத்துப் பாயவேண்டியமானால் அன்பு (Love) என்னும் பேராறு இதனுடன் வந்து கலக்கவேண்டும். அன்பே மனுஷனை உலகத்திற்கு உப்பைப்போற் சேலிக்கப்பண்ணும். சாரமுள்ள உப்பே மனுஷனுக்குப் பிரயோசனப்படும். அப்படியே அன்பினால் சாரமேற்றப்பட்ட மனுஷனே உலகத்திற்குப் பிரயோசனமுடையவனாயிருப்பான். திருக்குறளில் அன்பின் சிறப்பைக் குறித்துப் பேசியிருக்கிறது.

“அன்பிலாடெல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு”

என்று “தன்னைத் தான் தியாகஞ் செய்தல்” என்னும் சுபாபத்திற்கு அன்பு எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதை யெடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஒருவருக்கு கிடுக்கண்வருங்கால் அதனைக் கண்ணுற்று மனமகிழ்ந்து விலகி ஓடாமல், அவர்களிடஞ் சென்று போதிய வுதவியெய்தல்வேண்டும். தன்னை நேசிக்குமாப்போல் பிறரை நேசித்து தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரைக் காத்து நடப்பவனே மானிட ஜென்மமெடுத்ததின் பயனையடைவான். எவனொருவனுக்குச் சேவகாருண்யமுண்டோ அவனே உப்பைப் போல் கரைந்து மற்றவர்களுக்குப் பிரயோசனப்படுவான்.

பாரதமாதாவின் புத்திர புத்திரிகளே! அன்பெனும் சிறந்த லட்சணத்தை நாம் பெற்று உப்பைப்போல நாம் உலகத்திற் சேலிக்கவேண்டுமாயின், அன்புச் சொரூபியாகிய கடவுளோடு ஐக்கியப்பட்டுச் சேலிக்கவேண்டும். ஆகையால் நாம் உலகிற் பிரயோசனப்படுமாறு சேலித்து பரத்தாமனின் பாதகமலங்களை யடையவேண்டுமாயின் உப்பின் விசேஷத் தன்மைகளைக் கவனித்து நடக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அவ்வண்ணம் நடக்கக் கருணையுடைய கடல் கருணை புரிவாராக.

மே. பொன்னையா,
பட்டணம், யாழ்ப்பாணம்.

பகவத்கீதை வசனம்.

(438-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இத்தகைய நிலையில் நிற்கும் யோகிகள், கொடிய பகைவர் தம்மை வேல் முதலிய ஆயுதங்களால் துன்புறுத்தினும், தீக்ஷணியமான நஞ்சை யுடைய கொடிய நாகம் தீண்டினும் எதற்கும் அஞ்சமாட்டார்கள். சர்வ விருத்திகளுமொழிந்த அச்சமாகியின்கண்ணே அவர்களடைந்துள்ள நிலை நிரதிசயானந்தமேயாகும். அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு யாவும் பிரம்மா னந்தமயமே.

அத்தகைய யோகர் எவ்வித உபாயத்தால் அப்பியாசிக்கத்தக்கது? என்று அர்ச்சுனன் வினவ. நீலமேக சொரூபியாகிய கிருஷ்ணபகவான் அவ்வுபாயத்தை யருளிச்செய்கின்றார் :—

ஏ அர்ச்சுனா! சங்கற்பத்தினால் எழானின்ற சர்வ காமங்களையும் அவற்றின் வாசனைகளோடு கூட பரித்தியாகம் செய்து, இந்திரியங்களை விஷயங்களில் செல்லவொட்டாது தடுத்து, மனதை யப்புறம்போகவொட்டாமல் பிரத்யகான்மாவினிடத்தில் நிலைக்கச் செய்வாய்.

தேவதிராதி யிந்திரியவாயிலாய்ப் புறம்போந்து நாமரூப விஷயங்களில் சஞ்சரிக்கும் மனதை உபாயமாய் அந்தர்முகத்திலிழுத்து, கேவலமாகிய நித்திரையடையாதபடி பிரத்யகாத்மாவின்கண் நிலைக்கச்செய்து, சித்தம் சற்றும் சலிக்காது வைக்கும் அப்பியாசத்தையே செய்வாயாக.

[மனம் இந்திரியவாயிலாகப் புறம்போந்து நாமரூபங்களாகிய விஷயங்களைப் பற்றுவதும், நாமரூபமான அனான்ம பதார்த்தங்களைச் சிந்திப்பதுமாகிய இவை சகலம் என்னப்படும். மனதைச் சகலாவஸ்தையடையாதபடி தடுத்து இலயப்படுத்தும்போது தன் நிலைமற்று சுழுத்தி மூடிக்கொள்ளுதல் கேவலம். இந்தச் சகல கேவலங்களிரண்டும் ஞானயோகம் கைகூடற்கு விக்கினங்களாமாதலின் சகல கேவலங்கள் தாக்காதபடி மனம் பிரத்யகான்மாவில் இலயிக்கச் செய்யவேண்டும். அப்போது தான் ஆன்ம தரிசனம் கிட்டும். இச்சகல கேவலங்களையே முறையே பகல் இரவென்று, நினைப்பு மறப்பென்றும் தூல்கள் கூறும். ஆதலின் சகலகேவலங்களுக்கெல்லாம் நிலைப்பு மறப்பற்ற விடமென்றும், இராப்பகலற்ற விடமென்றும் கூறுப.

இவ்வாறு மனதை யிந்திரியங்களின் வழிச் செல்லாது தடுத்து சகல கேவலங்களுக்கெல்லாம் நிலையில் நிறுத்தினால்தான் அருள் கிட்டும் என்பதை ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் பின்வருமாறு அருளியிருக்கிறார் :—

“அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மவிழந்த வன்பார் குராப்புனை தண்டையக் தாடொழல் வேண்டுங் கொடிய வைவர் பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பற வேண்டு மென்ற

விணப்பக லற்ற விடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே.

(கந்தரலங்காரம்.)

மறவா நினையா மெனனத் திருக்கிற
பிறவா நிறவார் பினை.

(ஒன்வைக்குறள்.)

இந்த நிலையில் சித்தம் சற்றும் சலனமின்றி சாக்கிரத்திலுமட்டும் அதாவது தன்னிலையை மறவாதுமட்டு மிருக்கவேண்டும். சலித்தலாவது சிந்தித்தல்—சமாதி நிலையின் சுகத்தை எதிரிட்டு நோக்குதல், இப்போது நாம் எவ்வளவுகாலமாகச் சமாதிநிலையிலிருக்கிறோம் என்று நினைத்தல் முதலியவைகளாம்—இத்தோஷங்களால் சகலம் தோன்றி நிஷ்டைகெடும்—சகலம் உண்டாகாவிடிலும், மனதையிரண்டிலும் செல்லவொட்டாது தடுத்தும் சித்தம் அந்நிலையை யெதிரிட்டுணர்ந்துகொண்டிருக்கின், சித்தம் நடுநிலையில் நிற்குமன்றி ஆன்ம சாக்ஷாத்காரமடையாது. ஆதலின் சித்தம் சலனமற்று நிற்கல்வேண்டும். சித்தம் இவ்வாறு நிற்கும் நிலையே தானற்ற நிலை.

“நீயற்ற வந்நிலையே நிட்டையதி னீயிலையோ

வாயற் றவனே மயங்காதே—போயற்

றிருந்தாலு நீபோகா யென்றுமுன்னாய் சம்மா

வருந்தாதே யின்பமுண்டு வா.”

(தாயுமானவர்.)

(பகவான் இத்தகைய யோகி யடையும் ஆனந்தத்தைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.)

ஏ பார்த்த! சகல கேவலங்களுக்கெல்லாம் தெளிந்த சித்தத்தையுடையவனாய் தன்னிலையன்றி வேறு கற்பிதமற்றவனாய் இத்தேசத்திலிருந்தே இதற்கு விலக்ஷணமான பிரமத்தையடைந்து ஆரூடனாய் நிற்கும் சீவன் முத்தன் நிரதிசயானந்தத்தையடைவன்.

இந்த யோகத்தில் எப்போதும் நிலைத்து நிற்பவன் என்று மழியாத இன்பத்தினை அநாயாசமாகவே யநுபவியாநிற்பன். அத்தகையோன் சர்வ பூதங்களையும் தன் ஆன்மாவினிடத்தும், சர்வபூதங்களிலும் தன் ஆன்மாவையும் காண்பான். (அதாவது தானாகிய ஆன்மா யாவற்றிலும் வியாபித்திருப்பதாகவும், சகலமும் ஆன்மாவிலிருப்பதாகவும் அபேத மாய்க் காண்பான். யாவும் தானாகவும் தன்னையன்றி இரண்டாவதொன் றிலில்லையென்றும் காண்பான்.)

முன்பு, தேவர்களின் பகைவர்களாகிய அசுரர்களைச் சங்கரித்த கிரீடி! எந்த யோகி புருஷன் சர்வ வுலகங்களிலும் பரமேசுரனான என்னையும், என்னில் எல்லா வுலகங்களையும் அபேதமாகக் காண்கின்றானோ அவனுக்கு நான் அன்னியமன்று; அவனும் எனக்கன்னியமன்று.

எந்த யோகி புருடன் சர்வ பூதங்களிலு முள்ள தப்பத இலகியார்த்த தமாதிய என்னுத துவம்பத இலகியார்த்தமாகிய தன்னோடு அபேத மென நிச்சயித்து அனுபவிக்கிறானோ, அந்த யோகி புருடன் எத்தகைய விவகாரங்களைச் செய்யினும் நான் அவனாகின்றேன் என்று ஐயமற அறிவாயாக. (இது சாமவேதம் சாந்தோக்கிய உபநிடத மகாவாக்கியமாகிய “தத்துவமசி” என்பதன் பொருளாகும்.)

ஏ பார்த்த! எந்த யோகிபுருடன் அந்நிய உயிர்களின் சுகதுக்கங்களைத் தான் அனுபவிப்பதுபோல் சமமாய்ப் பார்க்கின்றானோ அந்த யோகி மேலானவனாகும்.

[இதுவே சீவகாருண்யம் என்பதன் பூரண அர்த்தம். எவ்வகைச் சன்மமெடுத்தபோதிலும் அததற்கு அததன் ஜீவன்மேல் மிகப் பிரியமே. மனிதன் கருதையை மிக அலகியமான பிராணியெனக் கருதுகிறான்.

உண்மையில் மனிதனுக்குத் தன் உயிர் எவ்வளவு இனிமையாய்த் தோன்றுகிறதோ, அதுபோலவே கழுதைக்கும் அதன் உயிர் அவ்வளவு இனிமையாகவே தோன்றும். இது மாயையின் இரகசியங்களிலொன்றாகிய இயற்கையாகும். ஆதலின் எல்லா உயிர்களையும் நம்முயிரோனவே கருதல் வேண்டும் என்பது விதி.

“எவ்வுயிர்த் திரளு முலகி லென்னுயி
ரோனக்கு முழந்துருகி நன்மையாய்

* * * * * என்றும்,

“எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லென்னுந் தபோதனர்கள்
செவ்வறிவை நாடிமிகச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ”

என்றும் தாயுமான சுவாமிகள் கூறியருளினர்.]

(மனதின் கஞ்சல சுபாவத்தால் எல்லா உயிர்களையும் சமமாகப் பார்க்கத் தன்னால் இயலாமையைப்பற்றிப் பார்த்ததன் வினவுகிறான்.)

அரீக்சுனன் :—“ஏ பரந்தாமா ! யோகி புருஷன் எல்லா வுயிர்களையும் சமமாகப் பார்க்கவேண்டுமென வருளினீர். ஆனால் இம்மனமானது மிகச் சஞ்சல சுபாவமுடையதாய் சரீரேந்திரியங்களைக் கலங்கச் செய்துவிடுகின்றது. பலம்பொருந்தி இம்மனத்தை ஸ்ரணநேரமேனும் ஒரு நிலையில் நிறுத்துவது முடியாத காரியமெனத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் இம்மனதை நிறுத்துதல் வாயுவை நிறுத்துதலுக்குச் சமானமாகுமெனக் கருதுகிறேன்” என்றனன். (தொடரும்)

கீடன்.

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்கவேண்டாம்.

இப்பூவுலகின் கண் மாந்தர் செய்யத்தக்க காரியங்கள் பல உள. அவைகளை இடம், பொருள், எவல், காலம் முதலியவற்றை நன்றாயறிந்து செயல்வேண்டும். ஒரு தொழிலைப் புதிதாய் ஆரம்பிக்கும் முன்னம் அதைத் தீர்க்கமாய் ஒருமுறைக் கிருமுறை, அல்லது அநேக முறை யோசித்துப் பிறகு செய்யத் துணிதல்வேண்டும். துணிந்து செய்துவிட்டுப் பிறகு அதனுடைய நற்பயனோ துர்ப்பயனோ பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று முன்பின் யோசியாமல் செய்துவிட்டுப் பிறகு கஷ்டப்பட்டு, நான்குபேர் சிரிக்க உடலெடுப்பதா மனித வாழ்வு! ஒரு காரியத்தில் புகுந்தால் கட்டாயமாய் அநேக இடையூறுகள் தோன்றும். அவற்றை யெல்லாம் கடந்து, தான் கொண்ட முடிவிற்கே வந்து நிலைப்படுத்தவேண்டும்; ஆடம்பரமாக ஆரம்பித்து இரண்டு நாட்களில் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விடுவதைப் பார்க்கிலும் “தோன்றலிற் தோன்றாமைநன்று” அன்றோ! பாமரர் இதைத் தெரிந்துகொள்ளாதிருப்பதைப்பற்றி நமக்கு வருத்தமில். ஐயோ! கற்றறிந்த சிகாமணிகள்கூட, தெரிந்தோ அல்லது வேண்டுமென்றோ.

“எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு”

என்ற நாயனார் அமுதவாக்கியை அலட்சியப்படுத்துகிறதற்கே வருந்துகிறோம்.

ஆனந்த நேயச் செல்வர்காள்! இப்பொழுது நாம் இதை வரைய யாது காரணமெனின், சென்ற வைகாசிமீ ஆனந்தனில் சந்தா நேயர்களில் பிரக்கியாதிபெற்ற ஒருவரால் “நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி” என்ற தலைப்பின்கீழ் வரையப்பட்டதை நேயர்களையாரும் கண்ணுற்

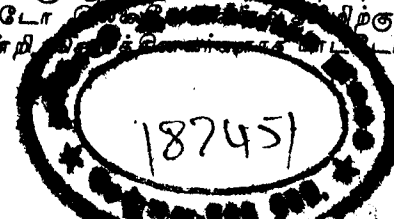
றிருப்பீர்கள். அதைப்போலவே இத்தென்னாட்டின்கண் இன்னுமொன்று நிகழ்ந்தவாறு மொழிவாம்.

நண்பர் சொல்லிய ‘தமிழிமானி’யின் மாணேஜர் எம்மிடத்தில் எம்மாதிரி நடந்துகொண்டார் என்பதை ஒரு வார்த்தையில் சொல்லிவிட்டு, மேலே யாம் இன்னொருவரால் அடைந்த கஷ்டத்தையும் நம் ஆனந்தன் வாயிலாக வெளியிட்டு ஆற்றிக்கொள்கிறேன்.

என் விலாசத்தையும் பெயரையும் ‘தமிழிமானி’யின் மாணேஜர் பெயர் பெற்ற ஆனந்தனின் மூலமாகத்தான் தெரிந்திருப்பாரென்று உறுதியாகச் சொல்வேன். அன்னவர் அம்பாசமுத்திரத்தினின்று 19-12-20ல் ஓர் கடிதம் எழுதினார். அதில் சிறியேனை விஷயதானம் புரியவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கிணங்கி ஏதோ என் சிற்றறிவிற்கெட்டியவாறு ஓர் வியாசமும் ஓர் பதில் கடிதமும் எழுதியனுப்பினேன். பிறகு மாதிரி சஞ்சிகை யொன்றனுப்பினார். அதோடு முற்றுப் பெற்றது. அவர் என்னைச் சந்தாதாரர்களைச் சேர்க்கச்சொல்லவில்லை; ஆகையால் யானும் செய்யவில்லை.

அம்பா சமுத்திரத்திற்கும், மணற்பாறைக்கும் எவ்வளவு தூரமோ யான் அறிகிலேன். ஏனெனில் இக்காற்று அங்கேயும் அடித்ததுபோலும் 29-7-21ல் “ரஞ்சிதம்” பத்திரிகாசிரியரும், மாணேஜருமான ம-ரா-ஸ்ரீ K. N. நாராயணசாமி பிள்ளை என்பவர் என் விலாசத்திற்கு ஓர் கடிதம் அனுப்பினார். அதில் 15-8-1921 முதல் “ரஞ்சிதம்” என்ற ஓர் மாதாந்திரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை வெளியிடப்போவதாயும், அதில் அருமையான விஷயங்கள், பல பண்டிதர்களால் வெளியிடப்போவதாயும், அதற்கு வருட சந்தா ரூ. 1—8—0 ஆகவும், அதற்கு நான் ஒரு சந்தாதாரராய்ச் சேரவும், என்னையாவது, அல்லது வேறொருவரையாவது அப்பத்திரிக்கைக்கு மதராசில் ஏஜெண்டாயிருக்கவேண்டியும், உடனே பதில் எழுதினால், 20 ஆர்டர் கொண்ட புஸ்தகம் ஒன்றும், நோடிசம் அனுப்புவதாயும் பிறகு ரூ. 5 கமிஷன் எடுத்துக்கொண்டு வசூலித்த பணத்தை அனுப்பும்படியும், அதோடு வியாசம் ஒன்றெழுதியனுப்பும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கு நான் உபசர பதில் எழுதினேன். அவர் 16-8-21ல் “தாங்கள் வரைந்த விதிமும் “செயல்” என்னும் வியாசமும் வந்து சேர்ந்தன. அதைப் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். மதராசில் தங்களைத் தவிர சந்தா நேயராவது ஏஜெண்டாவது கிடையாது. ஆகையால் இத்துடன் தங்கள் பேருக்கு 20 ஆர்டர் கொண்ட மனுப்புஸ்தகம் இரண்டும் நோடிசம் அனுப்பியிருக்கிறேன். தாங்களே அவைகளைப் பூர்த்தி செய்தாவது அல்லது யாரையாவது ஏஜெண்டாக நியமனம் செய்தாவது ரூ. 10 கமிஷன் எடுத்துக்கொண்டு பாக்கியையும் பூர்த்தியான புஸ்தகத்தையும் அனுப்பிவைக்கவும், தங்களை ஏஜெண்டாய் எடுத்துக்கொண்டதால் முதலாவது சஞ்சிகையிலிருந்து தங்களை ஏஜெண்டென்று பிரசித்தம் செய்யப்படும்.” என்று வரைந்தார்.

நேயர்களே! தமிழ்ப் பாஷை என்பது இந்நாட்டில் இன்னும் உயிரோடு உலாவி வருகின்றதா என்று அதிசயப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தருணம் “ஆம்” என்று பதில் சொல்வதுபோல் நம் ஆனந்தன் உலாவி வருகிறான். இதைப்போலவே, தமிழிமானி, ரஞ்சிதம் முதலான பத்திரிகைகள் வெளிவர முயன்றால், அவைகளுக்கு நம்முடைய வளவு உதவிபுரிய வேண்டாமா? அதனால் உண்டோ இல்லையோ என்றதற்கும் நம் பாரதமாதாவிக்கும் அற்ப நன்றி நினைவுகளைக் காட்டாமா?

உலகிலிருக்கும் அறிவாளிகளையும், செல்வவந்தர்களையும் விட்டுவிட்டு எம்மைப்போன்ற எளியோரையும் ஓர் பொருட்படுத்தி பத்திரிகாசிரியர் “தாங்கள் நமது சஞ்சிகைக்கு உதவி புரியவேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டால் அதற்குப் பின் வாங்குவதா? நாம் என்னகொடுத்து விடப் போகிறோம்; பணமா, காசா? சொற்பதே கஷ்டமும் பேனா ஒட்டும் வேல்தானே! உன்னத நிலையை யடைந்திருக்கும் பாவைக்கு நாம் செய்ய வேண்டியவை யொன்றுமில்லை. செய்ய இயலும் இயலா — அந்தோ நம் தாய்ப்பாஷை க்ஷணதிகை அடைந்து கொண்டிருக்குஞ் சமயம் இச்சிறிய உபகாரமாவது செய்ய நம்மைக் கடவுள் குறிப்பிட்டாரே என்று சந்தோஷங்கொண்டேன்.

மறுதபாலில் கோடசுகளும், ஆர்டர்பாரங்களும் வந்துசேர்ந்தன. வேறொன்றுஞ் சொல்லவேண்டியதில்லை. என்னால் செய்யவேண்டியவை செய்தேன். கமிஷன் பற்றித் தொந்தரவு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டா மென்று பதிலளித்து சந்தாக்களைச் சேர்த்தனுப்பினேன்.

அக்டோபர்-ன் சஞ்சிகைகளை நவம்பர்-ன் அனுப்பிவைத்தார். அவை களை சந்தாதாரர்களுக்கு நானே முறைப்படி நேரில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து, பத்திராதிபருக்கு, அடுத்த சஞ்சிகையிலிருந்து அவரவர்களு டைய விலாசத்திற்கு அனுப்பும்படி எழுதிவிட்டேன். இவ்வளவுதான் அதன் விவகாரம். அன்றுமுதல் இன்றையவரையிலும் ஒரு சஞ்சிகையும் வரவில்லை. யாம் எழுகிய கடிதங்கள் ஒன்றிற்காவது பதிலுமில்லை. சந்தா தாரர்கள் நம்மை நெருக்கினார்கள். நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கிறது. நல்லது செய்யப்போய்க் கெட்டதுவந்து நேர்ந்தது. யாரை நோவது? கடைசியில் என் கையினின்று கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று. நேயர்களே! சஞ்சிகையை நிறுத்திவிட்டால் வசூலித்தபணத்தைத் திரு ப்பி அனுப்பிவிடவேண்டுமென்பது பத்திராதிபருக்குத் தெரியாததல்ல. ஆனால் அவர் என்ன எண்ணமோ? கடலாழத்தைக் காணலாகும், நெஞ் சாழத்தைக் மனதில் காண வியலுமோ!

இவ்விதம் நம்பி மோசம் போனவர்களில் நான் ஒருவன்தான் என்று இதுகாறும் சம்மாலிருந்தேன். எம்மைப்போலவே நமது நண்பரும் அடைந்த நஷ்டத்திற்காக எம்மைவிட அவருக்காக வருத்தப்படுகிறேன். தமிழிற்கு உறைவிடமான தென்தேசத்திற் இவ்வாறு தமிழின் பெயரைச் சொல்லிப் பிழைக்கிறார்களே என்பதுதான் ஆச்சரியப்படத்தக்க விஷயம்.

நேயர்களே! “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றாக அஃதிலார்—தோன்ற லிற் றோன்றாமை நன்று”—என்றவாறு ஆனந்தனின் தக்க புகழைப்பற்றி யான் எடுத்துரைக்கவல்லேனல்லேன். ஆனால் ஆனந்தன் எதற்கும் இரண் டாவதல்ல என்பதை மாத்திரம் தீர்க்கமாய்ச் சொல்வேன். இனி எந்த நாட்டுச் சஞ்சிகையின் விஷயத்திலும் நுழைவதில்லை. உழைத்தால் இனி ஆனந்தனுக்கேதான் உழைப்பது என்று முடிவு செய்துகொண்டேன். இன்று முதல்வருடா வருடம் ஒருசந்தாவையேனும் கட்டாயம் சேர்க்கா மல் விடுவதில்லையென்று கங்கணங் கட்டிக்கொண்டேன். நீங்களும் அதே மாதிரி செய்வீர்களென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சஞ்சிகை யிள் அபிவிருத்தியும், பாவலுமே தேசபிாபல விருத்திக்குக் காரணம். நாம் செய்யக்கூடிய தொண்டு இச்சிறிய தொண்டே யாம்.

மாதம் ஒன்றை வரும் ஆனந்தனை இருமுறை வெளிவர எல்லோரும் முயற்சி செய்யவேண்டும். பத்திராதிபர் சந்தாவை இரட்டிப்புச் செய்யக்

கோருகிறோம். இதைப்பற்றி நாம் முன்னமேயே பத்திராதிபரை வேண் டிக்கொண்டோம். வேறொரு தென்னாட்சிச் சஞ்சிகை ஜோலி இனி நமக்கு வேண்டாம்.

பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே

பரிபாக தால மலவோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற

நிறைகின்ற பரிபூர னானந்தமே.

பூ. அமிர்தலிங்கம்,

2/112 தம்புசெட்டி தெரு, மதராஸ்.

தற்ப்பு:—நமது நண்பர் நன்மைசெய்யப்போய் வருத்தமடைய நேர்ந்ததற்காக மிகவும் விசனிக்கிறோம்.

நமது நண்பர் ஆனந்தனை மாதமிருமுறையாக்க விரும்புகிறார். இவ் வாறு பத்திரிகைகளின் அருமையையும், பயனையும் அறிந்து அவற்றை ஆதரிக்க விரும்பும் அறிவாளிகளாகிய அபிமானிகள் மிகச் சிலரே யுனர். நம்மவர் நாடகம், பயாஸ்கோப், வேடிக்கை இவைகளுக்கு வாரம் ரூபா 1, 2, 8 கூடச் செலவு செய்வார்கள். இத்தகைய தேச ஸ்ரேஷ்டத்தையும் தாய்ப் பாஷாபி விர்த்தியையும் பொறுத்த விஷயத்திற்கு வருடத்திற் கொரு முறை 2 ரூபா கொடுத்து நன்மைபெறப் பிரியமற்றவர்களாக விருக்கிறார்கள்.

நம் சந்தா நேயர்களில் பாதிப்பேர்—பத்தாயிரம்பேர்—மட்டுமேனும் வருடசந்தா ரூ. 1-8-0 ஆகக் கட்டச் சம்மதித்தால் நாம் உடனே மாதம் இருமுறை வெளியிடாவிடினும் சஞ்சிகையை 10 வது ஆண்டு ஆரம்ப முதல் 64 பக்கங்களுடன் வெளியிட ஆவலுடையேம். பத்திரிகாசிரியர்.

முக்கிய அறிவிப்பு.

சந்தாதாரர்களின் விலாசங்கள் அச்சடித்து வைத்திருந்த பிரதிக ளனைத்தும் ஆய்விட்டபடியால், 9-வது ஆண்டு தொடங்கி மறுபடி அச் சியற்றப்படவேண்டுமாதலின் உடனே ஆடிமாதம் 10, 15 தேதிகளுக்குள் பணம் அனுப்பிவிடுகிறவர்களுக்கும் வி. பி. வந்தவுடனே பணங்கட்டிப் பெற்றுக்கொள்கிறவர்களுக்குமே பழைய நம்பர் நிலைக்கும், பிறகு பணம் அனுப்புகிறவர்களுக்கும் வி. பி. யை வாபீஸ்செய்து பிறகு சேருகிறவர் களுக்கும் புது நம்பர்கள் கொடுத்து வரப்படும். ஆதலின் சேக்கிரம் சந்தாவைச் செலுத்திவிட்டால் பழைய நம்பரையே சுலபமாகக் கடிதங் களில் குறிக்க அனுசூலமாக விருக்கும். பத்திராதிபர்.

தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்.

(488-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இரவணப்பன் உடனே தன் ஊருக்குச் சென்று விசாரித்தபோது, அவனை வடநாட்டிலிருந்து ஒரு வாலிபன் வந்து மணம் செய்துகொண்டு போய் விட்டதாய்க் கேள்விப்பட்டான். அவ்வாலிபன் இவனில் பாதி செல்வம் கூட இல்லாதவனென்றும் தெரிந்தது.

இப்போது அவன் மனநிலைமை மிக்க கலவரத்தில் வந்துவிட்டது. பாதி பித்தம் பிடித்தவனுவிட்டான். எல்லா உலக விவகாரமும் மறந் துவிட்டான். தான் காதலித்த கன்னிகையை மணம்புரிந்துகொண்ட வன்மேல் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரே பிடிவாதம்

அவன் மனதில் நிலையாவிட்டது. அதற்காகவே தன் செல்வத்தையும் தன் முயற்சி முழுவதையும் உபயோகிப்பதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டான். இதே எண்ணத்தோடு அவன் தன் தேசத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டான்.

தன் நாட்டை விட்டு வெளிப்பட்ட இரவணப்பன் வடதேசம் சென்று பல விடங்களிலிலுந்து திரிந்து கடைசியில் கமலாம்பாள் வசிக்குமிடத்தைக் கண்டுகொண்டான். இனி தன் வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதே அவன் வேலை. அச்சமயம் கமலாம்பாள் முதல் குழந்தை யொரு பெண்குழந்தை பெற்றிருக்கிறாள். அப்போது அப்பெண்ணுக்கு ஐந்து வயதாயிற்று.

இரவணப்பன் ஒருநாள் இரவு அவர்கள் வீட்டிற்குள் புகுந்து அக் குழந்தை தொடட்டில் சயனித்துக்கொண்டிருக்கையில் அதைக் களவாடிக்கொண்டபோய் நவீனபுரியிலுள்ள மார்க்கபந்து என்ற ஒரு ஹோட்டல்காரனிடம் வளர்க்கும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டான். அதுமுதல் அவன் தன் கண்ணைக்கத்தை விடாமல் வைத்திருந்தான். இதோ விருக்கிறதே கோமளவல்லி என்ற பெண் இதுதான் அப்பெண்” என்றான்.

அதுவரையில் மிக்க வியப்போடு யாவும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கோமளவல்லி அம்மொழிகளைக் கேட்டதே ஆத்திரத்தோடு ஒடிப்போய் இரங்கநாதனிடம் முழங்காற் படியிட்டு, “அய்யா! அய்யா! உனக்கு என் தாய்தந்தையர் தெரியும். அவர்கள் பெயரென்ன? நான் யார்? உண்மையில் நான் யார்? தயவு செய்து கூறும்” என்றான்.

இரங்கநாதன் “சற்று பொறுமையாய்க் கேள் யாவும் கூறிவிடுகிறேன். என் காலம் மிகக் கொஞ்சமே யிருக்கிறது” என்று கூறிவிட்டுக் கதையைத் தொடங்கினான்.

அவனுடைய வஞ்சனை யொருவித திருப்தியடைந்தது. எவ்வாறெனின், தன் குழந்தை காணாமற்போய்விட்டதே கமலாம்பாள் அதே வியாகூலத்தால் இரண்டு மூன்று வருடங்களில் மடிந்துபோய்விட்டான். அவள் கணவனும், புத்திரியும் மனைவியும் போனதால் சீக்கிரம் கிழப்பருவமும் பலகீனமு மடைந்துவிட்டான். ஆகையால் அவன் தனக்குத் துணையாகவும் அபிமான புத்திரனாகவும் ஒரு வாலிபனை வளர்த்துக்கொண்டான்.

ஆனால் அவ்வாலிபன் சுத்த அயோக்கியனும், எல்லாத் துஷ்டத்தனத்திலும் பழக்கமுடையவனாகிவிட்டான். கிழவன் பலபேரைக்கொண்டு புத்திகூறியும் அவன் கொஞ்சமேனும் வழிக்கு வரவில்லை. ஆகையால் கிழவன் தன் ஆஸ்தியில் கொஞ்சமேனும் அவ்வாலிபனுக்கு வைக்கலாகாது எனத் தீர்மானித்துக்கொண்டான். கிழவன் அவ்வாறே மரண சாதனம் எழுத உத்தேசித்திருந்தான். கிழவனுக்கு வெறுப்புண்டானபிறகே சாமிநாதன் என்ற அவ்வாலிபன் இரயிலில் தபால் ஏஜென்ட் வேலையில் அமர்ந்தான். கிழவன் மரணசாதனம் எழுதிவிட்டால் சாமிநாதனுக்கு ஒரு காசு கூட கிடைக்காது. ஆனால் எழுதாமலே இறந்துபோனால் யாவும் இவனுக்கே கிடைக்கும். இச்சமயம் சாமிநாதன் எப்படியோ தற்செயலாய் இரவணப்பனைக் கண்டு அவனோடு சினேகமாகிவிட்டான். இரவணப்பனுக்கும் கிழவன்மேல் வஞ்சமிருப்பதால், அவன், சாமிநாதன் கிழவன் ஆஸ்தி முழுமையும் அடைவதற்கு வழி காட்டினான். எவ்வாறெனின் ஒருநாள் இரவு கிழவன் நித்திரையிலிருக்கும்போது இருவரும் அவன் அறைக்குள் நுழைந்து அவனை மிகக் குருமாய்க் கொன்றுவிட்டார்கள். அதுமுதல் ஆஸ்தி முழுமையும் சாமிநாதனே அனுபவித்து வருகிறான்.

ஆனால் அக்காலம் முடிந்துவிட்டது. ஏனெனில் நியாயமான வாரிசு சமீபத்திலிருக்கிறது. கொல்லப்பட்ட கிழவன் கோபாலசாமி சர்தார் இந்தக் கோமளவல்லியின் தந்தை. இவளே அந்த ஆஸ்தி முழுமைக்கும் சுதந்தரக்காரி.

நான்ருன் இரவணப்பன்; என் வஞ்சம் இதோடு நிற்கவில்லை. சாமிநாதனையும் இதோவிருக்கும் மூன்று கள்ளரையும் ஒரு கூட்டமாய்ச் சேர்த்து இத்தபாற்கொள்ளையை நடக்கச்செய்வித்தேன். இனி என் வேலை நெருங்கிவிட்டது” என்றதும் மல்லாந்து புரண்டு ஆவியை விட்டான்.

இனி நமது கதை முடிவிற்கு வந்துவிட்டது. நடந்த விசாரணையில் மூன்று கள்ளர்கள்மேலும் சாமிநாதன் மேலும் தபாற்கொள்ளைக்குற்றம் ருசவாய்விட்டதோடு, சாமிநாதன்மேல் கோபால சர்தாரைக் கொன்ற குற்றமும் ருசவாகிவிட்டது. ஆகையால் அவன் பிராணதண்டனை யடைந்தான். மற்ற மூவர்க்கும் 20 வருடம் தீபந்தர சிறை வதிக்கப்பட்டது.

அம்பலவாணன் பூரண கிரபாதி யென்று நன்றாய் ருசவாய்விட்டது. ஐந்தாறு மாதங்களுக்குள் அவன் தபாலாபீஸ் தலைமையதிகாரியாய்விட்டான். மறுமாதம் கோமளவல்லிக்கும் அவனுக்கும் மணம் நடந்து அவர்கள் என்றைக்கும் ஆனந்தவில்கின் அன்பார்த்த நண்பர்களாய்ச் சுகத்தோடு வாழ்ந்து வந்தார்கள். தேவராஜுலு தன் குற்றவாளியையும் ஆனந்தவில்க் கண்டுபிடித்ததற்காக மிக்க நன்றிபாராட்டினான். ஆனந்தவில்க் இதில் மிக்க புகழும் செல்வமுமடைந்தான்.

முற்றிற்று.

ஜூனி - தப்புசாமி முதலியார்.

ஓர் அதிகசய அறிவிப்பு.

நமது சந்தா நண்பரில் ஒருவரான P. R. சங்கரையர், வலிவலம் என்பவர், “மேல்விலாசம் தமிழில் அச்சடித்து அனுப்ப, பலதரம் எழுதியும் கவனிக்காததினால் 9-வது வருஷ சஞ்சிகை நமக்கு அனுப்பவேண்டியதில்லை” என்று எழுதி யிருக்கிறார். அவர்மட்டும் தமிழில் எழுதி ஆங்கிலத்தில் கையொப்பம் போட்டிருப்பதோடு மேல்விலாசமும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதியிருக்கிறார்.

மேல்விலாசம் ஆங்கிலத்தில் வரையவேண்டு மென்பதே தபால் இலாகாவின் நோக்கம்—நம் நாட்டாருக்குப் பத்திரிகை விஷயத்தில் இத்தகைய அபிமானமிருந்தால் நமது நாடு எவ்வாறு சீக்கிரமடையுமென்பதை நம் சந்தா நேயரே சிந்திக்கவேண்டும். பத்திரிகாசிரியர்.

பொது சமாச்சாரம்.

ஓர் அதிகசயமான ஈக்கமாம்:—தாட்பத்ரி தாலுக்கா, ராயல் சேரு என்னும் கிராமத்திற்கு 3 மைல் தூரத்தில் இருப்பப்பாறைக்கு அருகாமையில் 20 அடி உயரமுள்ள ஈச்சமரம் ஒன்று இரவு பளிர்செண்டு மணிக்கு விழுத்தொடங்கிச் சரியாய் பகல் உச்சிரேந்திற்றுத் தரையில் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்துவிடுகிறது. அது சரியாய் மறுபடியும் பகல் உச்சிரேந்திற்று நிமிர்த்தொடங்கி இரவு 12 மணிக்கு அது தன் சரியான நிலைமையை யடைகிறது. மரத்தின் அடிவாரத்தில் கொஞ்சம் வளைந்தாற்போல் இருக்கிறது. அந்த வளைவிலிருந்து மரம் கீழே விழவும் நிமிரவும் தொடங்குகிறது. சுற்றிலுள்ள கிராமத்தார் துற்றுக்கணக்காய் அந்ததனைக் காணிய தினை தினை பார்க்கப் போகிறார்கள். “ஓந்து”

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

உருத்ரோத்தாரிஸ்ர ஆடிமீ—கலி 5025—சாலிவாகனம் 1846
பசலி 1333—கோல்லம் 1098-99—ஹிஜரி 1341-42
இங்கிலீஷ் 1923ஸ்ர ஜூலைமீ—ஆகஸ்டுமீ

ஆடிமீ	ஜூலைமீ	வாரம்	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	திங்	திரு53-50	ஆயி24-35	சி24-35ம	ஸ்ரீராம புண்யகாலம்
2	17	செவ்	சுது50-0	மக22-55	சித்60	கடகரவி-நா 11-35 தகதி
3	18	புத	பஞ்45-40	பூர20-58	அமி60	கரிநாள்
4	19	வியா	சுஷ்40-45	உத்18-0	ம18-0சி	ஸ்கந்தபஞ்சமி
5	20	வெ	சப்35-33	அஸ்14-8	அ4-8சி	சஷ்டி, குமார சஷ்டி.
6	21	சனி	அ29-58	சித்11-23	ம11-23அ	வித்தியாரம்பம் செய்ய
7	22	ஞா	நவ24-10	சுவா7-40	சி7-40ம	பிரயாணம் விலக்கல்
8	23	திங்	தச18-20	விசா3-45	ம3-45சி	ஸ்கதி: பிரதாரம்பம்
9	24	செவ்	ஏ12-40	கேட்56-25	ம56-25அ	வைவசுதமன்வாதி, கோ
10	25	புத	துவா7-8	மூல53-23	ம53-23அ	டியுதிக்க, வாகனமேற
11	26	வியா	திரு2-23	பூரா51-8	சித்60	மத்வ சர்வ ஏகாதசி
12	27	வெ	சுது58-50	உத்49-40	சி49-40ம	பிரதோஷம், கரிநாள்
13	28	சனி	பிர53-50	திரு50-3	சித்60	பவத்திராமோபணம்,
14	29	ஞா	துதி53-43	அவி51-40	ம51-40சி	அவராகம்
15	30	திங்	திரு55-15	சுதை54-53	சி54-53ம	பிரதமஜ்யோதி: உபா
16	31	செவ்	சுது58-23	பூரட்59-28	ம59-28சி	ஆஷாட பஞ்சமி திரம்
17	1	புத	பஞ்60	உத்ரட்60	சித்60	காதுர்மாய நதிநக்
18	2	வியா	பஞ்2-50	உத்ரட்5-35	சித்60	தாளியம், மாடு வாங்க
19	3	வெ	சுஷ்3-15	ரேவ12-83	அமி60	பிரயாணம் விலக்கல்
20	4	சனி	சப்14-15	அசு20-0	சித்60	திருதின ஸ்பிருக்
21	5	ஞா	அ20-10	பர27-18	சித்60	குளம், கிணறு வெட்ட
22	6	திங்	நவ25-23	ஃகிரு33-53	ம33-53அ	வித்தியாரம்பம் செய்ய
23	7	செவ்	தச29-30	ரோ39-18	அ39-18சி	கரிநாள்
24	8	புத	ஏகா32-8	மிரு43-20	சித்60	அதிப்புனைக்க, முவினை
25	9	வியா	து33-10	திரு45-40	ம45-40அ	உபயோகிக்க
26	10	வெ	திரு32-30	புன46-33	சி46-33ம	கிருத்தினை
27	11	சனி	சுது30-28	பூச45-50	சி45-50ம	
28	12	ஞா	●26-58	ஆயி43-55	சி43-55ம	
29	13	திங்	பிர22-18	மக41-5	மர41-5சி	
30	14	செவ்	துதி17-0	பூர37-28	சி37-28அ	
31	15	புத	திரு11-8	உத்33-25	அ33-25ம	
32	16	வியா	சுது5-5	அஸ்29-10	சித்60	

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR AT THE
“ANANDA BODHINI” POWER PRESS, 15, VENKATESA MAISTRY ST., MADRAS.

கனகபூஷணம்.

இது ஓர் கற்புடைய உத்தமியின் அதிகசயமான கதை.
ஸ்ரீமான் ஆறணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.
எமது சேயர்களை! இந்த நாவலில் முதலிலிருந்து கடைசிவரையில்
மிக்க ஆச்சரியமும், படிப்போரும் கேட்போரும் பிரமிக்கத்தக்க அநிசய
மான விஷயங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆனால் இதிலடக்கியிருக்கின்ற
நல்ல விஷயங்கள் இவைமட்டுமேயல்ல, கற்பு என்பதன் இலக்கணம் இக்
கதாநாயகியிடந்தான் பூரணமா யமைந்திருக்கிறதென்பது இதை வாசிப்
போருக்கு பிரத்தியக்ஷமாய் விளங்கும். மேலும் இக்கதாநாயகிக்கு நேரிடும்
புத்தகளை நினைத்துப் படிப்போர் கண்களில் நீர் வழியும். இக்கதையில்
சோகரச மொன்றேயன்றி ஏனைய ரசங்களும் பொருந்தியிருக்கும். எப்
படிப்பட்ட பயங்கரமும் பிராணபத்துமாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோ
தும் அவள் தன் கற்புக்கு வழுவ நேரிடாது அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்
வது மிக்க அநிசயமாயிருக்கும். இதில் இவ்வெனக்கத்தில் சம்பலிக்கும் சகல
நடவடிக்கைகளும் ஆசார ஒழுக்கங்களும் கமது நாட்டொழுகு அமைந்
திருக்கவேண்டிய வண்ணமாய்ச் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்
கின்றன. அதோடு இதில் இவ்விதமான நடவடிக்கைகளும், அவைகளா
லுண்டாகும் நன்மை தீமைகளும் தெளிவாய்ச் கூறப்பட்டிருப்பதால், இது
வாசிப்பவர்களுக்குச் சகலவித நற்குணங்களையும் போதிக்கக்கூடியதென்
பது உண்மை. ஆண்பாலர், பெண்பாலரிருவர்க்கும் வேண்டிய சகல புத்
திமதிகளும் இதில் அடக்கியிருக்கின்றன இது முழுதும் உலக வழக்கத்
தையும் அனுபவமான ஆசாரத்தையும் ஒட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

முதல் பாகம் ... விலை ரூபா 1-12-0
இரண்டாம் பாகம் ... 1-12-0
“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரருக்கு 2 பாகமும் 30-6-23 வரையில் 8-4-0

இரத்தினபுரி இரகசியம்.

ஓர் அற்புதமான தமிழ் நாவல்.
ஸ்ரீமான் ஆறணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.
இதில் மிக்க ஆச்சரியமும் நெஞ்சு திகெடக்கூடியவைகளும், ஆதிமுதல்
அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளான சம்பவங்கள் நிறைந்
துள்ளன. பலவித நடவடிக்கைகளைபுடைய பாத்திரங்களையிருப்பதால்,
அநேக திதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டாந்த பூர்வமாக கிருபித்
தப்பட்டிருக்கின்றன.
எமது சிறுவர், சிறுமிகளும், ஸ்திரீகளும் அவசியமாய் உணரவேண்டிய
இவ்வெனக்க ஆசார விஷயங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கு விளக்கிக் கூறப்பட்
பிருக்கிறது. இதன் இனிமையும் அருமையும் வாசிப்போர்க்கால் முக்
ஷமே புகழ்ந்த கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இதைப்பற்றி நாம் அநி
சாய்ச் கூறவேண்டவெனில்லை. இதில் எல்லா ரசங்களுப் பூரணமா யிருக்
கின்றன வென்று கூறலாம்.

முதல் பாகம் ... விலை ரூபா 1-12-0
இரண்டாம் பாகம் ... 2-4-0
“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரருக்கு 2 பாகமும் ரூபா 8-8-0
பரசுராமன் ... 0 3 0

ஆனந்தபோதினி சூயிஸ், செளகார்பேட்டை போண்டு, மதராஸ்.

பெரியபுராண வசனம். 72-ஐதீகப் படங்களுடன்.

இது, விவனடியார்களுடைய சரித்திரங்க னெல்லாம் அடங்கியது. இதற் குத் திருத்தொண்டர் சரித்திரம் என மற்றொரு பெயருமுண்டு. சேக்கிழார் சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்ட செய்யுள் நூலிலிருந்து பெரியோர்களால் இவ் வசனநூல் எழுதப்பட்டது. எல்லோரும் வாசித்ததற்கு வளிய தமிழகடை யுள்ளது. இதில், புதுவை-ச. சுப்பராய முதலியாரவர்களியற்றிய சிறப்புப் பாயிரம், திருத்தொண்டர் புராண அட்டவணை, சேக்கிழார்சரித்திரம், சேக் கிழார் மரபுமுறைவிளக்கம், சைவசித்தாந்தா சாரிய பரம்பரை விளக்கம், திருப்பதிக்கோவை, சமயகுரவர் நால்வரின் வயசு, திருக்கைலாய சிறப்பு, மனுச்சக்கரவர்த்தி சரித்திரம், தேவாரிரிய மண்டபச்சிறப்பு, திருத்தொண் டர் குருபூஜை, விவனடியார்களின் திருநகரத்திரங்கன் முதலியவைகளும்; சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், தில்லைவாழ்த்தணர், திருநீலகண்டர், இயற் பகை, இளையான்குடிமாறர், மெய்ப்பொருள் நாயனார், விநாயகன், அமரநீதி, ஏறிப்பத்தர், ஏனாதி, கண்ணப்பர், குங்கிலியக்கலையர், மானக்கஞ் சாறர், அரிவாட்டாயர், அனையநாயனார், மூர்த்திகையனார், முருகர், உருத்திர பசுபதி, திருநாளைப்போவார், திருக்குறிப்புத் தொண்டர், சண்டேகார், திருநாவுக்கரசு, குலச்சிறை, பெருமிழலைக் குறும்பர், காணக்கா லம்மை யார், அப்பூதி, திருநீல நக்கர், நமிநக்தியடிகள், திருஞான சம்பந்தர், வயர் கோன் கலிக்காமர். திருமூலர், தண்டியடிகள், மூர்க்கர், சோமாரிமாறர், சாக்கியர், சிறப்புலி, சிறுத்தொண்டர், சுழறிற்றறிவார், கணநாதர், கூற்று வர், பொய்யடிமை யல்லாத புலவர், புகழ்ச்சேனார், நரசிங்கமூரையாரவர், அறிபத்தர், கலிக்கம்பர், கலியார், சத்தி, ஐயடிகள் காடவர்கோன், கணம் புல்லர், காரி, கின்றசீர் நெடுமாறர், வாயிலார், முனையனுவார், சுழற்சிக்கர், இடங்கழிகையனார், செருத்துணை, புகழ்த்துணை, கோட்புலி, பத்தராயப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார், திருவாரூர் பிறத்தார், முப்பொழுதுத் திருமேனி திண்டுவார், முழுநிற பூசியமுனிவர், அப்பாலு மடிச்சார்த்தார்: பூசுவார், மங்கையர்க் கரசியார், நேசநாயனார், கோச்செங்கட் சோழர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், சடை யர், இசைஞானியார் ஆகிய 63 நாயன்மார்களுடைய சரித்திரங்களும்;

சமயகுரவர்களால் ஒவ்வொரு ஸ்தலங்களிலும் பாடப்பெற்ற பண்க ளில் முக்கிய மானவைகளும், ஒவ்வொருநாயனார் சரித்திரத் தொடக்கத்தி லும் ஒவ்வொருபெரிய புராணச் செய்யுட்களும், ஒவ்வொரு சரித்திரத்தை யும் அனுசரித்த ஐதீக வெந்தோ படங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இந்நூலைப்படித்து அடியார்களுடைய சரித்திரங்களைச் செவ்வனே யுணர்வதால், தெய்வபக்தி, அடியார்பக்தி, குருபக்தி, தாய்தந்தையர் பக்தி, பெரியோர்பக்தி முதலியவைக ளுண்டாகும். பற்பல நீதிகளும், தர்மங்க ளும் மனதிறுப்பியும்; மோகமுமார்க்கமும் கைகூடும். இம்மை மறுமைப்பயன் களும் சித்திக்கும். இக்காலத்தில், அன்னிய பாஷாபிமான விபரீதமெனட்டி கத்தால், சத்தவைவருவத்தி லுதித்தாருள்ளும்புடப் பெரும்பான்மையோர் தங்கட்குரிய விவனடியார் சரித்திரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாம விருக்கி ருர்கள். ஆதலின், அத்தகையவர்க்கும், மற்ற அன்னிய மதத்தினருக்கும் படித்த விதவாங்களுக்கும், படிப்பில்லா தவர்கட்கும் அடியார் சரித்திரங்க ளைத் தெரிந்து கொள்ளும் விஷயத்தில் இது பெரிதும்பயன்படும். வசன நூலா யிருப்பதால் சகலரும் படித்து எளிதில் அடியார் சரித்திரங்களுக்கும், மற்ற நீதிகளுக்கும் அறியலாம். இது சத்தமாக அச்சிடப்பட்டு அழகிய காலி கோ வையண்டும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 2—8—0.

சுனத்தபோதினி சந்தாதாரகுக்கு. 2—4—0.

அருணாசலப் புராணம்.

மூலமும் உரையும்.

17-ஐதீகப் படங்களுடன்.

இப் புராணமூலம், ம-ா-ா-மூ, எல்லப்ப நாவலர்களால் இயற்றப்பட் டது. இதன் உரை மழவை மகாலிங்கையவர்களால் செய்யப்பட்டது. இதுவள்ள செய்யுட்கள் மிக்க பொருளமைதியுடனும், அழகுடனும், அமைந்தவை. அவற்றின் உரைகள் எவரும் செய்யுட்பொருளை யுணர் தது கொள்வதற் கேதுவாக மிகத் தெளிவுடனும், பொழிப்பாகவும் அமைந்தவை. ஆதலின், இந்நூலை எவரும் இனிதிற்ப படித்துணரலாம். இப்புத்தகத்தில்,

பாயிரம், திருநகரச் சிறப்பு, திருமலைச் சிறப்பு, பார்வதி திருவவதா ரம், திருக்கண்புறைத்தல், பார்வதி இடப்பாதம் பெறல், வச்சிராங்கதபாஷ டியன் கதை, வல்லாள மகாராஜன் கதை, தீர்த்தமகத்துவம், திருமலை வலம்புரிதல், ஆதித்தன் கதை, பிரத்தாராஜன் கதை, பாவந்தீர்த்த கதை, புனசாதிபன் கதை முதலியவைகளும், சுருக்க அட்டவணையும், செய்யுள் க ராதியும், ஒவ்வொரு சுருக்கத்தின் முதலிலும் சரித்திரசுருக்க வசனமும், ஐதீகப்படங்களும், சுற்றில் திருவருவப்படங்களின் அட்டவணையும்;

அருணாசல ஸ்தலத்தைச் சார்ந்தனவாகிய அருணாசல விடே த் கொத்து, இருக்கோத சலோகம், பாஸ்கா சங்கதி சலோகம், தீர்ண வேத சலோகம், திரிப்பிரதக்ஷண விதி, சைவசமயம், சைவசமய நாயார், திருக்கோயிற் குற்றங்கள், திருவண்ணாமலைத் தேவாரம், திருபாசகம், திருப்புசுழ், கூத்திரவெண்பா, குருமச்சிவாயர் சரித்திரம், அண்ணாமலை வெண்பா, அண்ணாமலையார் வண்ணம், அருணாசலி அந்தாதி, திருவருளைத் தனி வெண்பா, தீபதரிசன் சரித்திரச் சுருக்கம், தீபவிதி, தீபத்தவம், கார்த்திகை தீபச் சிறப்பு, திருவருளை யந்தாதி, திருவருளைக்கலம்பகம், சோணசைவமலை, சாரப்பிரபந்தம், அண்ணாமலைச் சதகம், கார்த்திகைதீப வெண்பா, சோணாசல வெண்பா, சோணாசல சதகம், திருவருளைக் கலி வெண்பா, திருவண்ணாமலைத் திருவருட்பதிகம், அருணாசலேசர் பதிகம், உண்ணாமலையம்மை பதிகம், உருத்திர சங்கிதைத் தோத்திரம், உண்ணா முலையம்மை சதகம், அருணாசல சதகம், அருணாசல அக்ஷரமலை, சீர்பாத வகுப்பு, சடைக்கணியல் வகுப்பு, வேல் வகுப்பு, மயில் வகுப்பு, சேவகன் வகுப்பு, வேல் வாங்கு வகுப்பு, பஞ்சாத்தினத் திருப்புசுழ், சந்தாநூபுதி முதலியவைகளும் அடங்கி யிருக்கின்றன.

திருவண்ணாமலை ஸ்தலமானது, சைவ சமயத்தாரே யன்றி உட்சம் யத்தார்களெல்லோருமே வித்தியாசம் பாராட்டாது கொண்டாடத் தக்கது. இத்தலத்தில் ஒவ்வொருவ ரிடத்திலும் கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் திருக் கார்த்திகை தோறும், மற்றைய உற்சவகாலங்களிலும் பற்பல தேசங்களி லிருந்தும் எண்ணத் தொலையாத ஜனங்கள் திரள் திரளாகவந்து கட்டளைச் செலித்த வாப்பிரசாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு போகின்றார்கள். ஆத லின், அவர்கட்கு இத்தலத்தில் மகிமையும், பிரபத்தத்துகளும், மற்றைய விசேஷங்களும் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஆதலின், தமிழ் மூத்தர் ஒவ்வொருவரும் இப்புத்தகத்தை வாங்கி வைத்துத் கொண்டாடல் இப்புண்ணிய தலத்தின் மகிமைகளை யுணர்ந்து அருணாசலேசர்க்கு வழி பட்டுத் துதித்து வாப்பிரசாதங்களைப் பெற்று கந்தியடைதற் கேதுவுண் டாகும். இது எல்லவிதத்தில் அச்சிட்டு அழகிய கையெழுத்து செய்யப்பட் டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா. 1—8—0

சுனத்தபோதினி சந்தாதாரகுக்கு ரூ. 1—4—0.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய சரித்திரமும், உபதேசங்களும்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்னர், அறியாத பருவத்திலேயே உலகப் பற்றுக்களைத் துறந்து, அரிய அற்புதங்களை யெல்லாம் செய்து பேரின்பத்தை யடைந்த மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரை உலகத்தில் பெரும்பான்மையும் எல்லோரு மறிவர். அன்னிய நாடுகளுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கே, 'இந்து மதமே அழிவற்ற மதம்' என்று அனைவரும் பிரமிக்கப் பிரசங்கங்கள் புரிந்து, இந்து மதக் கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆங்காங்குள்ள பலர் மனதிலும் புகுவித்து, அவர்களிற் பலரை இந்துமதத்தில் சேர்த்து, திருவிஜயஞ் செய்து வந்த ஞான சிம்ஹமாகிய ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளுக்கும் இந்த இராமகிருஷ்ணரே ஞானசிரியர். இவருடைய துறவைப்பற்றிய சரித்திரமோ மிகவும் அற்புதமானது. இவர் செய்த அற்புதச் செயல்கள் எத்தனையோ உண்டு. இவர் நன்றாக எழுதப் படிக்கத் தெரியாத வராயிருந்தும் உயர்ந்த ஞானமார்க்கத்தை யுணர்ந்து தாம் அனுஷ்டித்த தோடு தம் சிஷ்யர்களுக்கும் எளிதில் விளங்கும்படி தக்க உதாரணங்களோடு அதனைப் பற்பலவிதமாக உபதேசித்திருக்கின்றார். அவையெல்லாம் பக்தி, ஞானம், மோகம் முதலிய பெரிய விஷயங்களை யெல்லாம் சுலபமாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியவைகள்.

இத்தகைய மகானுடைய அற்புத சரித்திரங்களையும், நித்திய ஞானோபதேச மொழிகளையும் தமிழில் ஒரு புத்தகமாக்கி வெளியிட்டால் தமிழ் நாட்டார்க்குப் பெரிதும் பயன்படுமென்று கருதி, அன்னிய பாஷைகளிலிருந்த அவற்றை, சிறந்த விற்பன்னரைக்கொண்டு மொழி பெயர்ப்பித்து, உயர்ந்த கடிதத்தில் பிழையின்றி அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் யிருக்கின்றோம். இப்புத்தகம் கிரேன் 16-ல் 400-பக்கங்கள்கொண்டது பிழையின்றி அச்சிட்டு உயர்ந்த காலிகோ பைண்டும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசுவரபக்தி, ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் உள்ள சம்பந்தம், குருவின் தன்மை, மதத்தினியல்பு, முழுக்கங்களின் பேதங்கள், ஈசுவரப்பிரீதி, சாது சங்கம், வைராகியம், ஞானத்திற்கிடையுறுகள், பெண்ணாசை, பொன்னாசை, அக்ங்காரம், ஆகாரம், நிஷ்டை, ஈசுவரகிருபை, சயாதுபூதி நிலைமை, முத்தியின் தன்மை, கோட்பாடுகள், சித்தர்லக்ஷணம், சன்னியாசியின் லட்சியங்கள், மனிதர் வகுப்பு, கிருகஸ்தர்க்குரியபோதனை, சித்திகள், கர்மவியதி, முதலிய அநேக அரிய விஷயங்களும், இன்னும் பல சிறந்த உபதேசங்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சிறு பிள்ளைகளுக்கும் கூட ஆத்ம ஞானத்தை மனதில் உணரும்படி உலகத்தில் நடக்கும் சாதாரண விஷயத்தையே உதாரணம் காட்டித் தெளிவாக அது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஏறும் இவ்வுபதேசங்களைச் சுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஒருவன் எளிதில் ஆத்மஞானத்தை அடைதற்கு இப்புத்தகமொன்றே போதும். இதனைப் படித்தால் இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டிடத்தும் பெரிய ஈன்மையை அடையலாம். இது தமிழ் மக்களின் அதிஷ்ட வசந்தாலேயே இப்போது வெளிவந்துள்ளது. உலகநன்மையைக் கருதியே இக்கடுதாசிப் பஞ்சகாலத்திலும் இந்னை அச்சிட்டு இதற்குக்குறைந்தவிலையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இப்புத்தகத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய ஆப்போன் படமும், சுவாமி விவேகானந்தருடைய படமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 1 12 0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு 30-6-'23 வரையில் ரூ. 1-8-0.

விலாசம் : மாணேஜர், "ஆனந்தபோதினி" ஆபீஸ், கோ 6, வெங்கடேசமேஸ்வரி கீதி, செனார்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

கமலசேகரன் ஓர் சுத்த வீரனுடைய அதிசயக் கதை.

ம-மா-மா-ஸ்ரீ ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் எழுதியது.

இது, படிப்போர் மனதையும், கேட்போர் உன்னத்தையும் எளிதில் கவர்ந்து கொள்ளத்தக்க இனிய தமிழ்நாவல் அதிசயிக்கத்தக்க தெய்வீகச் செயல்களும், வீரச் செய்கைகளும், விரோத சம்பவங்களும் நிரம்பப் பெற்றது. கற்பு, ஊக்கம், தைரியம், விடாமுயற்சி, சுறுசுறுப்பு, சததியம் முதலியவற்றின் நற்பயன்களை நன்குவிளக்கிக் காட்டுவது, கன், காமம், கொலை, களவு, குது என்னும் பஞ்சமா பாதகங்களால் விளையும் தீப்பயன்களைத் தெளிவாகத் தெரிவிப்பது. பல ஆவேசங்கள் தோன்றி நல்லோர்க்கு கன்மையும், தீயோர்க்குத் தீமையும் புரியும் செய்கைகளை ஆங்காங்கு அற்புதமாகக் காட்டக் கூடியது. இதில், கதாநாயகன், உயர்வுலகத்திற் பிறந்தும், தன் சிறியதந்தையின் வஞ்சகத்தால், திக்கற்றவனாகிப் பிரதால் வளர்க்கப் படுவதும், அவனுக்குத் தீயோரால் ஆபத்து நேருங்காலத்தில் அவனுடைய தாய் தந்தையரின் ஆவேசங்கள் தோன்றி அவனைக் காப்பதும், அவனுக்கு விரோதிகளால் பற்பல சமயங்களில் பிராணபத்தி நேர்ந்தும் அவன் தப்பிக்கொள்ளும் தெய்வீகச் செயல்களும், பகைவர்கள் அடிக்கடி செய்யும் தந்திரங்களை யெல்லாம் இவன் கெடுத்து விரோதிகளை ஜெயித்துத் தனக்கு கண்பரான பிரபுக்களைச் சிறைக்கீதி, ஒரே பிடிவாதமாகத் தன்னையே மணக்கவேண்டு மென்றிருந்த கன்னிகையை மணஞ்செய்வதும், இன்னும் ஆங்காங்கே நிகழும் சோப வீரசங்களும், படிப்போர் மனதைப் பிரமிக்கச் செய்துவிடும். முடிவடையப் போகும் விஷயங்கள் திடும் திடமென வெவ்வேறு விதமாகமறி, மேல் என்னவருமோ என்னவருமோ என்று சென்று கொண்டே யிருக்கும்படி மனத்தை முடிவுவரை இழுத்துக்கொண்டு செல்வதில் இக்காவல் முதன்மை பெற்றதாகும். கனம் முதலியாரவர்கள் அநேகம் அற்புதநாவல்களை யெழுதி யிருப்பினும், அதற் றிலெல்லாம், இக்காவல் சிறந்ததென்பது இதனைப் படிப்போர்க்கு நன்கு விளங்கும். இஃ திவ் வாறு சிறந்த தாதவினாலேயே இதன்முதற் பதிப்பு விரைவிற் செலவாகி இப்போது இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பும் விரைவிற் செலவாகிவிடு மாதலின், புத்தகம் வேண்டுவோர் சற்றமுன்னதே வாங்குதற்குக்கொள்க.

இதன் விலை ரூபா. 1-12-0.

ஆனந்தபோதினிச் சந்தாதாரருக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 1-8-0

ஆனந்தவரின்

(11-துப்பறியும் கதைகளடங்கிய கதைக் களஞ்சியம்.)

இலண்டன் சாமர்த்தியத் திருடர்கள் என்ற காவலை வாசித்த கணபர்க ளைவரும் அதன் இனிமையை கன்னுணர்ந்தே யிருப்பீர்கள். அதைப் போலவே இதிலும் பல துப்பறியும் கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

தைரியமும், தணிகாரமும், மிக்க புத்தி சாமர்த்தியமும் சிறந்த ஆனந்தவரின் அதி யபூர்வச்செயல்கள் இதில் ஒரு விசேஷம். அதோடு இதில் அடங்கிய குற்றவாளிகள் எல்ல அந்தஸ்தி ழுன்னவர்களும், எல்ல யறிவுடையோரு மாதலால் அவர்களுடைய மிக்க சாமர்த்தியமான இனை யற்ற செய்கைகள் வாசிப்போர்க்கு மிக்க அதிசயத்தையும், பிரமிப்பையும் யோசனையை யு மளக்கும். இந்த காவல் முழுமையும் புத்திக்கு மிக்க கன்மையளிக்கும் உணவுக்கறைந்திருக்கிறது. 492-பக்கங்கள் கொண்டது. இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், செனார்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

ஓர் புதிற்

அமராவதி

[வாரம்]

அல்லது அதிசய மார்க்கங்கள்

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியா ரவர்களால் எழுதப்பட்டது. இது மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த ஒரு நாவல். ஒருமனிதன் சுய நம்பிக்கையும், நேர்மையான நடக்கையும், ஊக்கமு முடையவனாக யிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாயம் ஜெயம்பெறவான் என்பதும், எந்தகைய ஆபத்துகளிலும் தப்பித்துக் கொண்டு ஜீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவா னென்பதும் இதில் கன்ருய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சம்பவமும் அதிபாச்சரியத்தை விளைத்து அடியோடு மனதைச் சுவாத்தக்கதே. அசம்பாவிதமெனத் தோன்றும் அனேகம் சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அவ்வற்ற மனமகிழ்ச்சியை யளிக்கும். இதில்வரும் முக்கிய பாத்திரங்கள் ஒவ் கொருவருடைய சரித்திரமும் ஒவ் கொரு வியப்பான துப்பறியும் கதையைப்போன்றிருக்கும். சுருக்கிக் கூறின் இந்த நாவலை யொரு அதிசயக் களஞ்சியமே பெனவாம். நாவலை வாசிப்பதால் பயனடைய விரும்புவோர் இதிலிருந்து பல அரிய நீதிகளையும் புத்திமதிகளையும் நல்ல உலக அனுபவத்தையும் கிரகித்துக் கொள்ளலாகும். நான்யமான கடிதத்தில் அச்சியற்றப் பட்டது. 2-பாகமும் விலை ரூபா. 4. தபால் கூலி பிரத்தியேகம். ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 3-8-0.

இந்திராபாய் அல்லது இந்திரஜாலக் கள்ளன்.

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எழுதப்பட்டது. இது ஒரு துப்பறியும் நாவல். ஆனால் அனேகம் துப்பறியும் நாவல்களை விட இதுமிக்க அபூர்வமானது. இதில் சம்பந்தப் பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்கரம் என்ற கள்ளன் கல்வி, சாத்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமார்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனாதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே செய்யும் மிக்க அபூர்வமானவையும், கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியானவையும், முதலில் அசம்பாவிதமாகத் தோற்றத் தக்கவையுமான பல கொலை தளவுகள் மிக்க அதிசயமானவைகளாகவும் இதுகாறும் கேட்டிராத விதமானவைக ளாகவுமே யிருக்கும்.

இந்திராபாய் பன்முறைகளில் அவனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணபத்திகளி லிருந்து தப்புவதும், அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்கரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும். துப்பறியும் நாவலில் பிரியமுடையோர் இதை வாசிக்காது விட்டால் பின்னால் அதற்காக உண்மையில் வருத்தப் படுவார்கள். உயர்ந்த க்ளேஸ் கடிதத்தில் அச்சியற்றப்பட்டது. சமார் 580 பக்கங்கள் கொண்டது. விலை ரூபா 2-8-0. ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 2-4-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், செனகார்பேட்டை போல்டு, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும், கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆரணி—தப்புசாமி முதலியார்

இயற்றியவை.	ரூ.அ.	கமலநாதன்	ரூ.அ.
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	0 14	திருவிளையாடற் புராணம்	1 8
இந்திராபாய்	2 8	வசனம்	2 8
அமராவதி 2-பாகங்கள்	4 0	பெரியபுராண வசனம்	2 8
மஞ்சள் அறையின் மாமம்...	1 8	* மணவானன்	0 8
கற்கோட்டை	2 0	* பீஷ்மலிஜயம்	0 10
பூங்கோதை	0 10	* கீர்த்திசிகங்கள்	0 8
விர்தாதன்	0 12	* சதானந்தர்	1 4
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	3 8	அருணாசல புராணம் உரை	1 8
கமலசேகரன்	1 12	ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய	
தினகரகந்தர்	1 0	சரித்திரமும்உபதேசங்களும்	1 12
ரத்தபுரி ரகசியம் 2 பாகமும்	4 0	கண்டிராஜா நாடகம்	0 12
மதனபூஷணம்	1 0	நாலடியார்	1 4
சுவர்ணம்பாள்	0 12	நளவீம்பாகசாஸ்திரம்	1 0
தேவகந்தர்	1 4	இந்து லீகா	0 8
குணசந்தரன்	0 12	குசேலோபாக்கியான வசனம்	1 0
* சகோதரவாஞ்சை	0 6	நீலக்கொடி	0 5
பத்மாலனி	0 14	நளினசந்தரி	0 10
ஆனந்தலிங்	2 0	ஜெகதலஜெகஜ்ஜோதி	0 8
மின்சாரமாயவன்	1 8	மதுகுதனன்	0 10
குலசேகரன்	1 0	கனகரத்தினம்	0 8
சந்தர்சிங்	1 8	மெய்க்நாதலி	0 8
உமர் பாக்கூர்	2 8	மேனாபினுக்கி கதை	0 8
புஷ்பவனம்	0 14	வீணாகான் ஞானேந்திரி...	0 8
வாதசந்தரம்	2 0	அகட விசட விலாச வினோதம்	0 8
அம்புராணி	2 0	பாசராமன்	0 3
பத்மலோசனி	6 12	மனோன்மணி கதை	0 8
சங்கரிதி	0 12	கோமளவல்லி கதை	0 8
அயாஷா 2 பாகங்கள்	1 12	விகடவல்லி கதை	0 4
சுருணதீரன் I & II பாகங்கள்	2 4	கமலமதி	0 8
அந்தப்புரக்காதல்	1 4	துயரானன் கதை	0 12
மாண்டிகிரிஸ்டோ 2 பாகமும்	8 0	காமசேன ரசிகா	0 8
லண்டன் திருடர்கள் 2 பாகம்	2 12	பூர்ணவல்லி	0 6
இரங்கநாயகி	1 4	பூலோக லக்ஷ்மிகதை	0 10
கோஹர்ஜான்	0 10	வைணவக் கொத்து	0 8
சீனிவாசன் துப்பறியும் நாவல்	0 6	அனுபோக ஆருட சிந்தாமணி	0 6
இந்திராணி	1 4	கண்ணன் பக்திரஸக்கீர்த்தனை	0 2
பத்மசிதி	0 10	நிமித்தியருறி சாஸ்திரம்	0 2
தாக்கூராயணி	0 6	ஸ்திர்புருஷஜாதக நிறவுகோல்	0 8
மூன்று வைரங்கள்	0 6	மருமக்கள் துயரம்	0 2
		ராமாயண ஒடம் எலப்பாட்டு	0 8
கர்ணன் சரிதை	0 12	ஸ்ரீமத் ராமாயணச் சுருக்கம்	1 0
* வீரத்தன்மையுள்ள ஹிந்து மாதா		தத்வஸங்க்ரஹ ராமாயணம்	3 8
சிரோமணிகள்	0 10	மூவர் அடங்கன் முறை	5 0
* ஜீவகன்வசனம்	1 0	ஞானரத்தனம்	0 4
மதனகாந்தி	1 8	பகவத்கீதா சக்கிரகம்	0 2

விவாசம்:—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், செனகார்பேட்டை, மதராஸ்.

இதில் கண்டிருக்கும் புஸ்தகங்களில் ஆர்டர் கோப்போருக்கு ருத்ரோற்காரி வருஷத்திய வாக்கிய பஞ்சாங்கம் இனும்.

வஜூர். கே. துரைசாமி ஐயங்கார் B. A. எழுதியது.

நூதன தம்மீ நாவல்களும் கதை புத்தகங்களும்.

பாலாமணி 1 & 2	2 8	செளந்தர கோகில	1 8	வீத்யாசாசுரர்	1 4
மேனகா 1 & 2	3 0	கனகாம்புஜம்	2 12	மதனசுலயாணி	
வசந்தமல்லிகா	1 8	மாயசுந்தரி	0 12	1, 2, 3	4 8
வசந்தகோகிலம்	0 12	திகம்பரசாமியார்		தீலோத்தமா	0 12
மாணிக்கவாசகர்	0 8	1 & 2, பாசும்	3 0	மங்கையர்பகட்டு	0 12

ராவ்சாகிப் T. M. பொன்னுசாமிப்பிள்ளை எழுதியது.

கமலாம்பி	1 12	ஞானப்பிரகாசம்	1 8	ஞானசுபத்தம்	1 4
ஞானம்பிகை	1 8	சிவஞானம்	1 4	அரிச்சந்திரா	0 10

ராவ்சாகிப் P. சம்பந்த முதலியார், B. A. B. L

இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள்.

வீலாவதி சுலோ		ஹரிச்சந்திரன்	1 0	சார்பதி	0 8
சுலோ	0 12	புத்தர்	1 0	பிரஹ்மசுண்டங்கள்	0 8
மனோகரன்	0 12	பேயல்ல பெண்		ரஜபுத்தரவீரன்	0 8
கன்வர் தலைவன்	0 12	மணியே	0 8	நற்குல தெய்வம்	0 8
வேதான உலகம்	0 8	காலவரிஷி	0 8	சாரங்கதரன்	0 8
அமலாதித்யன்	1 0	யயாதி	0 8	சிமந்ததொண்டர்	0 8
விரும்பிய விதமே	1 0	ஊர்வசி சாபம்	0 8	கீதாஞ்சலி Part 1	0 8
இரண்டிருண்பர்கள்	0 14	மார்க்கண்டேயர்	0 10	வள்ளி	0 12

ஜே. ஆர். ரங்கராஜு எழுதிய துப்பறியும் நாவல்கள்.

ராஜாம்பாள்	0 12	மோகனசுந்தரம்	0 12	ஆனந்தகிருஷ்ணன்	0 12
சந்திரகாந்தா	0 12	ராஜேந்திரன்	1 0	வரதராஜன் அச்சில்	

வரகலி - திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

வீஜயபாஸ்கரன்	2 0	ஹரிச்சந்திரன்	0 10	காதலகங்கன்	0 8
ஜடாவல்லவர்	2 8	ஜெயலக்ஷ்மி	0 10	பாசுராஜன்	0 3
பாசன்	0 8	வனஜாம்பி	0 10	பித்தர்வாக்கிய பரி	
ருக்மாங்கதன்	0 4	ஜெயவதி	0 4	பாலனம்	0 4
மாருதிவிஜயம்	0 12	தங்கக்கொடி	0 3	புத்தரன்	0 3

ஞானானந்தன் அல்லது பிரளயத்தில் கண்டெடுத்த பாலன் அனா 3. செல்வியர் நியதி அல்லது மனோவியாரின் கட்டமைகள். அ-4

சுந்தர்சிங் ரூ. 1 8 | சித்திரரோகை ரூ. 1 8
இரகுநாதன் ,, 0 12 | இந்துலீகா ,, 0 8

அவுட்டுச் சிறப்பு.

கனவான்களே அவுட்டுக் கனம்புகுதுபோலத் தொந்தி குலங்கச் சிரித்த ஆனந்தமா பொழுது போக்கவேண்டுமானால் "திடீர்ப்புருகன்" கதையை வாங்குமூத்த வாசியுங்கள். விலை அனா 6.

ஆனந்த மனோகரன்.

இது மிகவும் சிறப்புவாய்ந்த கவீனகம். உலக இரகசியங்களின் பல அரிய சம்பவங்கள் இதிலடங்கியிருக்கின்றன. இதில் விவரித்திருக்கும் கதையின் இடையிடையே பல அரும்பெரும் கருத்துக்களை சமயோசிதமாய் அமைக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் இது தற்கால ஜனசமூகத்திற்குப் பெரிதும் பயன் தருமென்பதை இதை வாசிப்போரே யறிவார்கள். இதில் அழகிய மூன்று சித்திரப்படங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. விலை ரூ. 1.

விலாசம்:—கண்ணன் புத்தகசாலை ரெ. 44, நம்புலையார் தெரு, சென்னை.

2 மணி நேரத்தில் அற்புதமாய் குணப்படுத்தும்

பிஜ்பந்த்

திவ்ய ஓஷதம்.

இந்த மருந்து ஆராதனரி வேளையில் ஒரு மாத்திரை சாப்பிட்டவுடனே எவ்வளவு நீராகியிருக்கும் வீரியத்தையும் இரண்டுமணி நேரத்திற்குள் கட்டிப்படுத்தி அதிகமான ரசுச்சத்தியை கொடுக்கும். வேண்டும் பொழுது கொஞ்சம் எலுமிச்சம்பழம் ரசம் சாப்பிட்டால் உடனே வீரியம் வலிதமாகும்.

பிஜ்பந்த்:—மூன்றுநாள் இரண்டுவேளையும், பாலில் சாப்பிட்டால், வீரிய வலிதம் அதிக காலமாயிருந்தபோதிலும் தவராமல் சென்கயப்படுத்தும். பதினாறு நாள் இரண்டு வேளையும் பாலில் விரித்தையாய் சாப்பிட்டால் அதிகமான வீரிய விரித்தையும், நரம் பசுளுக்கு பலத்தைக் கொடுத்து துர்ப்பியாசங்களினால் உண்டாகும், நபுச்சக்தி (பொருள்) யவ்வளவற்றை கொடுக்கும் கடிதங்களை ரகசியமாய் வைக்கப்படும். 20 மாத்திரைகள் வீசா 1-க்கு ரூ. 2. வி.பி.சார்ஜ்வேறு சிங்கப்பூர், பிளாக்கு முதலியவெளிநாடுகளுக்குமுன் பணம் அனுப்பவேண்டும். ஆரிய வைத்திய ஆஸ்ரமம்,

ரெ. 38, ஸ்பராசிடம் கோவில் வீதி, ஜி. டி. மதராஸ்.

புத்தர சந்தான எண்ணை.

ஆன்மலகு சொன்னாலும் சொல்லவரும்

அப்பனே பெணமலகு யாருமில்லை
என்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பாயாகில்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரை சேர்த்தால்
ஊன்மிகுத்தால் புழுதரித்தால் உதிரக் கெட்டால்
ஒங்கார பிரணவத்தில் வாழ்வு சேர்த்தால்
தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கைசெய்தால்
தலையாட்டுப் பேய்ப்பினியால் தரியாதென்னே.
பூக்களின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அப்பப்போது வித்தைப்புகித்து விடுவதினாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதைவளராத சொரிபற்றி இரத்தம் கட்டியிருந்தாலும் மதத்துக்கொழுத்திருந்தாலும், மூலச் சுழியில் வாழ்வு பித்தம் தங்கினாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணையைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காசு அளவு சாப்பிடவும் இப்படி 15 நாள் சாப்பிட்டால் கருக்குழியிலிருக்கும் ஆறுவித குற்றங்களையும் நீக்கி மறுமாதத்திலேயே எப்பந்தரிக்கும். சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4 மாதங்கள்

வரையில் குலாயிருந்து திடீரென்று உடைந்த போவதென்க. இப்பேர்க்கொத்த கர்ப்ப தோஷமெல்லாம் இந்த எண்ணையால் கிவர்த்தியாகி நீர்க்காபுளான கருதரிக்கும்.

இதன் புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 2—0—0.
விலாசம்:—சி. வி. கோலிந்தராஜு முதலியார் & சன்ஸ்.
28, வெங்கடேச மேஸ்திரி வீதி, மதராஸ்.

பாலாமணி அல்லது பக்காதிருடன்

என்னும் துப்பறியும் நாவல் படித்தீர்களா? இல்லையாயின் உடனே படியுங்கள். இது வலுவூர் கே. துரைசாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டது. இந்தியரின் மனதிற்குக் கற்பனைக்கும் குணத்தினைக்கும், ஒழுக்கத்தினைக்கும் பொருந்த வரையப்பட்டுள்ள இந்த அற்புத களஞ்சியத்திற் புகுந்து கவிகொள்ளுங்கள். விலை ரூ 2-8-0. ஷெயார் இயற்றிய இராஜேந்திரமோகன அனா 12. மங்கையர்பகட்டு ... அனா 12.

விலாசம்:—புனத்தேவநிபுரம், சேனாபேட்டை, மதராஸ்.
மஹாபாரதச் சுருக்கம் (அதிபர்வம்)
சமஸ்கிருத மூலத்துக்குச் சரியான சுருக்கம். சிக்கலான பாரதக் கதைகளை இலகுவாய் விளக்கும். நவீன இனிய தமிழ் நடைநிலை எழுதப்பட்டது. படிக்க ருசிகரமாயிருக்கும். பல பிரபல பத்திரிகைகளாலும் பண்டிதர்களாலும் புகழப்பெற்றது. விலை அனா 12. தபாற்கடலி வேறு. 12 புத்தகம் வி.பி. சார்ஜ் உட்பட ரூ. 8-0-0
6 4-4-0
தனிக்காபிகள் சுதேசமித்திரன், ஹிக்கின்பாதம் புத்தகசாலைகளிலும் கிடைக்கும்.

மாணேஜர், சமஸ்கிருத பாடசாலை,
செங்காற்புரம், (தஞ்சாவூர் ஜில்லா.)

முதல்தர மைசூர் ஊதுவத்திகள்.
சல்ல சுகமான மணம். கலியாணம், கச்சேரி, தேவாராதனை முதலிய வைகளிலும் விசேஷமாய் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

சேர் 1-க்கு அம்பர்வத்தி ரூ. 8, 6, 4, 2, ஆனந்தவத்தி ரூ. 24, 20, ஜவ்வாதுவத்தி ரூ. 16, 8, 6, கனகாபுரி ரூ. 8, 6, 4, 3, புனுகு ரூ. 5, 4, 3, 2, இலக்டி வத்தி 200 அடங்கிய தட்டப்பி ரூ. 3, சந்தனம் தோலா 1-க்கு ரூ. 3, 2, கேஸரி வாசனை தூள் தோலா ரூ. 4, 3, வாசனைப்பில்லை தோலா 1-க்கு ரூ. 3, 2, சந்தன எண்ணெய் 1 அவுன்ஸ் ரூ. 2.

**Anglo Indian Trading Co.,
Perfumers, Bangalore City.**

வாசியுங்கள்! வாசியுங்கள்!! வாசித்து ஆனந்தமடையுங்கள்!!
மஹேஸ்வரி.
ஓர் இனிய அற்புத துப்பறியும் தமிழ் நாவல். ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கவேண்டிய புத்தகம். விலை அனா 10.
விலாசம்:—ஜி. பாலசுப்பிரமணியம்,
நெ. 177, தங்கசாலை தெரு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS' BIG TYPE EDITIONS. MYSTERIES OF THE COURT OF LONDON

The most interesting and unrivalled Novel in English in 17 Vols, containing fluent description of sensational plots, amazing and spell-binding incidents full of gripping interest introducing many types of humanities in their comic, tragic, adventurous, detective and villainous acts.

Written by the same author and published in 17 monthly Volumes from August 1922. Eleven Volumes are ready now and the 12th Vol. will be issued by 1st July 1923.

Printed on glazed paper, Royal Octavo Size. Price Per Vol, Re. 1. Postage as, 7 extra.

Orders are registered now as only a limited number of copies can be printed.

1. Ellen Percy or the Memoirs of R. A. an Actress 8 vols. 5 0
2. Mary Price or the Memoirs of a Maid-servant 8 vols. 5 0
3. The Bronze Statue or the Virgin's Kiss 4 vols. 3 0
4. Loves of the Harem or a Tale of Constantinople 1 vols. 3 0
5. Rosa Lambert or the Memoirs of a Clergyman's daughter 4 vols. 3 0
6. The Young Duchess or the Memoirs of a lady of Quality 4 vols. 3 0
7. Margaret or the Discarded Queen 1 vols. 3 0
8. The Massacre of Glencoe. 4 vols. 3 0
9. The Mysteries of Old London. 3 vols. 2 4
10. Canonbury House or the Queen's Prophecy 3 vols. 2 4
11. Pope Joan or the female Pontiff 3 vols. 1 12
12. The Soldier's Wife. 2 vols. 1 8
13. Leila or the Star of Mingrelia 2 vols. 1 8
14. Robert Macaire or the French Bandit in England 2 vols. 1 4
15. Grace Darling or the Heroine of the Fern Island 0 12
16. The Young Fisherman or the Spirits of the Lake and the Baroness of Grand Manor ... 0 10
17. Kenneth. 4 vols. 3 0
18. Empress Eugene's Boudoir. 3 vols. 2 4
19. Master Timothy's Book Case. (complete) ... 1 12
20. May Middleton Complete R. 1 4
21. Mary Stuart Complete R. 1 4
22. The Seamstress Complete 1 0
23. Necromancer. 3 vols. 2 4
24. Omar 4 vols. 3 0
25. The Wagner. 3 vols. 1 12
26. Coral Island. 4 vols. 3 0
27. SEE. 2 vols. 1 0

MYSTERIES OF PARIS BY EUGENE SUE. இரவில் மணிபார்க்கும் ரிஸ்ட்லெட் கெடியாரம்.

இது வேகு அழகும் உருதியுமுள்ள கோத்தியான கெடியாரம். மணிபார்க்கும் எண்களிலும், முன்களிலும் 'ரேடியம்' பதித்து இருப்பதால் இரவில் சுலபமாய் மணிபார்க்கலாம்.

கிச்சல் ரிஸ்ட்லெட் 8 மூலை கெடியாரம் தோல் பட்டையுடன் ரூ. 8-0-0
ஷே 4 ஷே 8-0-0
ரேடியம் இல்லாத சாதா ரிஸ்ட்லெட் ஷே 5-8-0

Apply to:—**THE SUPERIOR WATCH CO.,
P. O. Box No. 167, (A. B.) MADRAS, E.**

திருவிவியாடற்புராண வசனம்.

பதினெண்புராணங்களி லொன்றாகிய கந்தபுராணத்தில் சங்கராசங்கிதையில் சொல்லப்பட்ட திருவால்வாய் மகிமை என்கிற ஸ்ரீ சோமசுந்தரர் கடவுளின் திருவிவியாடல் அறுபத்தாண்டையும் 68-படலங்களாக விருத்தச் செய்யுளில் ஸ்ரீ பாஞ்சோதி முனிவர் அருளிச்செய்திருக்க, அதை யாவரும் எழுதினுணர்ந்து நற்பயனடையுமாறு துதிகளை யெல்லாம் விடாமல் அப்படியே செய்யுட்களாகவும், மற்ற கவிஞர் செத்தமிழ் நடையில் எழுதி சமயசாரிகள் நால்வரின் திருவுருவப்படமும், இன்னும் 64 ஐதிகப்படங்களும் சேர்த்து சுத்தப்பிரதியாய் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. கடவுளின் திருவிவியாடல்களையும், மகிமைகளையும், தத்துவங்களையும், அவதார விஷயங்களையும், அறிபவிரும்புவோர் இதனைச் சுட்டாயம் வாங்கி வாசிக்கவேண்டிய தவசியம். இதன் விலை ரூபா 2—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-7-23 வரையில் ரூபா 2. விலாசம்:—பூனந்தபோதினி பூபீஸ், சேனகார்பேட்டை, மதராஸ்.

[புதிய புஸ்தகம்.] [வெளியாய் விட்டது.]

அத்யாத்தம ராமாயணம்:—பூனைக்குறிய புஸ்தகம் இது ஒவ்வொரு வரும் வாசித்து ஈகாபுரத் ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருவடிக்கு ஆனாதக்கடிய புஸ்தகம். இது ஒவ்வொரு குடும்பத்திலு மிருக்கவேண்டிய தவசியம். இது பார்த்தசியாசு தித் தான் பைண்டு செய்யப்பட்டது விலை ரூ. 2-12-0.

சுதி சுலோகனை:—இந்திராஜித்தனுடைய மனைவியாகிய சுலோகனை யினது சுற்பின் ராபாவத்தை விளக்குது விலை ரூ. 0-6-0.

ஜடாபல்லவர்:—இது கோத்தியான நாவல். ஆண்பெண் இருபாலர்த் தும் நல்லறிவு புக்கடி வாழ்க்கை நலத்தை யளிக்கக் கூடிய புஸ்தகம். இதை வாசிக்க, வாசிக்க வெகு சுந்தோஷத்தை தார்க்கூடியது. ரூ. 2-8-0.

கவினியின் முத்தம்:—பாசுலன் மனோமயியமானது விலை ரூ. 5. கமலாசனி அல்லது காதலன் வேற்றி:—விலை ரூ. 1-0-0.

தனபாலன் அல்லது ஒரு பெரிய கோடகாரனின் ஆச்சரியமான அனுபவம் விலை ரூ. 2-0-0.

பரிமளரோஜா:—ஒரு சரித்திர சம்பந்தமான கதை. விலை ரூ. 0-6-0. சுகந்தமாலினி:—ஒர் ராஜபுத்திர வீரனின் சரித்திரம். விலை 0-6-0.

பூழ்வார்கள் சரித்திரம்:—வைஷ்ணவ மதத்தை நிலைநிறுத்தின பன்னிரு ஆழ்வார்களின் வைபவங்களை கூறுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

நாடவர் சரித்திரம்:—சைவ மதத்தை நிலைநிறுத்தின நான்கு நாயன் மார்களின் ஜீவிய சரித்திரங்களை கூறுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

சுதி அதுதயை:—அத்தரி முனிவரது நன்மனைவியினுடைய கற்பின் திறத்தைக் கூறுவது அரும்பெரும் நீதிகளை புக்கடுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

வடுவூ. துரைசாமி அய்யங்கார் (படங்களுடையது.)

பாலாமணி 2 பாகம்	ரூ. 2 8	திகம்பர சன்யாசி	ரூ. 3 0
மேனகா 2-ம் பாகம்	,, 3 0	மதன கல்யாணி 3 பாகம்	,, 4 8
கனகாம்புஜம் 2-பாகம்	,, 2 12	சௌந்தர்ய கோகிலம்	,, 1 8
வசந்தமல்லிகா	,, 1 8	மங்கையர்பகட்டு	,, 0 12

மாயவரம் எஸ். எ. ராமஸ்வாமி அய்யர் எழுதியது.

வீலாவதி	ரூ. 0 12	ரஞ்சிட்சிங்	ரூ. 0 10	ராமசுந்தரி	ரூ. 0 10
ஆனந்தசுந்தரி	,, 0 12	நீலகண்டன்	,, 0 10	வத்ஸலா	,, 0 8
ரகுநாதன்	,, 0 12	ஸரஸா	,, 0 10	உட்டாணி	,, 0 6
மா விகாபுஷணி	,, 0 10	சிவாநந்தன்	,, 0 10		

விலாசம்:—டி. சீதாராம் முதலியார், செ, 8. கணபதிமுதலி தெருவு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

நவரினசுந்தரி அல்லது நாகரிக தடபுடல்.

பிரஹ்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சிவம் அவர்கள் எழுதியது.

தேசாபிமானமும், ஜனாபிமானமும், மதாபிமானமும் நிறைந்து விளங்கும் இளியதோர் 'நாவல்'. வீரத்தன்மையும் விவ்வாச குணமும் மிகுந்த வீரணத் தேவனது நடவடிக்கைகள் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும். யானைக்காரன் மகம்மத்கானுடைய ராட்சத யுத்தம் அதிவிநோதமாயும் ஆச்சரியமாயுமிருக்கும். நாகரிகர்களான நாராயணசாமி, நரினசுந்தரி இவர்களுடைய செயல்கள் காலத்திற் கேற்றவையும் கண்டிப்பதற்கு விஷயங்களுமாம். இதன் விலை அனா 10.

அடங்காச் சிரிப்பு.

கண்டர்களே! நீங்கள் ஓயாமல் சிரித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமானால் மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் என்னும் கதையை வாங்கிப்படியுங்கள். இதன் விலை அனா 6.

காந்தசுத்தி வைத்திய சாஸ்திரம்.

(தமிழ்ப் பதிப்பு)

ஹஸ்தரேகை சாஸ்திரம்.

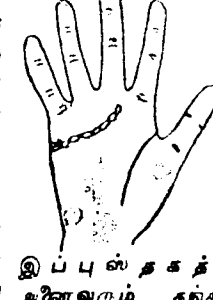
மேற்குறித்த சாஸ்திரம், வித்து

இப்பஸ்தகமானது, ஐசவரியம், ஆரோக்கியம், செல்வாக்கு ஆகிய

வாங்கனின் உதவியைக் கொண்டு

இவைகள் நிறைந்துள்ள பேரறைகளைத் திறக்க வல்லவர்திரம் போன்றது. இந்நூல், இன்ன காரியங்கள் இன்ன இன்ன காரணங்களினால் செய்ய வேண்டியதவசிய

யாவரும் தெரிந்து கொள்ளும் படியான செந்தமிழ் வசனகடையில் எழுதி சுமார் 200 படங்களுடன் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மென்றும், அவைகளை இன்ன இன்ன விதமாகச் செய்யவேண்டு மென்றும் விவரமாகத் தெரிவிக்கிறது. ஒவ்வொரு பிரயோக மின்றிப் பிணிகளைத் தீர்க்கும் சத்தியை யளிக்கக் கூடியது. ஒருவனை கித்திரை போன்ற மயக்கமடையச் செய்வதற்கு உரிய வழியையும், வியாதிக்கையும், கெட்ட பழக்கங்களையும் பிரபோதனைகளினால் தீர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய பல வழிகளையும் இந்நூல் தெரிவிக்கிறது; நரம்புகளினால் உண்டாகும் குத்துவலிகள், வயிற்று வலி, மலச்சிக்கல், தலைவலி, நரம்புக்குத்தல், பல்வலி, வாதரோகம் முதலிய பலவியாதிகளையும் காந்தசத்தினால் ஸ்வஸ்தமாகலாம். விலை, விலை ரூபா 2 0 0 புஸ்தகம், முழுதும் படங்கள் அடங்கியது. ரூ. 1.

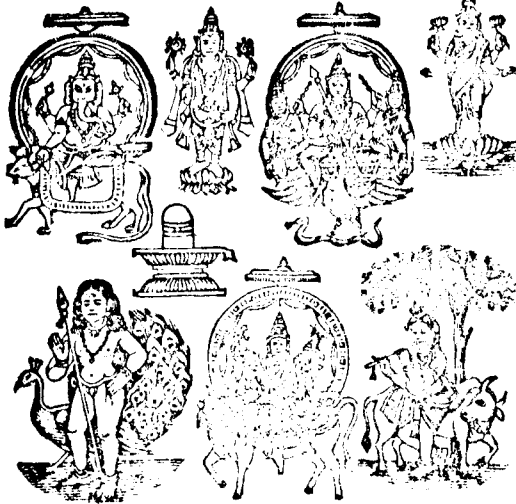
இப்புஸ்தகத்தை வாசிகமும் அனைவரும் தங்களுடைய விவாஹம், ஆயுள், இல்லறச்சகம், சந்தானம், ஐசவரியம், தேகசௌக்கியம், தனநஷ்டம், மரணம் முதலிய பல விஷயங்களையும் சுவபமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மேலும், இது நம்மைநாமே அறிந்து நம்மிடத்திலுள்ள குறைகளை நாமே நீக்கிக் கொள்ளச் செய்து, எவ்வித புத்தி வைபவங்களை நாம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டு மென்றும், எத்தொழிலை நாம் கைக்கொண்டால் மிகுந்த காரியசித்தியை அடையக் கூடுமென்றும் நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. இம்மாதிரியான அரிய பெரிய நூல் இதுவரையில் நமது தேசத்தில் ஒருவராலும் வெளிப்படுத்தப் படவில்லை. விலை ரூபா 2 0 0 புஸ்தகம், முழுதும் படங்கள் அடங்கியது. ரூ. 1.

விலாசம்:—பூனந்தபோதினி பூபீஸ், சேனகார்பேட்டை, மதராஸ்.

“விக்டரி பையகராப்”

இது நமக்கென்றே ஜர்மனியிலிருந்து தயார்செய்து வரவழைக்கப்பட்டதினால் இவ்வளவு குறைந்தவிலைக்கு விற்கிறோம். இவைகள் ராதாரணமாக பயாஸ்கோப் கம்பெனிகளில் காண்பிக்கும் Celluloid என்னும் தந்தபிலிம்ஸ் படங்களே யொழிய வேறு அட்டைப்படங்களில் இவைகளையே வேறு கம்பெனியார்கள் பலமாதிரி வர்ணித்து அதிக விலைக்கும் விற்கிறார்கள். இந்தப் படங்களைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு பூதக்கண்ணாடியால் ஓர் இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 50 தந்தபிலிம்ஸ்கள் பல வர்ணங்களுடன் சேர்ந்த பெட்டி 1-க்கு ரூபா. 1-8-0. ஷே 30 கொண்டது 1-0-0. விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

தங்களுடைய முழு விலாசம் அமைந்த ரப்பர் ஸ்டாம்பு இலாம்! ஸ்வாமி ரப்பர் ஸ்டாம்புகள்.

A. RAJU PILLAY & BROS.,

அ. ராஜா பிள்ளை அண்டு பிரதர்,
19, பஜார் ரோட்,
குளை, மதராஸ்.

கண்டமாதிரி தங்களுடைய விலாசம் அமைந்த ரப்பர்ஸ்டாம்பு மாத்திரம் ஒன்று வேண்டுமானாலும் ஒவ்வொரு ரப்பர்ஸ்டாம்பின் விலை அனு 12. மைபேட், பிரஷ், மைபுட்டிக்காக அனு 8 ஆகும். வி. பி. தபால் சார்ஜ் வேறு. விலாசம்:—அ. இராஜா பிள்ளை அண்டு பிரதர், நே. 19, பஜார் ரோட், குளை, மதராஸ்.

தங்களுக்கு இஷ்டமான இதில் கண்டிருக்கும் மூர்த்திகளின் வடிவவக் கடிதங்கள், காட்டுகள், கவர்சன், புத்தகங்கள் முதலிய எல்லாவற்றிலும் தனித் தனியாகத் தாமே அச்சிட்டுக் கொள்ளலாம். இதில் கண்ட 8 ஸ்வாமி ரப்பர் ஸ்டாம்புகளின் விலை ரூபா 2-14-0. இத்துடன் மைபேட், பிரஷ், மைபுட்டி இனாக் அனுப்பப்படும். ஷே சுவாமி ரப்பர்ஸ்டாம்பு செட் வாங்குகிறவர்களுக்கு அடியில் கண்டமாதிரியாக தங்கள் எழுதியனுப்பும் விலாசத்தை ரப்பர்ஸ்டாம்பு செய்து இலாகா அனுப்பப்படும்.

மேலேகண்ட ஸ்வாமிரப்பர்ஸ்டாம்புகளில் ஏதாவதொன்று ஒன்று மாத்திரம் வேண்டுமானாலும் அல்லது இதில் தை ரப்பர்ஸ்டாம்பு செய்து இலாகா அனுப்பப்படும்.

பெங்களுர் வலை பனியன்.

மது கண்பர்கள் அனேகர் உபயோகித்து உபயோகித்திருப்பார்கள் இந்தப் பெங்களுர் வலை பனியன் இந்தியாவில் தயார் செய்து வரும்பனியன் இத்தியர்களுக்கு கீழ்க்கண்டவற்றைப் பார்வைக்கு அழகாகவும் தினந்தோறும் தோய்ப்பதற்கும் மது திரேசு செளக்கியத்திற்காகவே வரவழைத்திருக்கிறோம் இது பனியன்களை விட இந்த பனியனைத்தான் மது கண்பர்கள் அனேகர் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

பெங்களுர் வலை பனியன் பெரியது ரூ. 1-8-0
பெங்களுர் வலை பனியன் சின்னது ரூ. 1-2-0

சர்வமேக நிவாரணி திராவகம்.

இந்த பிரசித்திபெற்ற இராஜசூரீவி திராவகத்தை கால மால இருவேளையும் 10 - காளைக்கு உட்கொண்டால் வெகு நாளாய்திரேசத்தில் ஊரியமேக ரோகங்கள், மேகவாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால் வாதம், குதிக் கால் வாதம், சலமான தடிப்புசன், மேகரோகத் தால் உண்டான வெடிப்பு ரிணங்கன், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள் தியிர்வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகரீர் தங்கிய ரோய்கன், கிராந்தி, படைகிராந்தி, சிறுநீர், துணுக்காய் கிராந்தி, பெண்குறியில் உண்டாகும் புண்கள், வெகுநாளாய் அகேசு அவிழ் தங்களைச் சாப்பிட்டும் திராதவென்னை, மஞ்சள் வென்னை, தந்தி வென்னை, கிராந்தி புண்கள், துடைவாழை, கொருக்குப் புண்கள், படைகள், கக்கணு ரோய், சல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள் கெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். அகேசு ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சவுக்கியத்தை உண்டாக்கும். அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடினபத்தியழித்தி பாதி, ரோய், கரி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும் பேதி, இரைப்பு, ஆய், சும் முதலியவைகளின்றி கசமாய் வியாதிகளைக் கண்டித்து உபயோகித்தல் கூடிய உண்மையான மருந்து. புட்டி 1-க்கி விலை ரூபா 1-8-0-0.

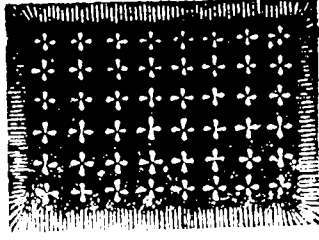
காப் கியூர் என்னும் கஷய அரி.

கப இருமல், இரைப்பு அல்லது மந்தரகம், கஷயம், சளி இருமல், கக்குவா இருமல், பெருந்த இருமல், ரோண்டை ரோய். கவாசகாசம், கடினமான இரத்தோஷம், அபாயமான கஷய இருமல், ரோண்டை பெரிச்சல், ரோண்டை கசர்ப்பு, இருமல்கூல் தக்கம் பிடியாகும், குருமையான கஷய சாப்பிடுகிறதிலும் பனியன் சாப்பிடுகிறதிலும் உண்டாகும் கஷய இருமல் இவை முதலான வியாதிகளை காதுதினத்திற் கண்டித்து ரோகமுடையவர்களுக்கு என்னும் தங்கச்செய்யும். புட்டி 1-க்கு ரூ. 1-0-0-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

மெயில் மப்ளர்கள்.

இவைமெயில் என்னும் தனியால் தானமா இக்கோடை காலத்திற்கு உதவும் பொருட்டு தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஓர் வித குணமுண்டு; என்ன வென்றால் கோட்டுக்கு மப்ளர் ஆகவும் உதவுகிறது. 2 - வது திரோகத்தின்மேல் போட்டுக் கொள்ளவெய்யிற் காலத்தில் அனுகூலப் படுகிறது. 8-வது கை குட்டையாகவும் உதவுகிறது. 4 - கொஜும் சதாரத்திற்கு சதாரம் குட்டை 1-க்கு அனா 12.

தேர்த்தியான பட்டு அங்கவஸ்திரங்கள். ஐந்தரை முழ நீளம் இரண்டரை முழ அகலம் குறைந்த கிரயம் ரூபா 3-4-0.

சாகரீகமும் அழகும்வாய்ந்த இந்த கவின பட்டுகுட்டை மிகவும்சேர்த்தியான பண்பைப் போடும் உடியை மட்டினால் செய்யப்பட்ட இக்குட்டைகளை கிரசில் சுற்றிக்கொள்ளவும் கமின், குடித்தினி, கோட் முதலிய சொக் காய்களின் மேல்போடும் துப்பட்டாக்களாகவும், ஸ்திரீகள் மேலாக்காகவும் சிறு பெண் பிள்ளைகள் தாவணியாகவும் அங்கவஸ்திரமாகவும் உபயோகிக்கலாம் இதில் மச்சை, வெண்ணை, சிகப்பு, வெண்சிகப்பு, ரோஸ், ஊதா, நீலம், மஞ்சள், மேகவண்ணம் முதலியபலவிறம் கள் உண்டு. வேண்டுமென்ற இன்ன குட்டை வேண்டுமென்ற எழுதியனுப்பவும்.

ஒட்டோலீலா.

இவை சாதாரண சுதேச அத்தர்களை விட ஆயிரம்பங்கு மேலானது வேறு ஆங்கிலேய வாசனையைப்போல சாராய சத்து ஆல்கோஹால் சேர்த்துசெய்யப்பட்டதல்ல. செவ்வையாய் மலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனையை சாராய சாஸ்திர முறையால் இறக்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவருடைய கெடியார ஜோடியில் சதாவைத்திருக்கவும், சர்க்கட் முதலிய இடங்களுக்கு கொண்டுபோகவும், சௌகரியமாய் அழகிய உறுதி புள்ள கேசில் வைத்து பாக் செய்யப்பட்டிருப்பதால் எவ்விதத்திலும் சிந்துவதற்காவது உடைவதற்காவது முடியாது. உமது கைக்குட்டைகளில் 4-5-துணி இந்த சென்டை உபயோகித்தால் நான்கு நாட்கள் வரையில் இதன் வாசனை நீங்காது. அப்படி நீக்கிவிடுமென்று கிருபிப்போர்க்கு ரூபா 50 இனும் கொடுக்கப்படும். கிரயம் புட்டி 1-க்கு அனா 10.

ஷா பெரிய புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

பிளாக்பர்ட் பெளண்டன் பேனா.

விலை

4-0-0

பெயர்பெற்ற கவான் பேனா செய்யும் மேயிடான் கம்பெனியரால் செய்யப்பட்ட கம்பிச்செய்யுள் உயர்ந்த மாதிரி பிளாக் பர்ட் பேனா.

விலாசம்:—தலைநகரம் கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

இன்றியமைபாத சிங்க பலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த சேக்னரத் தைக் காட்டிலும், தேகபலத்தைத் தரும் ஈடதம் வேறென்று மில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணனும் கனவான்களே!

இந்த லேகிய செக்னரத் தாமானது சாமான்ம மானதன்று, அபாரமான தத்துவத்தைத் தாக்கடிய சக்தி அமைத்தது. எது உறுதியாய் இதை சம்பி வாங்கி சாப்பிட்டால் ஓரே தடவைவி லேயே எமது மருத்தின் விசேடருணம் என்ரு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செக்னரத்தால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய

வியாதிகளாவன.

தந்தாலத்தில் பால்ப இச்சையானும், இரத்தப் பெருக்காலும், உண்
பான 20 வகை மேகரோகங்கள், ரூபரோகம், ரூன்மரோகம், பித்தரோகம்,
காசரோகம், மூட்டரோகம், ஓடிவாய்வு, பித்தரோகம், கொஞ்சநொண்டி-
சல், கலித உப்பிசம், அஜீரணம், மெயில்வாமை, நாத்தனீனம், தேவகூர்ச்
சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், கோம்பல், கித்திரையில்வாமை, தலைமுற்றல்,
நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாணையைத் தரும் தந்திமேகம்
முதலியவைகளை ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பல்வகையான
மேக சம்பந்தமான வியாதிகளைப் பத்தே வேகையில் முழுதும் குணமாக்கி
செய்த வாய்ப்புனை மிக முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான எத்தவிர்த்தியைப் பெ
ருக்கி சத்தியைத் தருவதில் இந்த மருகின வேகிய பண்பம் வேறென்
தில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் இதைத்
தேகத்தைப் புஷ்டியாகக் தேகதடிப்பு, கசக்கண் வெளுத்திருத்தல் முத
லிய வியாதியைச் சுண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்
போக்குவதில் இந்த வேகிய செக்னரமே முதன்மையான தென்பதை
எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இந்த இந்தவேகிய செக்னரமா
னது மேற்கண்ட வியாதிகளைக் சுண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சர்
தேமூலையோர் பரிசுடார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கியுண்ண
இதன் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பெருந்
திய வேகிய செக்னரத்தை எவ்வளவு நெய்யுடன் கூறியபோதிலும்
தரும். தவிர இதை கோய உன்னவரேதான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அன
னியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். கோய உன்னவர்களைவிட கோய இவ்வா
தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் வேகிய செக்னரத்தை யாதும் பத்திய
மின்றி சாப்பிட சாவனவும் தற்பலமே ஏற்படாது. இது சத்தியம். தரு
வித்து எண்ணிக்கையாக சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் தரவிடில்
உடனே தெரியப்படுத்தினால் உட்டாயம் வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்
படும். தவிர மேற்காட்டிய கோய உடையோர் 48-நாள் சாப்பிடுவாராகவே
யானால் முழுதும் குணமாகிவிடும். அப்படி குணம் தரவிடில் யாங்கள் உத்
திரவாதி யாவோம். அதாவது, யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான வேகிய
செக்னரத்தை எவ்வளவோ சரத்தைபுடனா கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோவ
காரார்த்தமாக இதை வெளியிட்டோம். இவ்வருமையாவாத வேகிய செக்
னரத்திற்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல் பெற்றதலவாயம் ஆயிரக்
கணக்கான யோகவியதர பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். எமது வேகிய
செக்னரமானது யாம் சொன்ன உரையில் குணத்தைக் கொடுக்கிறது என்
ததைப்பற்றி ஜவாப்தாரியா விருக்க காத்தாகக் கொண் டிருக்கிறோம். இது
உண்மை. ஒரேதரம் தருவித்து பாரும்; எமது உண்மை காரணம் விளங்கும்.

1874/51 யாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தரப்பியாசத்தினாலாவது, அதி-
மனக்கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோயினாலாவது, மற்
தக் காரணத்தினாலாயினும் பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஒரு பங்குப்

1874/52 தருடைய வேகிய செக்னரத்தை புதிப்பார்களானால் தேகரோகமில்
வலிவு, அழகு முதலியவை பெற்ற ஆரத்தத்தில் முழகும்படிச் செய்யுமென்
ததில் தடையே யில்லை. வெண்பூர் கணவான்சன் இந்த வேகியத்தின் முழு
கம்பித்தை வைத்து ஒரே வொருதரம் பரிசுடார்த்தமாக, அவர்கள்

தந்தாலத்தில் பால்ப இச்சையானும், இரத்தப் பெருக்காலும், உண்
பான 20 வகை மேகரோகங்கள், ரூபரோகம், ரூன்மரோகம், பித்தரோகம்,
காசரோகம், மூட்டரோகம், ஓடிவாய்வு, பித்தரோகம், கொஞ்சநொண்டி-
சல், கலித உப்பிசம், அஜீரணம், மெயில்வாமை, நாத்தனீனம், தேவகூர்ச்
சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், கோம்பல், கித்திரையில்வாமை, தலைமுற்றல்,
நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாணையைத் தரும் தந்திமேகம்
முதலியவைகளை ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பல்வகையான
மேக சம்பந்தமான வியாதிகளைப் பத்தே வேகையில் முழுதும் குணமாக்கி
செய்த வாய்ப்புனை மிக முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான எத்தவிர்த்தியைப் பெ
ருக்கி சத்தியைத் தருவதில் இந்த மருகின வேகிய பண்பம் வேறென்
தில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் இதைத்
தேகத்தைப் புஷ்டியாகக் தேகதடிப்பு, கசக்கண் வெளுத்திருத்தல் முத
லிய வியாதியைச் சுண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்
போக்குவதில் இந்த வேகிய செக்னரமே முதன்மையான தென்பதை
எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இந்த இந்தவேகிய செக்னரமா
னது மேற்கண்ட வியாதிகளைக் சுண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சர்
தேமூலையோர் பரிசுடார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கியுண்ண
இதன் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பெருந்
திய வேகிய செக்னரத்தை எவ்வளவு நெய்யுடன் கூறியபோதிலும்
தரும். தவிர இதை கோய உன்னவரேதான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அன
னியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். கோய உன்னவர்களைவிட கோய இவ்வா
தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் வேகிய செக்னரத்தை யாதும் பத்திய
மின்றி சாப்பிட சாவனவும் தற்பலமே ஏற்படாது. இது சத்தியம். தரு
வித்து எண்ணிக்கையாக சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் தரவிடில்
உடனே தெரியப்படுத்தினால் உட்டாயம் வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்
படும். தவிர மேற்காட்டிய கோய உடையோர் 48-நாள் சாப்பிடுவாராகவே
யானால் முழுதும் குணமாகிவிடும். அப்படி குணம் தரவிடில் யாங்கள் உத்
திரவாதி யாவோம். அதாவது, யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான வேகிய
செக்னரத்தை எவ்வளவோ சரத்தைபுடனா கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோவ
காரார்த்தமாக இதை வெளியிட்டோம். இவ்வருமையாவாத வேகிய செக்
னரத்திற்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல் பெற்றதலவாயம் ஆயிரக்
கணக்கான யோகவியதர பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். எமது வேகிய
செக்னரமானது யாம் சொன்ன உரையில் குணத்தைக் கொடுக்கிறது என்
ததைப்பற்றி ஜவாப்தாரியா விருக்க காத்தாகக் கொண் டிருக்கிறோம். இது
உண்மை. ஒரேதரம் தருவித்து பாரும்; எமது உண்மை காரணம் விளங்கும்.

செக்னரத்திற்குப் பத்தியமே கிடையாது. கவரும்
பித்தரலினாலும் சாப்பிடில் கவத்தில் வலித்திரு தரோகம்செய்ய
கன் சாப்பிடவேண்டியது, ஏனென்றால் படு அதிகமாய் எடுக்கும். பச்சைப்
பெருந்தாள். நால், சரி, மார்க்கண்ட துப்பு, நெய் இவை அதிக